

ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

ἢ

Ο Δ Η Γ Ο Σ

ΠΡΟΣ ΕΚΜΑΘΗΣΙΝ ΤΗΣ ΠΡΟΦΟΡΑΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ,

ΣΥΝΤΑΧΘΕΙΣ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΣΧΟΛΕΙΟΙΣ ΤΗΣ
ΕΛΛΑΔΟΣ ΜΑΘΗΤΩΝ.

ΔΙΑΙΡΕΙΤΑΙ Δ' ΕΙΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΤΡΙΣ ΜΑΘΗΜΑΤΑ.

ὑπὸ

ΠΕΤΡΟΥ ΣΗΓΟΥΡΟΥ

*Διδασκάλου τῆς Γαλλικῆς γλώσσης ἐν τοῖς Ἑλλητικοῖς
Σχολείοις τῆς Πρωτεύουσας.*

ΑΘΗΝΗΣΙ,

ΤΥΠΩΣ καὶ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΩ: Π. Α. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

(Ὁδὸς Ἐδριπιδίου παρὰ τὸ Βαρβάκειον Ἀνάκτορον.)

1861.

ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

ἢ

Ο Δ Η Γ Ο Σ

ΠΡΟΣ ΕΚΜΑΘΗΣΙΝ ΤΗΣ ΠΡΟΦΟΡΑΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ,

ΣΥΝΤΑΧΘΕΙΣ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΣΧΟΛΕΙΟΙΣ ΤΗΣ
ΕΛΛΑΔΟΣ ΜΑΘΗΤΩΝ.

ΔΙΑΙΡΕΙΤΑΙ Δ' ΕΙΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΤΡΙΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ.

ὑπὸ

ΠΕΤΡΟΥ ΣΗΓΟΥΡΟΥ

*Διδασκάλου τῆς Γαλλικῆς γλώσσης ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς
Σχολείοις τῆς Πρωτεύουσας.*

Π. Α. Σακελλαρίου

ΑΘΗΝΗΣ,

ΤΥΠΟΙΣ καὶ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΩ: Π. Α. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

(Ὅτις Ἐδριπίδου παρὰ τὸ Βαρβάκειον Λύκειον.)

—*—*—*—*—*—*—*—*—*—

1861.

Τ Η :

ΕΚΛΑΜΠΡΟΤΑΤΗ Κ. ΚΥΡΙΑ

ΜΑΡΙΑ, ΚΟΜΗΣΗ, ΡΩΜΑ,

ΤΕΚΜΗΡΙΟΝ

Βαθυτάτου Σεβασμοῦ

ΠΕΤΡΟΣ ΣΗΓΟΥΡΟΣ.

ΤΥΠΟΣ Π. Α. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ.

Μ Ε Ρ Ο Σ Η Ρ Ω Τ Ο Ν .

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΠΡΟ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΡΟΦΟΡΑΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ.

Διὰ νὰ μάθωμεν νὰ προφέρωμεν καὶ νὰ ὁμιλῶμεν καλῶς τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν, πρέπει νὰ διδαχθῶμεν ἀκριβῶς τοὺς κανόνας τῆς προφορᾶς αὐτῆς, ἧτις εἶναι ἡ μόνη κλεις τοῦ καλῶς ὁμιλεῖν καὶ ἀναγινώσκειν.

Οἱ εἰρημένοι κανόνες δὲν εἶναι οὔτε πολυάριθμοι οὔτε τοσοῦτον δύσκολοι ὅσον πολλοὶ τοὺς ἐχαρακτήρισαν· ἡ δὲ μόνη αὐτῶν δυσκολία συνίσταται εἰς τὸν διδάσκαλον, ὅστις ἢ πρέπει Γάλλος τὸ γένος νὰ ᾔηται ἢ νὰ ἔζησε πάντοτε ἐν κοινωνίᾳ πεφωτισμένη καὶ εὐγενεῖ τῆς Γαλλίας, ἢ μὴ ὦν Γάλλος νὰ ἐδιδάχθη ἤδη τὴν γλῶσσαν ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας ὑπὸ γάλλων διδασκάλων κατεχόντων πάντα τὰ προτερήματα τῆς γλώσσης των.

Ἡ Γαλλικὴ γλῶσσα εἶναι ἀναμφιβόλως προικισμένη διὰ προτερημάτων οὐχὶ κοινῶν· ἡ προφορὰ αὐτῆς εἶναι ἀρμονικωτάτη, γλυκυτάτη καὶ πλήρης θελκτικῶν χαρίτων· οἱ ἰδιωτισμοὶ τῆς, οἱ τρόποι τῆς, ἡ μόρφωσις τῶν φράσεών τῆς, ὅλα παριστάνουσι τὴν ὡραίαν ποικιλίαν τῆς, καὶ τοῦτο σχηματίζει τὸ δεύτερον μέρος αὐτῆς. Πάντα ταῦτα τὰ προτερήματα τὴν ἀνύψωσαν τόσον ὥστε κατέστη ἡ διπλωματικὴ γλῶσσα, καὶ ἡ μόνη χρήσιμος καὶ ἀρμοδία γλῶσσα εἰς τὴν σχέσιν τῶν ἔθνων πρὸς ἀλλήλα. Ὅστις δὲν ἀνέγνωσε τὸν Πασχάλην, τὸν Κορνήλιον, τὸν Ῥακίαν, τὸν Δεσπρεέν, τὸν Βοσσυέτον, τὸν Φλεσχιέρον, τὸν Φενελῶνα, τὸν Ἀββᾶ-δὲ-Λή, τὴν Κ. Δ

Σεβινιέ, τὸν Λαφονταῖνον, τοὺς δύο Ῥουσσώ, τὸν Βολταῖρον, τὸν Μπουφῶνα, καὶ πολλοὺς ἄλλους ἐπισήμους Συγγραφεῖς καὶ Ποιητάς, δὲν δύναται βεβαίως νὰ ἐκτιμήσῃ τὴν ὠραιότητα τῆς γλώσσης ταύτης. Ὡς πρὸς τὸ ὠραῖον, τὸ ἀρμονικὸν καὶ μαγευτικὸν τῆς προφορᾶς τῆς Γαλλικῆς γλώσσης, δὲν ἔχει βεβαίως ἀδικον παλαιός τις Συγγραφεὺς, ἢ διδάσκαλος, θελήσας νὰ παραβάλλῃ τὴν προφορὰν καὶ τὸν μελωδικὸν τονισμόν τῆς γλώσσης αὐτῆς, μετὰ διαφόρων ἰδανικῶν ὄντων καὶ πραγματικῶν ὠραιότητων, εἰπὼν « ἡ γαλλικὴ » γλῶσσα ἀρμόζει εἰς τὰς ἀηδόνας καὶ εἰς τὸ ἐκλεκτὸν καὶ » ὠραῖον γυναικεῖον φύλον ».

Ἡ καλὴ προφορὰ τῆς Γαλλικῆς γλώσσης στηρίζεται εἰς τὰ ἑπτὰ ταῦτα· 1. εἰς τὰς διαφόρους ἐκθέσεις φωνῆς, τὰς ὁποίας ἐφαρμόζομεν ἐπὶ τῶν φωνηέντων καὶ διφθόγγων διὰ τῶν τριῶν τόνων τῆς ὀξείας, βαρείας καὶ περισπωμένης, 2. εἰς τὴν προφορὰν τοῦ συνθέτου συμφώνου *ch* καὶ εἰς τὴν τοῦ *ge* τοῦ *gi*, 4. τοῦ *u* τοῦ *eu*, 6. καὶ τοῦ *l* ὑγροῦ, 7. εἰς τὴν ὑπόβρινον προφορὰν τῶν *m* καὶ *n* ἐν μέσῳ καὶ ἐν τέλει λέξεων. Πρέπει νὰ παρατηρήσωμεν προσέτι ὅτι διὰ τὴν καλὴν προφορὰν ἀχώριστος εἶναι ἡ χρῆσις τοῦ χρόνου βραχείος ἢ μακροῦ ὡς πρὸς τὸν τονισμόν, ἢ ἡ μικροτέρα δηλαδὴ ἢ μεγαλειτέρα βραχύτης χρόνου τοῦ προφερομένου φωνήεντος. Αὕτη λοιπὸν ἡ ἀκριβὴς ἐφαρμογὴ τῶν ρηθέντων ἑπτὰ διαφόρων εἰδῶν τῆς φωνῆς, σχηματίζει τὸν προσωδικὸν ἢ γραμματικὸν τονισμόν τῶν λέξεων, ἐκ τοῦ ὁποίου ἐξάγεται ἡ καλὴ προφορὰ, καὶ ἐντεῦθεν τὸ καλῶς ἀναγινώσκειν καὶ ὁμιλεῖν.

Δύο μέθοδοι ὑπάρχουν πρὸς τὴν προσπουδὴν ὁποιασδήποτε γλώσσης· ἡ κατὰ τοὺς κανόνας τῆς Γραμματικῆς μέθοδος καὶ ἡ πρακτικὴ· ὁ θέλων νὰ μάθῃ γλῶσσαν πρὸς διασκέδασιν καὶ διὰ νὰ λέγῃ ὅτι ἔμαθε αὐτὴν, δύναται νὰ περιορισθῇ εἰς τὴν πρακτικὴν μέθοδον· ἔπειτα ἀπαιτεῖ πολὺν χρόνον καὶ οὐδμίαν ἔχει βάσιν. Ἡ δὲ κατὰ τοὺς κανόνας τῆς Γραμματικῆς εἶναι ἡ ἀπλουστέρα καὶ ἡ μόνη βάσιμος μέθοδος· ταύτην

ὀφείλουν νὰ προτιμῆσωσιν οἱ ἐπιθυμοῦντες βραίως νὰ μάθωσι τὴν γλῶσσαν.

Ἡ σπουδὴ τῶν γλωσσῶν εἶναι ἔργον λίαν σπουδαῖον. διότι ἐπ' αὐτοῦ στηρίζεται ἅπασα ἡ οἰκοδομὴ τῶν ἀνθρωπίνων γνώσεων.

Εἶναι ἀναγκαῖον καὶ ὠφέλιμον νὰ παρατηρήσωμεν προσέτι ὅτι κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Κυρίου Λ. Ὀλιβέτ καὶ ἄλλων μελῶν τῆς Ἀκαδημίας, ἡ προφορὰ τῆς Γαλλικῆς γλώσσης διαίρεται εἰς τρία, εἰς τὴν ἀνάγνωσιν, τὴν ἀπλὴν διήγησιν καὶ τὴν συνδιάλεξιν. Δὲν ἀναγινώσκει καὶ δὲν ὀμιλεῖ καλῶς ὅστις δὲν μάθῃ νὰ διδῇ ὅσον τὸ δυνατόν μὲ ἀκρίβειαν εἰς ἐκάστην συλλαβὴν τὸν ἀνήχοντα αὐτῆς τόνον. Ἡ τῆς διηγήσεως ἀκριβῆς προφορὰ δὲν ἀνήκει εἰς τὸ μικρὸν τοῦτο δοκίμιον. ἔχομεν ἀνάγκην μᾶλλον νὰ μάθωμεν τὴν ἀνάγνωσιν, διότι ἡ τῆς διηγήσεως, λέγει ὁ Ἀββᾶ Μπατόκ, εἶναι εἰδὸς τι μουσικῆς ἁρμονίας. Ὁ Κ. Μ. Ὀλιβέτ λέγει ὅτι ἡ προσωδία μᾶς διδάσκει καὶ μὲν τὴν ὀρθὴν τῶν συλλαβῶν διαίρεσιν ὡς ἀναγκαίαν καὶ ὠφέλιμον πρὸς τὸ καλῶς ὀμιλεῖν, οὐχ' ἤττον ὅμως, προσθέτει, ἡ ὑπερβολικὴ προσπάθεια, ἡ ἀκρίβεια τῆς ἐφαρμογῆς τῶν κανόνων, ἐπιφέρει τὴν ἐπιτήδευσιν (affectation) καὶ ἐντεῦθεν τὸ κακῶς ὀμιλεῖν. Προσθέτει δ' ἔτι ὁ περιώνυμος οὗτος Ἀκαδημαϊκὸς ὅτι οἱ ξένοι νὰ μὴ ζητῶσι παρὰ πολὺ ν' ἀποκτήσωσι τὴν προσωδικὴν ἐντέλειαν, ἀλλὰ νὰ μάθουν τὸ καλῶς ἀναγινώσκειν καὶ ὀμιλεῖν, περιοριζόμενοι εἰς τὴν ὅσον οἷόν τε ἀκριβῆ προφορὰν τοῦ γαλλικοῦ φωνήεντος u, τοῦ συνθέτου eu, τοῦ λαρυγγοφώνου ὄξυτόνου é, καὶ εἰς τὰς συνθέτους συλλαβάς ch, ge καὶ gi.

Ὀφείλομεν νὰ παρατηρήσωμεν τέλος ὅτι ἡ τῆς ἀναγνώσεως καὶ συνδιάλεξεως προφορὰ, διαφέρει μόνον ὡς πρὸς τὴν βραχύτητα τῶν συλλαβῶν. Εἰς τὴν ἀνάγνωσιν εἶναι ὁ τονισμὸς μακρότερος ὀλίγον καὶ πλέον διακεκριμένος, εἰς τὴν ὀμιλίαν, ὁ προσωδικὸς κανὼν τοῦ τονισμοῦ γίνεται ταχύτερος καὶ διακεκριμένος κατὰ τὴν ἱκανότητα τοῦ λαλοῦντος.

Δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι αἱ εἰρημέναι προεισαγωγικαὶ παρατηρήσεις, καίτινες δὲν εἶναι γέννημα τῆς διανοίας μου, ἀλλὰ συνηθροίσθησαν παρ' ἐμοῦ ἐκ διαφόρων γάλλων συγγραφέων, θέλουσιν εἶσθαι δεκταὶ καὶ ἱκαναὶ νὰ ἐπαυξήσωσι τὴν ὑπάρχουσαν γενικὴν διάθεσιν πρὸς τὴν ἀκόκτησιν τῆς γλώσσης ταύτης, ἣτις κατέστη σήμερον εἰς ὅλας τὰς ἐξευγενισμένας κοινωνίας, τὸ πολῦτιμον κόσμημα, τῆς ἐντελεστέρας καὶ εὐγενεστέρας ἀνατροφῆς.

ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τῆς προφορᾶς τῆς Γαλλικῆς Γλώσσης.

Ἢ ἔντελής προφορὰ τῆς γαλλικῆς γλώσσης στηρίζεται κυρίως ἐπὶ τῶν φωνηέντων καὶ διφθόγγων καὶ τῶν τριῶν τόνων, τὸν ὄξυν (ai-gu), τὸν βαρὺν (grave) καὶ τὸν περισπώμενον (arcflexe).

Ἢ ἐκφώνησις τῶν τριῶν τούτων τόνων εἶναι ποτὲ μὲν βραχεῖα, ποτὲ δὲ μακρὰ, ποτὲ δὲ λίαν μακρὰ. Καὶ ἡ μὲν βραχεῖα ἐκφώνησις συνίσταται εἰς τὸν ὄξυν τόνον· ὡς *bonté* (καλοκαγαθία), ἡ δὲ μακρὰ εἰς τὸν βαρὺν τόνον· ὡς *seve* (ἔσπριον), καὶ ἡ λίαν μακρὰ εἰς τὸν περισπώμενον, ὡς *fenêtre* (παράθυρον).

Στηριζόμενοι ἐπὶ ταύτης τῆς βάσεως ὀφείλομεν νὰ πραγματευθῶμεν ἁ. περὶ τῆς ἐνεργείας τῶν εἰρημένων τριῶν τόνων ἐπὶ τῶν ἀπλῶν καὶ συνθέτων φωνηέντων β'. περὶ τῆς ἐπιβρίνου προφορᾶς τῶν συμφώνων *m* καὶ *n* γ'. περὶ τῶν διφθόγγων, δ'. περὶ τῶν συμφώνων *B, C, D, F, G, H, L, M, N, P, Q, R, S, T, V, X, Y, Z*, καὶ ε. περὶ τῆς γαλλικῆς προφορᾶς τῶν *ch, ge, gi, gn* καὶ τοῦ ὕψου *l*. Μετὰ δὲ ταῦτα θέλομεν θέσει ἐν τῷ τέλει τοῦ Β'. Μέρους παράρτημα περὶ τῆς πρακτικῆς προφορᾶς τῆς Γαλλικῆς γλώσσης· θέλομεν ἐκτανθῆ ἔπομένως περὶ τῶν ἀνωμάτων ῥημάτων, φράσεων καὶ ἰδιωτισμῶν, καὶ θέλομεν περατώσει τὸ μικρὸν τοῦτο ἔργον ἡμῶν, δι' ἐνὸς καταλόγου τῶν λέξεων ὅσαι ἐξαιροῦνται τῶν γενικῶν κανόνων τῆς προφορᾶς.

Περὶ τῆς ἐνεργείας τῶν τριῶν τόνων ' , ^ , ἐπὶ τῶν ἀπλῶν καὶ συνθέτων φωνηέντων.

Δεκατέσσαρες διακεκριμένοι προφοραὶ γίνονται ἐκ τῶν τριῶν εἰρημένων τόνων, ἐπὶ ἀπλῶν καὶ συνθέτων φωνηέντων, μὴ συμπεριλαμβανομένου τοῦ ἀφώνου φωνήεντος *e* ἐν τοῖς μονοσυλλάβοις, περὶ τοῦ ὁποίου ἐν ἐκτάσει θέλομεν εἶπει ὅταν ὁμιλήσωμεν περὶ τοῦ φωνήεντος τούτου. Αἱ 44 αὗται διακεκριμένοι προφοραὶ εἶναι αἱ ἀκόλουθοι.

- a. grave (βαρὺ), pàte (ζίκη), bàt (πύγμα).
- a. aigu (ὀξύ), patte πούς τετραπόδου), bat (οὐρά ἰχθύος).
- é. fermé (κλειστὸν), bonté (ἀγαθότης), liberté (ἐλευθερία).
- e. ouvert commun (ἀνοικτὸν κοινὸν), mer (θαλασσα), fer (σίδηρος).
- è. ouvert (ἀνοικτὸν), père (πατήρ), mère (μήτηρ).
- è. très-ouvert (πάνυ ἀνοικτὸν), succès καλὴ ἔκβασις.
- e. muet ἄφωνον τὸ τελευταῖον, καὶ ἡμίφωνον τὸ τῆς πρώτης συλλαβῆς· mesure (μέτρον) πρόφερε msure.
- i. fermé (κλειστὸν), ici (ἐδῶ).
- ó. grave (βαρὺ), hôte (ξενοδόχος).
- o. aigu (ὀξύ), hotte (κόφινος).
- u. très-fermé (πάνυ κλειστὸν), vertu (ἀρετή).
- eù. grave (βαρὺ), jeune (νηστικός).
- eu. aigu (ὀξύ), jeune (νέος).
- ou. ouvert (ἀνοικτὸν) sou (σολδίον ἢ πεντάλεπτον).

Περὶ τοῦ e ἐν γένει.

Τὸ φωνῆεν τοῦτο ἔχει τὴν μεγαλειτέραν βαρύτητα καὶ ἰσχὺν, ὡς πρὸς τὴν προφορὰν, ἐκ τῶν τεσσάρων ἄλλων φωνηέντων καὶ εἶναι τὸ μόνον, ἐφ' οὗ βασιζόνται οἱ τρεῖς εἰρημένοι τόνοι ἐν τῇ γαλλικῇ γλώσσῃ, ἐν ᾧ τὸ u ἐπιδέχεται τὸν ὀξὺν καὶ περισπώμενον τόνον, τὸ δὲ *i* καὶ *o* ἐπιδέχονται μόνον τὸν περισπώμενον.

Τὸ *e* εἶναι ὁ γενικὸς τύπος δι' οὗ οἱ Γάλλοι παριστάνουσι τὸ θη-

λυκὸν γένος τῶν ὀνομάτων fort—forte (δυνατός), grand—grande (μέγας, μεγάλη), petit—petite (μικρός, μικρά), ami—amie (φίλος, φίλη), fait—faite (πεπονημένος—μένη) sur—sure (βεβαίος, βεβαία) κ. τ. λ. ὁ κανὼν αὐτὸς χρησιμεύει πρὸ πάντων ὡς πρὸς τὰ ἐπιθετα ἐν γένει· ἐν τέλει τῶν λέξεων, τὸ e μὴ ἐπιφέρον οὐδένα τῶν τριῶν εἰρημένων τόνων, καὶ εἰς τὰς καταλήξεις· εἰς es εἶναι ἄφωνον·

Παραδείγματα.

autre (ἄλλος), grammaire (γραμματική), faites (κάμετε).

Ἐξαιροῦνται αἱ μονοσύλλαβοι λέξεις

mes (ἐδικά μου), tes (ἐδικά σου), ses (ἐδικά του) κ. τ. λ., καὶ εἰς τὰς καταλήξεις er, ez, et ται en ὅπου προφέρεται ὀλίγον ὄξυ μὴ ἐπομέ-νου φωνήεντος aimer à lire (ἀγαπῶ τὴν ἀνάγνωσιν) vous aimez beaucoup la musique (ἀγαπᾶτε πολὺ τὴν μουσικὴν) voire bon- net est malfait (ὁ σκοῦφός σας εἶναι κακῶς καμωμένος) c'est un bien mauvais examen (αὕτη εἶναι πολὺ κακὴ ἐξέτασις).

Προσέτι, εἶναι ἄφωνον ἐν μέσῳ λέξεως μὴ φέρον τόνον οὐδένα, ὡς certainement (βεβαίως), médecine (ιατρικὴ), justement (δικαίως), κ. τ. λ.

Τὸ e τοῦτο εἶναι σχεδὸν ἄφωνον ὅταν εὐρίσκεται ἠνωμένον μετὰ τῶν 14 συμφῶνων be, ce, de, fe, ge, le, me, ne, pe, que, re, se, te, ve· ἡ ἀκριβὴς προφορὰ τῶν μονοσυλλάβων τούτων εἶναι ὀλίγον δύσκολος κατ' ἀρχάς· ἡ δὲ δυσκολία αὕτη ἐξαλείφεται διὰ τῆς ἀκο- λούθου ἐρμηνείας· ὑποθέτομεν εἰς τὴν θέσιν τοῦ e, τὸ ou ἑλληνικὸν, τότε βεβαίως ἡ προφορὰ τῶν 14 μονοσυλλάβων ἐκφωνεῖται κάλλιστα δι' ἑλληνικῶν στοιχείων καὶ μανθάνεται οὕτω· μου, σου, ντου, φου, ζιου, λου, μου, νου, που, κου, ρου, σου, του, θου. Διὰ τὴν πλησιάζ-σωμεν δὲ τὴν προφορὰν τῶν Γάλλων. πρέπει νὰ μὴ σταματῶμεν καθόλου τὴν φωνὴν τῆς μονοσυλλάβου, ἀλλὰ νὰ τὴν ἐνώνωμεν εὐθὺς μετὰ τὸ ἐπόμενον γράμμα ἄλλης ἐπομένης λέξεως, εἴτε φωνῆεν εἴτε σύμφωνον εἶναι τὸ τελευταῖον γράμμα τῆς· ὡς le jour avant (τὴν προ-τεραίαν ἡμέραν), me fait rire (μετὰ κάμνει νὰ γελῶ), je vous salue (σὰς χαιρετῶ), de manger (νὰ φάγω), προφέρονται l'oujour avant, moufait rire, j'ouvous salue.

Τὸ e εὐρισκόμενον εἰς μονοσυλλάβους λέξεις αἵτινες προηγούνται ἄλλης λέξεως ἀρχιζούσης ἀπὸ συλλαβῆς ἥτις λήγει εἰς e ἄφωνον

ἔχει τὴν ῥηθεΐσαν προφορὰν τοῦ ἑλληνικοῦ οὐ καθὼς, je ne le demande pas (δὲν τὸν ζητῶ) προφέρεται jου, nou, lou, dou, mande pas, καὶ δι' ἑλληνικῶν γραμμάτων ζου, νου, λου, ντου, μαντ, ωα διότι ἡ πρώτη συλλαβὴ de τοῦ demande ἔχει τελικὸν ε ἄφωνον, ὡς ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ νὰ ἐνοῦνται εἰς μίαν μόνην φωνὴν τὰ μονοσύλλαβα πάντα καὶ ὁ τόνος ὅλος τῆς φωνῆς; νὰ πίπτῃ ἐπὶ τῆς τελευταίας συλλαβῆς, δηλ. ἐπὶ τοῦ pas καὶ point.

Παραδείγματα.

Tu ne le vois pas (τὸ δὲν τὸ βλέπεις).

Je ne m'en rappelle point (δὲν τὸ ἐνθυμοῦμαι διόλου).

Ἐπειδὴ προηγουμένως εἶπομεν ὅτι ἡ ἐκφώνησις τῶν τριῶν τόνων τῆς γαλλικῆς γλώσσης, τοῦ ὀξέος, βαρέος καὶ περισπωμένου, ἐπὶ τῶν φωνηέντων ἢ συλλαβῶν, εἶναι ποτὲ μὲν μακρὸς, ποτὲ δὲ βραχὺς, κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ παραθέσωμεν μικρὸν κατάλογον τῶν φωνηέντων μετὰ τῶν τόνων, καὶ ἄνευ αὐτῶν, σημειόνοντες ἐφ' ἐκάστου φωνηέντος ἢ διφθόγγου, τὴν μακρὰν προφορὰν διὰ τοῦ σημείου (˘), καὶ τὴν βραχέειαν διὰ τοῦ (˘).

Ὁ σκοπὸς ἡμῶν, ὡς πρὸς τὸν κατάλογον τοῦτον, εἶναι ν' ἀποδείξωμεν ὅτι ἡ μακρὰ ἢ ἡ βραχεῖα προφορὰ τῶν φωνηέντων, ἀπομακρύνει τῆς κοινῆς προφορᾶς τῆς γεννηθησομένης ἀμφιβολίας, εἰς τὸν ἀκούοντα ἡμᾶς ὁμιλοῦντας.

Χρόνος τῶν τόνων.

Μακρόχρονα.

acre δριμύς, στρυφνός.
alène κεντητήριον ὑποδηματοποιῶ.
bailler χασμορίζομαι.
bât ζυμαρί.
bête ζῶον.
beauté ὠραιότης.
boîte κιβώτιον.
bond ἀναπηδῶ, σκυρτώ.
chair κρέας, σὰρξ.
corps σῶμα.

Βραχέχρονα.

acre μέτρον γῆς τῶν γάλλων.
haléine ἀναπνοή.
bailler ἐνοικιάζω.
il se bāt κτυπᾶται.
pêre σίκλον.
d'être ὁ ὑποδηματοφορῶν.
il boîte χωλαίνει.
bon καλός.
cher ἀκριβής.
côté κάλος.

eũire βράζω.
 il dégoute δυσπαρεστέϊ.
 dōnt (άναιρ. άντων.)
 fête εορτή.
 forêt δάσος.
 jēune νηστεία.
 maître ιδιοκτήτης, κύριος, δι-
 δάσκαλος.
 matin σκύλος (ύβρυστική λέ-
 ξις).
 mois μήν.
 mont όρος.
 mur ώριμος.
 maise παιγνιδίου μετάθεσις.
 pâte ζύμη.
 p̄zume παλάμη.
 plaine πεδιάς.
 s̄zute πήδημα.
 s̄zint άγιος.
 lune σκηνή.
 cene ό μυστικός δειπνος.
 lazine ύγιής (θηλ.)
 p̄cher άλιεύω.
 tete κεφαλή.
 tache εργοστάσιον.
 tr̄s πάνυ, σφόδρα.
 vaine ματαία.
 v̄r σκώληξ.
 vol̄r κλέπτω.

eũir δέρμα.
 il dégoulte άποστάζει.
 dōn δώνρον.
 faite πεποιημένη.
 forêt τρυπάνι.
 jeune νέος.
 mettre θέτω.
 matin πρωίχ.
 moi εγώ.
 mon ήμέτερος.
 mur τοίχος.
 maise σωρός.
 pâte ποδός ζώου.
 p̄zume μήλον.
 plaine πλήρης.
 s̄t άνόητος.
 s̄zin στῆθος.
 c̄int περιεζωσμένος.
 s̄ing ύπογραφή.
 la seine ποταμός.
 p̄cher άμαρτάνω.
 il tete βυζάνει.
 tache κηλίς.
 tr̄tt χαρακτηριστικόν.
 vaine φλέψ.
 v̄rs στίχος.
 vol̄r θετώ.

i η I.

Η προφορά του φωνήεντος τούτου είναι η λεπτοτέρα των τεσσάρων άλλων, δεν γίνεται μακρόχρονος, ειμη όταν έχη τον περισπώμενον τόνον (') ως και εις τα τρία πρόσωπα των ρημάτων της οριστικής και υποτακτικής έγκλήσεως: nous finimes (έτελειώσαμεν), vous finites (έτελειώσατε), qu' il sentit (νά ήκουε).

Παραδείγματα.

Les iles de la Grece αι τῆς Ελλάδος νῆσοι.
 Nous finimes έτελειώσαμεν.

Vous bannîtes ἐξορίσατε.

Qu'il sentit νὰ ἤκουε.

Ὅταν τὸ φωνῆεν τοῦτο φέρη τὸ διαιρετικὸν (") σημεῖον προφέρεται καθαρὸν καὶ ἔχει ὀλίγον τὴν φωνὴν διακεκριμένην· ὡς nous hai sons quelque fois ce que vous devrions aimer (ἐνίοτε μισοῦμεν ὅτι ἔπρεπε νὰ ἀγαπῶμεν).

Πολλάκις γίνεται ἄφωρον ἀποτελοῦν συλλαβὴν μετὰ τοῦ ὕψου I.

Παραδείγματα.

Qu'il aille bientôt ἄς ὑπάγῃ ἀμέσως.

Veillez bien εὐαρεστήθητε.

Votre bon conseil ἡ καλὴ συμβουλή σας.

Ils ont livré bataille ἐμβῆκαν εἰς μάχην.

Μένει ἄφωρον ἐν τῇ λέξει encoignure (δύο τοίχων γωνία) πρόφρε encognure.

O.

Τὸ φωνῆεν τοῦτο ὡς ἐρέθη περὶ τῆς ἐνεργείας τῶν τριῶν τόνων, οὐδέποτε μεταβάλλει προφορὰν, εἰμὴ ὡσάντις δέχεται περισπωμένην, ὅπου προφέρεται μακρῶς.

Le dépôt des provisions, παρακαταθήκη τροφῶν.

U.

Ἔνεκα τῆς πάνυ κλειστῆς προφορᾶς αὐτοῦ ὀνομάζεται γαλλικὸν φωνῆεν, διατηρεῖ δὲ τὴν προφορὰν του ἐν τοῖς ἀμφοτέρων τῶν γενῶν ὀνόμασιν.

Παραδείγματα.

La vertu est une seule ἡ ῥαετὴ μία εἶναι μόνη.

La fortune fut pour vous capricieuse ἡ τύχη ὑπῆρξε δι' ἐσὲ ἰδιότροπος

Une dame μία Κυρία. Un enfant ἓν παιδίον. Un ami εἷς φίλος.

Μετὰ τοῦ u προφέρεται μόνον τὸ i, τὸ δὲ u μένει ἄφωρον.

Παραδείγματα.

aguille βελόνη. guidon σημαιοφόρος. aiguillon ἀγκάθι.

aiguille ἔγχελυς. aiguisement ἀκόνισμα. le guide ὁδηγός.

vivre à la guise ζῆν κατὰ τὸ δοκοῦν.

Ἡ Ἀκαδημία ἀπεδοκίμασε τὸ υ ἐν τῇ λέξει *vide* (κενός), καὶ τῶρα τὴν γράφουσι *vide*.

Ἐν τῷ συμφώνῳ τὸ υη προφέρεται ὡς ο πολὺ κλειστόν· *un livre* (ἓν βιβλίον), *un jeune homme* (εἷς νέος), *un jour* (μία ἡμέρα).

Υ.

Αὐτὸ τὸ γαλλικὸν στοιχεῖον *y* μεμονωμένον ἢ μεταξὺ δύο συμφώνων εἰς λέξεις παραγώγους ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ, εἶναι φωνῆεν καὶ εἶναι τὸ αὐτὸ τοῦ *i*· *système* (σύστημα), *il y a* (ὑπάρχει ἢ ὑπάρχουν)— γίνονται δὲ σύμφωνα σχηματίζον συλλαβὴν ὅταν ἐνοῦται μετὰ φωνήεντος· ὡς *yeux* (ὄφθαλμός).

Ἀναλύεται δὲ εἰς δύο *ii* καὶ σχηματίζει δύο συλλαβὰς ὅταν εὐρίσκειται ἐν τῷ μέσῳ δύο φωνηέντων ἢ δύο συμφώνων· ὡς *citoyne* (πολίτης), *employer* (κάμνω χρῆσιν).

Ὅταν δὲ μεταξὺ *a* καὶ *e*, τὸ πρῶτον *i* ἐνοῦται μετὰ τοῦ *a* καὶ κάμνη τὴν δίφθογγον καὶ φωνὴν τοῦ *ai*, τὸ δεύτερον *i* μετὰ τοῦ *e*, καὶ σχηματίζει τὴν δίφθογγον καὶ φωνὴν ὑγράν γιὰ *payer* (πληρῶνω).

Μ Α Θ Η Μ Α Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Ο Ν .

Περὶ τῶν διπλῶν ἢ συνθέτων φωνηέντων.

Τὰ διπλᾶ ἢ σύνθετα φωνήεντα εἶναι 15. οἷον· *ae, ai, ay, aó; ah, ea, ei, eu, ey, ie, oi, aie, eai, eau, oeu.*

ae.

Προφέρεται τὸ *a* ἐν τῇ λέξει *caen* (χώρα τις).

Ἐν τῷ ῥήματι *faire* (ποιῶ) δὲν γράφεται πλέον οὕτω· ἐν τοῖς ἐπομένοις χρόνοις γράφεται *fesant*, ἀντὶ *faisant* (ποιῶν), *je faisais*, *tu faisais*, *il fesait*, *nous fesions*, *vous fesiez*, *ils fesaient*, ἀντὶ

je faisais κ.τ.λ. (ἐποίουν)· τὸ ὁποῖον ε προφέρεται ἡμίφωνον, ὡς τὸ ἡμέτερον ε.

Ἡ δίφθογγος αὕτη ἐν τῇ λέξει douairière (ἐπίκληρος) προφέρεται ὡς α᾿ ἤτοι donairière, μετὰ τοῦ περισπωμένου τόνου προφέρεται μακροχρόνως, maître, paraître (φαίνομαι) κ.τ.λ.

αι.

Προφέρεται ὡς τὸ ἡμέτερον αι κλειστὸν ὄμω, ἐν ἀρχῇ, ἐν μέσῳ καὶ ἐν τέλει λέξεων, aider (βοηθῶ), bienfait (εὐεργέτημα), dedain (περιφρόνησις), je dinai (ἐγευματίσα), le dinerai (θὰ γευματίσω), Anglais (Ἄγγλος), Français (Γάλλος).

Παραδείγματα τῆς *ae.* καὶ τῆς *ai*:

faire ποιῶ.	aider βοηθῶ.
fesaint ποιῶν	bienfait εὐεργέτημα.
je faisais ἐποίουν,	dedain περιφρόνησις.
tu fesais.	je dinai ἐγευματίσα.
li fesait.	je dinerai θὰ γευματίσω.
nous fesion.	Anglais Ἄγγλος.
τ. τ. λ.	Français Γάλλος.

αιγ.

Ἐχει δύο εἰδῶν προφοράς, ε κλειστὸν μετὰ τοῦ ὕγρου *i'* paysan (χωρικός), καὶ τοῦ *a* καὶ *i* ὕγρον· Mayenne χώρα, πρόφερε πειζάν· *Μαγιέρ*.

Ἐχει τὴν προφορὰν τοῦ ε κλειστοῦ μετὰ τοῦ *i* πολὺ ὕγρου ἐν τοῖς εἰς *ayer* ῥήμασιν, ὅπου τὸ *y* τρέπεται εἰς *i'* nous payons (πληρώνομεν), vous begayez (τραυλιζεῖς). (ἴδε δευτέραν παράγραφον τοῦ φωνήεντος *y*).

αο.

Προφέρεται ὡς *a* ἀνοικτὸν εἰς τὰς λέξεις Laonnais (ὁ ἐκ τῆς πόλεως Laonné), Paon (παγώνι) καὶ Paonne (τὸ θηλ. αὐτοῦ), Paonneau (παγώνιον μικρόν)· εἰς δὲ τὰς ἐπομένους προφέρεται ὡς *o*, ὁδον·

horiste (ἀόριστος), St. Paon (ὁ ἅγιος Πᾶν), Toon (οἷστρος, βχτχνιστικὸν ζῶφρον).

au.

Προφέρεται ὡς τὸ ἡμέτερον ο *rauvre* (πτωχός) καὶ τ. λ.

ea.

Εἰς τὰς λέξεις *il mangea* (ἔφαγε), *il songea* (ἐφρόντισε), *vengeance* (ἐκδίκησις), *obligement* (ὕποχρεωτικόν), ἔχει τὴν φωνὴν τοῦ *ge* καὶ *gi* μετὰ τοῦ *a* μόνου εἰς μίαν μόνην φωνήν (πρόφερε μετὰ τὰ Ἑλληνικὰ γράμματα οὕτω· *ιλμάνζα*, *ιλσονζα*, *εανζάνσ*, *ὀπλιζαμάν*.

ei.

Προφέρεται ὡς τὸ ἡμέτερον *e*· *seigneur* (ἄρχων αὐθέντης).

eu.

Ὁ σύνδεσμος οὗτος τοῦ *e* μετὰ τοῦ *u* ἀποτελεῖ δυσκολωτάτην προφορὰν καὶ δὲν δυνάμεθα διὰ γραπτοῦ τρόπου νὰ τὴν διδάξωμεν.

Ἡ δίφθογγος αὕτη προφέρεται ὡς *e* καὶ *ou* διὰ μιᾶς μόνης φωνῆς καὶ χρόνου ταχυτάτου ἐκφραζομένης, ὥστε διακρίνεται μᾶλλον τὸ *ou* παρὰ τὸ *e*· *Ieu* (πῦρ), *reu* (ὀλίγον), κ.τ.λ. πρόφερε *φρου*, *πεου*, κ.τ.λ. ὅθεν διὰ τῆς ταχύτητος νὰ μὴ διακρίνεται σχεδὸν διόλου ἀπὸ τὸν ἀκούοντά τὸ *e* καὶ *ou*.

Αὕτη ἡ δύσκολος πρόφορὰ τῆς *eu* μεταβάλλεται ἕως διόλου εἰς τὴν προφορὰν τοῦ *u* γαλλικοῦ φωνήεντος, καθ' ἕλην τὴν ἔκτασιν τοῦ βοηθητικοῦ ῥήματος *avoir* (ἔχειν), οἶον· *j'eus* (*u*), *j'ai eu* (*u*), *j'eus eu* (*u*), *j'avais eu* (*u*), *j'aurai eu* (*u*), *j'aurais eu* (*u*), *que j'aie eu* (*u*), *que j'eusse eu* (*u*). *avoir eu* (*u*).

ey.

Προφέρεται ἀνοικτὸν καὶ μακρόχρονον *ai*· *bey* πρόφ. *hée*, (*péns*).

ie.

Προφέρεται ὡς ἡ μοναδικὸν βραχύχρονον καὶ ἄτονον· *je prie* (πα-

ρακαλῶ), je prieraï (θὰ παρακαλέσω), je prierais (ἤθελον παρακαλέσει), ἀλλὰ δὲν γράφομεν ἐπὶ τοῦ *i* τὴν περισπωμένην ὡς ἔκκμυόν τινες ἐν τῷ αὐτῷ ῥήματι. Ἐν ἄλλαις δὲ περιστάσεσιν ἐπιδέχεται τὴν περισπωμένην.

οἶ.

Ὡς φωνῆεν σύνθετον προφέρεται ἀνοικτὸν εἰς *roide* (ἄκαμπτος, σκληρὸς), καὶ *roideur* (σκληρότης), *roider* (ἐντείνω σκληρύνομαι). Ἡ δευτέρα λέξις εἰς ὑψηλὸν ὕφος *deur* ἀρχαιότερον ἐπροφέρετο *rondeur*.

Αἱ τὴν σήμερον προφερόμεναι λέξεις *Anglais, Français*, ἐγράφοντο *Anglois, François, Lyomais, Bourbonnais, Lyomois, Bourbonnois* κ.τ.λ. πλὴν τῶν λέξεων *Danois* (Δανός), *Suedois* (Σουηδός), αἵτινες γράφονται καὶ διατηροῦν τὴν προφορὰν τοῦ Ἑλληνικοῦ οὐά.

Ἔτι καὶ εἰς τοὺς παρατατικούς καὶ τὴν ὑποθετικὴν τῶν ῥημάτων τὸ πάλαι ἔγραφον τὴν κατάληξιν διὰ τοῦ *οἶ* ἐνῶ τὴν ἀντικατέστησαν διὰ τοῦ *αι'* *je fesois, je ferois*, τὴν δὲ *je fesais, je ferais*.

Εἰς ὅλας τὰς ἄλλας περιστάσεις, ἢ συνδυασμοὺς, αὐτὸ τὸ σύνθετον φωνῆεν προφέρεται ὡς τὸ ἑλληνικὸν οὐα *fois* (πίστις), *Roi* (Βασιλεὺς) κ. τ. λ.

αιε.

Προφ. ὡς τὸ εἰρημένον *e'* *demangeaison* (κνισμὸς, φαγοῦρα).

εαι.

Προφέρεται ὡς τὸ ἀρχαῖον ἑλληνικὸν *ω* τῶν χειλέων ἀνοικτῶν καθεύως: *baleau* (πλοίαριον).

οαι.

Προφέρεται ὡς *ει'* μακρόχρονον *moeurs* (ἤθη), *soeur* (ἀδελφή), *noeud* (δεσμὸς).

ΜΑΘΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ τῆς ἐπιρρίνου προφορᾶς τοῦ *m* καὶ *n* μετὰ τῶν
φωνηέντων *a, e, i, o, y, u.*

Τὰ δύο ταῦτα σύμφωνα προφέρονται συχνάκις διὰ τῆς ἐπιρρίνου προφορᾶς εὐρισκόμενα μετὰ τῶν πέντε ἀπλῶν φωνηέντων *a, e, i, o, u* ἀλλ' εὐχρήστους ἔχουσι μόνον 4 εἰδῶν διαφόρους προφορᾶς, οἷον: *an, ain, on, un.*

Προφορὰ αὐτῶν

ὡς *an*

<i>am</i>	} τὴν αὐτὴν } προφορὰν } τοῦ <i>an.</i>	} ambition, φιλοδοξία, φιλοτιμία. } <i>vendant</i> , ὁ πωλῶν. } <i>songeant</i> , νομίζω, ὄνειροπωλῶν. } <i>emploi</i> , χρῆσις πράγματος, θέσις. } <i>endive</i> , ἀντίδιον.
<i>an</i>		
<i>can</i>		
<i>em</i>		
<i>en</i>		

Τὸ *emm* προφ. ὡς τὸ *am* femme (γυνή), ἐπίσης καὶ ἐν τοῖς εἰς *emment* ἐπιρρήμασι· *ardemment* (ἐνθέρμως), *eloquemment* (εὐ-γλώττως), κ.τ.λ. ἔτι καὶ εἰς τὸ *solannel* (ἐπίσημος), καὶ τὰ παρα-γόμενα ἐξ αὐτῶν προφέρονται *famme, ardemman, solanel*, πλὴν τοῦ *lemme* (λῆμμα), *dilemme* (δῆλημα), *sel semme* (ὄρυκτὸν ἄ-λας), ἄτινα προφέρ. ὡς τὸ *e* ἀνοικτὸν, ἕνεκα τῆς ξένης παραγωγῆς αὐτῶν.

Εἶναι προσέτι ἐπιρρίνος καὶ ἡ κατάληξις *ayant* ἐν τοῖς ῥήμασιν.

Ἐξαιρέσεις

Τὸ *em* καὶ *en* προφέρεται ὡς *e* ἀνοικτὸν.

ἀ. ἐν ταῖς λέξεσι ξένων γλωσσῶν· *Jerusalem* (Ἱερουσαλήμ), *Hymen* (ὕμεναιος), *Triennal* (τριετής).

β'. ἐν ταῖς εἰς *en* καὶ *ien*, καταλήξεσι καὶ ταῖς παραγομέναις αὐ-τῶν *examen* (ἔρευνα), *chretien* (χριστιανός).

γ'. Ἐν τοῖς ῥήμασι venir (ἔρχομαι), tenir (κρατῶ), καὶ συνθέτους αὐτῶν fine je vienne (νὰ ἔλθω), que j'entretienne (νὰ συνδιαλέγωμαι, νὰ συνέχω).

δ'. Ἐν ταῖς εἰς *ene* καὶ *eune* arène (ἄμμος), que j'entreprene (νὰ ἐπιχειρισθῶ), que je prenne (νὰ λάβω), καὶ

ε'. Ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς λέξεως ennemi (ἐχθρός).

ὡς *ain*.

im	αὐ-	εἰς <i>ain</i> τὴν προφορὰν	}	impôts	φόρος.
in	τὴν αὐ-			fin	τέλος.
aim	ἐγούσι			faim	πείνα
ain	τὴν			pain	ἄρτος.
ein	ἐγούσι			peintre	ζωγράφος.

Τὸ *im* ἐν ταῖς καταλήξεσι ξένων γλωσσῶν διατηρεῖ τὴν φυσικὴν προφορὰν του δηλ. τοῦ *i'* Selim, Hybraim.

ὡς *on*.

om	ἐγούσι τὴν αὐ- τὴν προφ. εἰς	on	}	complet	ἐντελής.
on				donjon	ἡλιαστήριον ἄνω τῆς στέγης.
eon				nous songeons	βοκανίζομεν.
um				parfum	ἄρωμα.
un				importun	ἐνοχλητικός.
eun	en	à jeun	νηστικός.		
		être à	—		

Τὸ *um* ἐν ζέναις λέξεσι προφέρεται ὡς *om*.

Triomvir (τριαρχία) ὡς πρὸς τὴν Λατιν. λέξιν pactum (γεγονός), ἡ Ἀκαδημία διορίζεινὰ προφέρωσι pacton.

Παρατηρήσεις.

Αἱ εἰρημέναι ἐπιρρίνιοι προφοραὶ μεταβάλλονται εἰς μὴ ἐπιρρίνιους ὡς ἔπεται:

α. Τὸ μόριον *on* ἐν τοῖς τριτοπροσώποις ῥήμασι δὲν προφέρεται ἐπιρρίνως: *on arrive* (φθάνει τις), προφέρεται *on-n-arrive*, *ou-n-est-arrivé*.

Προφέρεται δὲ ἐπιρρίνιος μετὰ ἐρωτηματικῶν ῥημάτων: *arrive-t-on aujourd'hui, est-on arrivé hier?*

β'. Ἐν ταῖς ἀντωνομίαις *mon, ton, son*, πρὸ ἰνόματος, *ton esprit*

(τὸ πνεῦμά σου), ton ame (ἢ ψυχὴ σου), πρόσφερε fo-n-esprit
to-n-ame.

γ'. Πρὸ φωνήεντος: bon ange (καλὸς ἄγγελος), certain auteur,
(συγγραφεὺς τις), je n'en ai point (δὲν ἔχω διόλου), donnez m'en
un peu (δότε μοι ὀλίγον), il est bien élevé (εἶναι καλῶς ἀνατετραμ-
μένος), il n'a rien oublié (οὐδὲν ἐλησμονήσασε), bon à dés cendre
(ικανὸς νὰ καταβῆ) πρόσφερε je n'avai point, donnez m'an un
peu, il est bien-élevé, il n-a rien-oublié, bon-à dés cendre.

ΜΑΘΗΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Περὶ διφθόγγων.

Ἡ Ἀκαδημία τῆς Γαλλίας παρατηρεῖ ὅτι δὲν πρέπει νὰ λέγωμεν
δίφθογγον τὸν συνδυασμὸν φωνηέντων ἅτινα δὲν δίδουσιν εἰμὴ ἀπλῶς
μίαν προφορὰν ἢ σύμμειξιν τοῦ συνδυασμοῦ τούτου, λέγει, μετ' ἐκεί-
νων ὅστινες ἀποτελοῦσι διττὴν προφορὰν, εἶναι ἡ αἰτία δι' ἧς εὐρί-
σκομεν εἰς πολλὰς γραμματικὰς τοσαύτην σύγχυσιν κατὰ τὴν θεω-
ρίαν τῆς προφορᾶς. Ὁ Κ. Δὲ Μαρσὲ, μέλος τῆς Ἀκαδημίας, προσθέ-
τει μάλιστα ὅτι, κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς Ἑλληνικῆς λέξεως δίφθογγος,
ὁ συνδυασμὸς δύο ἢ περισσοτέρων φωνηέντων, προφερομένων δια-
κεκρυμμένως διὰ μιᾶς μόνης φωνῆς, ὀνομάζεται ὀρθῶς οὕτω, καὶ οὐχὶ
δύο ἢ καὶ περισσότερα φωνήεντα προφερόμενα ἀδιακρίτως εἰς τὸν
αὐτὸν καιρὸν καὶ διὰ μιᾶς μόνης φωνῆς, ὥστε, προσθῆται, ὅτι ὁ συν-
δυασμὸς eau, beau, eu, feu, ai, raix, κ.τ.λ. ὀρθότερον ὀνομάζεται
μονόφθογγος. Ἀπ' ἐναντίας, τὰ φωνήεντα ieu, ie, dieu, yeux, mieux
εἶναι δίφθογγοι.

Πᾶσι αἱ δίφθογγοι τῆς Γαλλικῆς γλώσσης εἰσιν αἱ ἐξῆς: ai, ia, ie,
ie, iai, oi, eoi, oin, oin, iou, iau, ien, ian, ieut, ieu ion, iou,
oë, ouo, oui, ue, ui, uin.

αι.

¶ δίφθογγος αι, ἔχει πάντοτε τὴν φωνὴν τοῦ ε, μόνον ἢ διαίρειται ἐπὶ τοῦ ι διακρίνει τὸ α ἐκ τοῦ α' faire (κάμνω), je ferais (ἐγὼ κάμνον), haïr (μισῶ).

ια.

Fiacre (ἔχημα).

ιέ.

Pied (ποδᾶρι), viele (κοινῶς βιωλί).

ιαι.

Biais (λοξότης)· λοξός, στραβός.

οι. εοι.

Ἡ δίφθογγος οἰ προφέρεται ὡς τὸ οα τὸ ἡμέτερον·

α. Ἐν τοῖς μονοσυλλάβοις καὶ ῥήμασι τῶν ὁποίων αι καταλήξεις τῆς ἀπαρεμφάτου εἶναι εἰς οἰ, oïre, καὶ oïtre δισύλλαβα· moi (ἐγὼ), froid (ψύχος), croire (πιστεύω), croître (αὐξάνω), loi (νόμοι), fois (φορὰν), κ.τ.λ.

β'. Εἰς τὰς πολυσυλλάβους εἰς οἰ, oïe, oïr, oïre, eoïre, oïse· emploi (ἐπάγγελμα), courroie (λουρί), vouloir (θέλω), observatoire (ἀστεροσκοπεῖον), nageoir (πτέρυξ ἰχθύος), framboise (βάτιον), angoisse (ἀδημονία), καὶ παραγόμενα αὐτῶν.

γ'. Εἰς τὰς λέξεις ὅπου τὸ οἰ καὶ oy ἀκολουθοῦνται ὑπὸ φωνήεντος· endoïement (βάπτισμα ἄνευ τελετῆς), roïal (βασιλικός), Roïauté (Βασιλικὴ ἀρχή) κ.τ.λ.

δ'. Ἐν μέσῳ τῶν λέξεων· poïson (δηλητήριο), courtoisie, φιλοφροσύνη) κ.τ.λ.

ε. Εἰς τὰ ἔθνηκα ὀνόματα, περὶ τῶν ὁποίων ὁμιλοῦμεν Danoïis (Δανός), Suedoïis (Σουηδός), Chinoïis (Κινέζος), Iroquoïis (λαὸς τῆς Ἀμερικῆς), Francoïis (Φραγγίσκος), Albigoïis (Ἀλβεξίος), Galloïis (Γάλλος), κ.τ.λ.

Ἡ δίφθογγος αὕτη δὲν ἔχει πάντοτε τὴν αὐτὴν φωνήν· ἢ φυσικωτέ-

ρα είναι ἢ παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἐν χρήσει, οἵτινες διακρίνουσι τὸ οἶα πὸ τοῦ ἰ προφέροντες· *voie-elle' roi-iaume'* ὥστε ἐκτελοῦσιν ἀκριβῶς τὸ γαλλικὸν ὑγρὸν *βουαγιέ.λ, ρουαγιόμ.*

Ὅταν τὸ οἶ ἀκολουθῆται παρὰ τοῦ ε ἀφώνου ἔχει φωνὴν ἀνοικτοτέραν παρὰ τοῦ μὴ ἀκολουθουμένου, ὡς ἡ προφορά τοῦ *soie* (μεταξὺ), *voie* (ὀδὸς), δὲν εἶναι ὁμοία τῆς *voï* (ἐκτουτοῦ), *toi* (σύ).

Εἰς τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν ῥημάτων ἀμφοτέρων τῶν ἀριθμῶν τῆς ὀριστικῆς καὶ ὑποθετικῆς ἔγραφον τὸ πάλαι ἐν ταῖς καταλήξεσιν αὐτῶν τὸ οἶ ἀντὶ τοῦ *ai*, ἀλλ' ἡ Ἀκαδημία ἀπεφάσισε καὶ παρεδέχθη τὴν τοῦ Βολταίρου ὀρθογραφίαν εἰς τὸ λεξικόν αὐτῆς ὅπου διορίζει καὶ δὲν γράφουσι πλέον *je fesois, ils fesoient, je ferois, j'aurais fait*—ἀλλὰ *je faisais, ils fesaient—je ferais, j'aurais fait.*

οἶν.

Ὁ Κύρ. Δε Μαρσέ, μέλος τῆς Ἀκαδημίας γνωμοδοτεῖ νὰ προφέρηται μᾶλλον ἐπιρρήτως τὸ ε εἰς τὸν συνδυασμὸν *οἶν* διαύλλαθον παρὰ νὰ προφέρωμεν *ouin*, ἔθεν, κατὰ τὴν γνώμην του, πρέπει τὰς λέξεις *soin* (φροντίς), *haragouin* (διαλεκτὸς διεσθαρμένη), νὰ προφέρωμεν μᾶλλον *σοῖν, μπαραγουέν, παρὰ σουέν, μπουργκουέν.*

<i>io.</i>	<i>pioche</i>	σκαπάνη.
<i>ien.</i>	<i>rien, bien</i>	οὐδὲν, καλῶς.
<i>ian.</i>	<i>viande</i>	κρέας.
<i>ient.</i>	<i>patient</i>	ὑπομονητικὸς.

Ὁ συνδυασμὸς *io*, προφέρεται ὡς γράφεται καθὼς *iau*, προφέρεται *io*.— *Sol* πλοῖον μικρὸν, *Ionien* Ἴωνικὸς, *mendiant* ἐπαίτης· τὸ *ien* καὶ *ian* ὡς γράφονται. — τὸ *ient* προφέρεται *ian* εἰς τὰς μετοχὰς, οὐχὶ ὅμως εἰς τὰς ῥηματικὰς καταλήξεις· *justifiant* (δικαιολογούμενος), *défiant* (δυσπιστῶν), *ils justifient*, (δικαιολογοῦσιν) *ils tient* (δένουσιν) κ.τ.λ.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Αἱ εἰς *ien* καταλήγουσαι λέξεις ἐξαιροῦνται τῆς προφοράς τοῦ ἐν προφερομένου *an* καὶ προφέρονται ὡς γράφονται· *maintient* (διατήρησις), *le tien* (ὁ ἰδικός σου), *le sien* (ὁ ἰδικός του), *le mien* (ὁ ἰδικός μου). Τὰ δὲ εἰς *ien* λήγοντα ἐὰν παράγωνται ἐξ οὐ-

σικατικῶν ληγόντων εἰς ience, ἐξαιροῦνται τῆς καταλήξεως τοῦ εἰρημένου κανόνος καὶ προφέρονται iance.

Παραδείγματα.

Patience (ὑπομονή), patient (ὑπομονητικός) κ.τ.λ.

Τὰ εἰς ieu, iou καὶ ion λήγοντα προφέρονται ναὶ μὲν εἰς μίαν φωνήν, διακεκριμένα δὲ τὸ ἓκ τοῦ en, on καὶ on καὶ προφερόμενον καθαρόν.

Dieux (Θεός), mieux (κάλλιον), nation (ἔθνος), yeux (ὀφθαλμός), vieux (γηραιός), cieux (οὐρανός), occasion (εὐκαιρία), nous disions (ἡμεῖς ἐλέγομεν), chiourma (οἱ ἐρέται) κ.τ.λ.

ieu. dieux, cieux Θεός, οὐρανός.

ion. nous disions ἐλέγαμεν.

occasion εὐκαιρία.

iou. chiourme ἐρέται κωπηλάται (πλοίου περιληπτικῶς, ἰδίως δὲ οἱ κατὰδικοί).

Εἰς τὴν οὐ δυνάμει τοῦ διαιρετικοῦ σημείου ἐπὶ τοῦ ÷ προφέρονται τὰ δύο φωνήεντα διακεκριμένως καὶ διὰ μιᾶς φωνῆς moëlle (μυελός), roëme (ποίημα)· ἐν ταῖς ἀνωτέρω λέξεσιν ἡ δίφθογγοσ οὐ προφέρεται πολὺ διακεκριμένως ὡς νὰ ἦναι δύο συλλαβαί.

oue. ouest δύοσις.

oui. bouis (1) Louis.

(μάλιστα), (στίλβωτρον), (Λουδοβίκος).

Αἱ τρεῖς αὗται τελευταῖαι δίφθογγοι προφέρονται πολὺ διακεκριμένως διὰ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς φωνῆς οὕτω· ue, ui, uin. Écuelle (κώθων, κοινῶς γασάθα), lui (ἐκεῖνος), Juin (ἰούνιος).

Ὁ συνδυασμὸς τῶν φωνηέντων τῶν λέξεων août καὶ aient, παριστάνουσι μίαν μόνην συλλαβὴν, διότι προφέρονται μονοφώνως mois d'août (ὁ Αὐγούστος μῆν), qu'ils aient (νὰ, ἢ ἄς ἔχωσι), προφέρονται le mois d'ouï, qu'ils eé.

Ἡ Ἀκαδημία λέγει ὅτι δὲν ὑπάρχουσι τρίφθογγοί ἐν τῇ γαλλικῇ γλώσσῃ, διότι οὔτε μία λέξις ὑπάρχει εἰς τὴν νὰ εὐρεθῶσι συννηωμένα τρία φωνήεντα διακεκριμένως προφερόμενα διὰ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς φωνῆς.

(1) bouis ἢ huis ἐργαλεῖον τῶν ὑποδηματοποιῶν.

ΜΑΘΗΜΑ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Περὶ τῶν 47 συμφῶνων.

Τὸ Β.

Προφέρεται εἰς τὰ μονοσύλλαβα κύρια ὀνόματα: Job, Caleb.

Ἄφωνον ἐν τέλει λέξεως: plomb (μόλυβδος), à plomb (κάθετος), sarplomb (πλαγιότης).

Τὸ Γ.

Ἄφωνον ἐν ταῖς ἐξῆς λέξεσι.

Broc (οἰνοχόη, κουβᾶς), clerc και cler (κληρικός), marc (σταθμὸν οὐγγιῶν), jone (βοῦρλον), tronc (στέλεχος), franc (φράγκον νόμισμα), almanac (μηνολόγιον), estomac (στόμαχος), tabac (ταμπάκος), cotignac (κυθωνόπαστον), lacs (θηλειὰ διὰ ζῶα), accrue (σχίσμα, σκάλωμα), croc (ἀρπάγι, τσιγκέλι), arsenic (ἀρσενικὸν μέταλλον), escroc (αἰσχροκερδής), pore (χοῖρος) καὶ donc (λοιπὸν) ἐπομένου συμφώνου.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ὅσακις ἡ λέξις donc εὑρεθῆ ἀρχτικῆ ὀλοκλήρου προτάσεως, ἐπομένου συμφώνου, προφέρεται τὸ e, οἷον votre frere vous aime, donc vous devez l'aimer (ὁ ἀδελφός σου σὲ ἀγαπᾷ, λοιπὸν ἀφείλεις νὰ τὸν ἀγαπᾷς).

α'. Προφερόμενον ὡς τὸ ἡμέτερον σ πρὸ τῶν φωνηέντων e, i, ce livre (τὸ βιβλίον τοῦτο), ici (ἐδῶ) ἔτι δὲ πρὸ τοῦ a, o, u ἔχον τὴν υπογεγραμμένην façon (τρόπος κατασκευῆς), reçu (ἀπόδειξις παραλαβῆς).

β'. Ὡς τὸ ἡμέτερον κ (κάππα) cognac (εἶδη οἰνοπνεύματος), bec (ῥάμφος), tric-trac (πεσσοὶ τὸ ταῦλι ἢ δάμα), avec (μετὰ συνδ.), lyndic (λυνδικός), estoc (ῥάβδος), aqueducque (ὕδραγωγεῖον), échec (σάκκος· εἶδος παιγνιδίου).

Ὡς γὰρ ἡμέτερον ἐν ταῖς λέξεσι second (δεύτερος), secret (μυστικόν),— πρὸ φωνήεντος ὡς κ' franc-étourdi (ἀπερίσκεπτος καθ' ἕλα), du blanc au noir (γίνομαι ἄλλος ἐξ ἄλλου).

Tò D.

Ἄφωνον εἰς gond (στραφεὺς τῆς θύρας), nid (φωλαία), muid (μέτρον σπερμάτων, μόδιον), pied à pied (κατ' ἴχνος, κοντὰ κοντά).

Εἰς πᾶσαν ἄλλην λέξιν προφέρεται.

Tò F.

Ἄφωνον εἰς clef (κλεις) οὕτω καὶ πρὸ φωνήεντος· clef ancienne (ἀρχαία κλεις), chef d'oeuvre (ἀριστούργημα). boeuf gras (βωδινὸν πυχόν), boeuf salé (ἄλατιστὸν βωδινόν)· ἔτι δὲ καὶ ἐπομένου συμφώνου· neuf chevaliers (ἐννέα ἱππότες), neuf chevaux (ἐννέα ἵπποι,

Προφερόμενον εἰς soif brulante (διακαῆς δίψα), oeuf frais (πρόσφατον ὠδόν), habit neuf (νέον ἱμάτιον).

Πρὸ φωνήεντος προφέρεται ὡς β' ἡμέτερον· neuf-écus (ἐννέα σκοῦδα), neuf enfants (ἐννέα παῖδες), neuf annes (ἐννέα μέτρα, πῆχυς, ὄργυιά). προφερ. neuve-écus neuf enfant.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἡ Ἀκαδημία διὰ τοῦ λεξικοῦ αὐτῆς μᾶς ἐρμηνεύει ὅτι, τὸ f, ἐπομένου φωνήεντος, προφέρεται εὐθὺς κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἦττον ἐν πάσῃ περιστάσει, καὶ ὅτι δὲν προφερ. πρὸ φωνήεντος neuf chevaliers προφ. neu chevaliers.

Tò G.

Ἄφωνον εἰς doigt (δάκτυλος), hareng (ἀφύη, ῥέγκα), poing (πυγμὴ), vingt (εἴκοσι), étang (λίμνη), séing (ὑπογραφή), faubourg (προάστειον) sang (αἷμα), long (μακρὸς), joug (ζυγὸς ζώου ἢ κορυφὴ ζυγαριᾶς).

Προφερόμενον ὡς γὰρ πρὸ τοῦ a, o, ou, ue· égarer (χάνω τι), égoïsme (ἐγωϊσμός), anguille (ἐγγελυσ), aiguille (ῥαφίς), aiguissement (δῆξις, ἀκόνισμα), engourdi (αἰμωδιασμένος), aigüe (ὀξεία),

θελ. τοῦ aigu, εἰς τὰς λέξεις joug, long, sang, ἀλλὰ πρὸ φωνήεν-
τος, πρὸ δὲ συμφώνου ἄφρωνον.

Ἐπειδὴ τὸ σύμφωνον τοῦτο ἐν πολλαῖς λέξεσιν εἶναι δασύ και ἐν
ἄλλαις ἄφρωνον, και ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει σχεδὸν κανὼν περὶ τούτου,
ἡ Ἀκαδημία μᾶς διδάσκει διὰ τοῦ περιφήμου αὐτῆς μέλους Δ'Ολιβέτ,
και μᾶς ἀφαιρεῖ πᾶσαν ἐξαίρεσιν και δυσκολίαν, διὰ τοῦ ἐπομένου
καταλόγου.

Κατάλογος τοῦ ἡ δασέως.

Hà (αἰδώς).

habler (κομπάζω).

hache (πέλεκτος).

hagard (γοργός, ἄγριος).

haha (χάσμα εἰς τὴν ἄκραν τοῦ
κῆπου και συνεχόμενον μὲ
τάφρον).

hernie (ἐντεροκοιλία σπᾶσιμον).

hideux (ἐσυγερός, φοικώδης).

hors (ἔξω, ἐκτός).

houpper (θυσανῶ, κάμνω φούν-
τας).

housser (ὑπόδεσις διὰ τὴν
προσύλαξιν ἀπὸ τὴν βροχὴν
και λάσπην).

hourder (κτιζω πρόχειρον τεῖχον).

hache (κέλευσμα διὰ τοὺς κύνας).

haie (φραγμός).

haie (κέλευσμα τῶν ἐμαζηλα-
τῶν).

haillon (ράκος, κουρέλι).

haim ἢ *hain* (ἄγκιστρον).

houille (γαϊάνθραξ).

houraitis (κακοὶ θηρευτικοὶ κύ-
νες).

houssard (οὐσσάρος, οὐγγρος ἰπ-
πεύς).

haridelle (παλιτάλογον).

haro (ἄλλοτε ἐν χρήσει μόνον
ἐπὶ τῶν φράσεων).

faie haro sur quelqu'un ἢ
sur quelque.

chose (κάμνω κατάσχασιν τινος
ὑποκειμένου ἢ πράγματος).

harpeau (ἠρπάγην).

hasard (τύχη).

hourvari (θόρυβος· ἀνακληντι-
κὸν τῶν κυνῶν ἐντὸς τῶν ἰ-
χνῶν τοῦ ζώου).

houssage (ψηξίς, πάστρευμα).

housse (ἐπίστρωμα).

hansière } ῥυταγωγεὺς ῥου-
ἢ } μουκιστικὸν σχοι-
hassière } νιον.

hanter (φτυῶ).

hantise (ἀρχ. Συναναστροφή).

heidugue (πέζος οὐγγρος).

héros (ἥρωξ).

hiement (τριγμός ξύλων, ἔμ-
πηξίς).

holà (αἶ, οὐ).

horde (στίφος).

hourailler (κυνηγῶ μὲ μικροὺς
και ἄχρείους κύνας).

houssaie (τόπος γέμων πρίνων).

<i>hobereau</i> (ὑποτριβόρχης· μικρὸν πτηνόν).	<i>hullotte</i> αἰγωλιός, νυκτό-
<i>hohement</i> (φωνή τοῦ αἰγωλιοῦ).	<i>huelle</i> πόδι.
<i>harasser</i> (κατακόπτω).	<i>hutter</i> (κατασκευάζω).
<i>harder</i> (συνάπτω τοὺς κύνας ἀνά ζξ).	<i>hure</i> (βύγχος· κεφαλή κεκομμένη ζώων τινῶν).
<i>hart</i> (βέβλις ἢ φιλυρίς φλαμουριά).	<i>huni</i> (θωράκιον· κῶφα τῶν ἰσῶν τῶν πλοίων).
<i>haussement</i> (ὑψωμα ἰσοπεδώσεως, ἀνασκήωμα τῶν ὤμων).	<i>hargneux</i> (ὀργίλος).
<i>hanto-lutte</i> (ἀφαιρῶ τι με βίαν).	<i>harnacher</i> (εὐτρεπίζω ἵππον).
<i>heler</i> (προσφωνῶ εἰς πλοῖον).	<i>hoeret</i> (ἀχρεῖος καὶ μικρὸς κύων διὰ κυνήγι).
<i>herpailles</i> (ἀγέλη ἐλάφων καὶ ἐλαφίων).	<i>housser</i> (ψῶ, σαρῶ).
<i>hochequeue</i> (σασουράδα).	<i>happer</i> (ἀρπάζω).
<i>harpauler</i> (πλανῶμαι, ἐπὶ κυνῶν. Συγκροῦμαι).	<i>harceler</i> (ταλαιπωρῶ).
<i>harpie</i> (ἄρπυια) (1).	<i>hardes</i> (ἐνδύματα).
<i>hausse-pied</i> (δίκτυον διὰ λύκους).	<i>hater</i> (ἐπισπεύδω, δνάζω).
<i>hautement</i> (μετφ. ἐν χρ. διαρρήθην, σαφῶς)· il exprime son opinion hautement (ἐκφράζει ἐπισήμως τὴν γνώμην του).	<i>haubans</i> (πρότοποι σχοινίων τοῦ πλοίου).
<i>hem</i> (αἶ).	<i>hautaine</i> (ἀλαζών θηλ).
<i>herse</i> (ιγθός τοῦ Νεῖλου).	<i>have</i> (ισχνός, ἐπὶ προσώπου).
<i>hierarchie</i> (ἱεραρχία).	<i>herisser</i> (ὄρθωσις τριχῶν).
<i>holer</i> (φωνάζω ὡς ὁ αἰγωλιός).	<i>heurtoir</i> (ρόπτρον).
<i>hotte</i> (κόφινος).	<i>hoc</i> (εἶδος παιγνιοχάρτου).
<i>hourdage</i> (πρόχειρον χαλκίωμα μεταξὺ τῶν χράκων φραγμοῦ).	<i>honir</i> (περιφρονῶ).
<i>housard</i> οὐσάρος οὐγ-	<i>houillère</i> (γαλανθροακωρυχείον ἢ λιθινθροακωρυχείον).
<i>husard</i> γρος ἵππεύς.	<i>hourque</i> (ὀλλανδικὸν πλοῖον 60—600 τόνων).
<i>houchet</i> (κέραι, εἶδος σάλπιγγος).	<i>housoir</i> (σάρωθρον, ψηνέτρα).
<i>hurlement</i> (ὠρυγμός).	<i>huit</i> (ὀκτώ).
	<i>hutte</i> (καλύβη).
	<i>huppe</i> (ἑποψ, ἄγριος πετεινός· λόφος δὴλ. φοῦντα τῆς κεφαλῆς πτηνῶν τινῶν).
	<i>huer</i> (ἐμβοῶ, φωνάζω πρὸς τοὺς λύκους).
	<i>Holland</i> (ἡ ὀλλανδία).

(1) Μυθολογικὸν τέρας, ἔχον πρόσωπον κέρης, ὡτα ἄρντου, καὶ σῆμα ἱερακοῦ.

hârppe (παροξύνιον) (ί).
hârppechair (άνθρωποθύρα).
hârppebourde (ψευδολόθος).
haquennée (εὐδρομος ἵππος).
haquet (φορτηγὸς ἄμαξα).
harangue (δημηγορία).
harponner (καμακεύω).
hâte (σπουδή, εἶα).
haubergier (θωρακίας, τιμαριώ-
 της).
hausse-col (περιδέραιον).
haussoire (ισχυμύλη, ξύλον μύ-
 λου).
hérault (κήρυξ).
heurt (σύγκρουσις).
ho! (ὦ!).
hongre (τομίας ἐπὶ ἵππων μύ-
 νον).
houe (σκαπάνη, ἀξίνη).
haut (ὕψος).
hauteur (ὑψος).
hère (εἶδος χαρτοπαιγνίου).
heurter (σπρώχνω).
hongrer (εὐνουχίζω).
havre (ναύλοχος· πᾶν μέρος ὅπου
 δύνανται νὰ εἰσέλθωσιν ἐλευ-
 θέρως).

houré (παρθένος τοῦ παρκαδείσου).
houssine (ῥαβδίον).
harico (φασούλι).
harnais (πανοπλία).
harpe (ἄρπα).
harper (ἄρπάζω καὶ σφίγγω).
haulée (ἀλιευτικὸν δίχτυον).
haut de chaussure (περισκελίας).
hé! (δεῦτε, ἔλα!).
hernieu (κοιλότης, σπασμένος).
hidoux (φρικώδης ἀποτρόπαιος).
hocher (σύω, κινῶ).
hoquet (λύγξ).
houppé (κόρυμβος, θύσανος,
 φούντα).
huche (κάδοπος, σκάφη μεγάλη
 ὅπου ζυμώνεται ὁ ἄρτος).
hanier.
huée (φωνὴ πρὸς τοὺς λύκους).
hurler (ὀρούμαι).
humer (ῥοσφῶ).
huguenot (ἐνώμοτος, ὄνομα διδό-
 μενον ἄλλοτε περιφρονητι-
 κῶς εἰς τοὺς Καλβινιστὰς
 Ἐλβετοὺς ἐν Γαλλίᾳ).
hongrie (Οὐγγαρία).

(1) Σιδήριον ἐφαρμοζόμενον εἰς τὸ ἄκρον τοῦ ἄξωνος ὅπου εἶναι προσκολλημένον ὁ τροχὸς τῆς ἀμάξης, διὰ νὰ τὸν διατηρῇ εἰς τὴν θέσιν του.

ΜΑΘΗΜΑ ΕΚΤΟΝ.

L.

Εἶναι ἄφρωνον κοινῶς εἰς τὰς λέξεις

quelque quelq'un τις.

Ἐν τέλει λέξεων baril βυρέλι, chenil ρυπαρὰ κατοικία, fusil τηλεβόλον, outil ἐργαλείον, soul μεθύων, sourcil ὄφρυς, gentil κομψός, εὐγενής.

Ἐπομένου συμφώνου. gentil garçon κομψός παῖς.

Εἰς τὸ τρίτον προσωπ. πληθυντικοῦ ἀριθ. τῆς προσωπ. ἀντωνυμίας ils (ἐκεῖνος), ils aiment ἀγαπῶσιν, ils parlent ὁμιλοῦσι.

Προφέρεται ἐν ἀρχῇ καὶ μέσῳ λέξεων, ἐν ταῖς λέξεσι

ville πόλις, mortel θνητός, moral ἠθικός, mogul μογόλος, pueril παιδικός, seul μόνος, sourcil ὄφρυς. Προφέρεται ἐν τῇ λέξει quelque fois· ἐνίοτε προφέρεται ὑγρὸν, gentil enfant κομψὸν παιδίον gentil homme εὐγενής, fénil ἀχυρών.

M.

Εἶναι ἄφρωνον ἐν ταῖς λέξεσι· automne (φθινόπωρον), automnal (φθινοπωρινός), calomni (συκοφαντία), somnambul (νυκτοβάτης), indemniser (ἀποζημιῶ), damner (κολάζω, ἐπι θρησκ.) condamner (καταδικάζω).

Προφερόμενον δὲ ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν μέσῳ λέξεως καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὕταν ἴναι τελικὸν εἰς τὰς ἐκ ξένων γλωσσῶν λέξεις· Abraham, Jerusalem, Stokholme, Amsterdam, κ.τ.λ. ἔτι δὲ καὶ ἐν μέσῳ αὐτῶν omnivore (παντοφάγος, ὁ τρώγων ἀπὸ τὰ πάντα), omniscience (πκνσοφία), omnibus (λεωφορεῖον) κ.σ.λ.

N.

Εἶναι ἄφρων μόνον ἐν τῇ λέξει *béarn* προσφ. *bear*.

Προφερόμενον δὲ ἐν ἀρχῇ, ἐν μέσῳ καὶ ἐν τέλει ὁσάκις ἔπεται αὐτοῦ φωνῆν, ἐπομένου δὲ συμφώνου ἀκούεται μόνον ἐπιβρίτως, οὕτω καὶ ὅταν ἦναι τελικὸν ἐν τοῖς ἐπιβρίμασι, ταῖς ἀνωουμίαις ἐπιθέτοις καὶ πᾶσι σχεδὸν τοῖς οὐσιαστικοῖς: *sagement, impudent, le mien, mon garçon enfant*.

P.

Ἄφρων μὲν εἰς τὰ *dompter* (καταδαμάζω), καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ παρχόμενα, *ademption* (ἀνάκλησις δωρεᾶς κ.τ.λ. Νομ.), *redemption* (σωτηρία λύτρωσις τῶν ἀνθρώπων διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ), *baptême* (βάπτισμα), *exempt* (ἐξηρεημένος), *compte* (λογαριασμός), *prompt* (ταχύς), *sept* (ἑπτὰ).

Τελικὸν ὂν, συνήθως δὲν προφέρεται: ὡς *un camp étendu* (ἐκτεταμένον στρατόπεδον), *ce drap est bon* (τὸ ἐριούχον τοῦτο εἶναι καλὸν), προσφ. *un cam étendu, ce dra est bon*.

Ὅσάκις δὲ μετ' αὐτὸ ἔπεται *h* προφέρεται: ὡς φ. *philosophie* φιλόσοφος.

Προφερόμενον δὲ εἰς τὰς *baptismal* (βαπτιστικὸς), *septique* (σηπτικὸς), *septicisme* (ἐποχὴ, τὸ δόγμα τῶν σκεπτικῶν φιλοσόφων), *septembre* (οἱ ἐβδομηκοντα μεταφρασταὶ τῆς Γραφῆς), *septenaire* (ἐβδομαδιαῖος), *septentrion* (ἡ ἄρκτος ἀστερισμός), *septuagénaire* (ἐβδομηκοντούτης), *septuagesime* (ἡ κυριακὴ τῆς τετάρτης ἐβδομάδος), *septuple* (ἑπταπλοῦν), *exempter* (ἐξαίρω), *contempteur* (καταφρονητής), *contemptible* (ταπεινὸς, ἀξιοκαταφρόνητος), *accepter* (δέχομαι), *symptôme* (σύμπτωμα), *symptomatique* (συμπτωματικὸς, συμβαίνων κατὰ τύχην).

Ἐν ταῖς λέξεσι *Alep, cap* (ἀκρωτήριον), *Gap cep* (κλήμα ἀμπέλου), *jalap* (ιαλάπα), καὶ ἐν τοῖς ποσοτικοῖς ἐπιβρίμασι *trop* (παραπολὺ), *beaucoup* (πολὺ), πρὸ φωνήεντος. (ἡ παράγραφος αὕτη εἶναι ἐξαιρέσις τοῦ τελευταίου, περὶ τοῦ τελικοῦ *p* ἀφώνου).

Ἐν τῷ ὀνόματι *coup* (πληγὴ, προσβολή), προσφ. τὸ *p* πρὸ φωνήεντος ἐν συντόνῳ λόγῳ: *coup inattendu* (ἀπροσδόκητος προσβολή).

Q.

Άφωνον εις τὸ coq-d'inde (μελεαγρίς, κοῦρκος), προφ co-d'inde, τὸ σύμφωνον τοῦτο οὐδέποτε διπλασιάζεται.

Προφέρεται ὅταν ᾖναι τελικὸν εις τὰς λέξεις coq (ἀλέκτωρ), cinq (πέντε) πρὸ φωνήεντος· cinq enfants (πέντε παῖδες), καὶ coq-de-bruyère (ἄγριος ἀλεκτρυὼν), coq à-l'âne (ἀσυνάρτητος λόγος). ἔτι δὲ καὶ ὁσάκις τὸ coq καὶ cinq εἶναι μόνα.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἡ Ἀκαδημία λέγει ὅτι πάντοτε μετὰ τὸ q πρέπει νὰ ἔπεται u πλὴν λέξεων τινων, οἷον· coq, cinq.

R.

Άφωνον ἐν ταῖς εις er καταλήξει· ce poirier est mort (ἡ ἀπιδία αὕτη ἐξηράνθη), ces poiriers ont péri (αἱ ἀπιδίαι αὗται ἐφθάρησαν)· ἔτι δὲ εις τὴν λέξιν monsieur (κύριος), καὶ εις τὰς altier (ἀγέροχος, ὑπερήφανος), léger (ἐλαφρός).

Προφέρεται ὅταν ᾖναι τελικὸν· car (διότι), or (ἀλλὰ, ἀλλαμὴν), sur (ἐπι), κ.τ.λ. πλὴν τῶν εις er ληγόντων. ὡς ἐρρέθη ἀνωτέρω.

Ἐκ τῶν εις er προφέρεται εις cher (ἀκριβής), pier (ἀλλαζών), mer (θάλασσα), amer (πικρός), belveder (ὑπερῶν) ἢ (belvédère) cancer (καρκίνος ἀσθένεια), la cuiller ἢ cuillère (κοχλιάριον), enfer (ἄδης), éther (αἰθήρ), fraten (φράτωρ· βοηθός χειρουργοῦ), gaster (ἡ γαστήρ), hier (χθές), hiver (χειμῶν), lucifer (ἑωσφόρος ἢ φωσφόρος), magister (μέγας ταξίαρχος τῆς μελίτης), pater (τὸ πάτερ ἡμῶν), καὶ ἐν ταῖς κυρίαις ὀνόμασι Jupiter (Ζεὺς), Esther Munster (ὄν. Κύριον), le Niger (ὄν. Κύρ.) κ.τ.λ. οὕτω καὶ τὸ stathouder (σταθούδερ· ναύαρχος ἢ ἀρχιστράτηγος· ἀξίωμα τοῦ ἡγεμόνος τῆς Ὀλλανδίας) τὸ προφέρουσι Statoude.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἐν ταῖς εις er καταλήξει τὸ r προφέρεται ἐν συντόνῳ λόγῳ ἐπομένου φωνήεντος, ἢ h, ἄφωνον, πρὸ πάντων δὲ ἐν σι-
χουρήξ· aimer à jouer προφ. aimé-ra-jouer, τότε τὸ e προφέρεται ἀνοικτὸν ὃ ὁσάκις δὲ εἶναι ἄφωνον τὸ r, τὸ e προφέρεται στενὸν é. Ἐν τῇ ὁμιλίᾳ ὁμοίως, καὶ πρὸ φωνήεντος μένει ἄφωνον τὸ r καὶ εις τοὺς καλῶς ὁμιλοῦντας τὴν γλῶσσαν· aimer à jouer προφ. aimé à jouer.

S.

Εἶναι ἄφρωνον πρὸ τοῦ *ch* schisme (σχίσμα) κ.τ.λ.

Ἡ Ἀκαδημία λέγει ὅτι τὸ *s* μένει ἄφρωνον ἐν τέλει λέξεως ἂν δὲν ἔπεται φωνὴν *propres intérêts* τὰ ἰδιὰ μου συμφέροντα προσφέρ. *propr-zintérée*.

Προφέρεται δὲ ὡς τὸ ἡμέτερον ζ, ἀ) μεταξύ δύο φωνηέντων *phrase* (φράσις) προφ. φραζ, β) πρὸ τοῦ *b, d, presbytère* (πρεσβυτέριον) *Asdrubal* (ὄνομ. Κύριον), γ) εἰς τὰς λέξεις *Alsace* (ὄν. Κύριον), *bal-samine* (βαλσαμίνον), δ) ἐν τῇ συλλαβῇ *trans* ἐπομένου φωνήεντος, *transaction* (σύμβασις), *transiger* (συμβιβάζομαι). Προφ. δὲ ὡς τὸ ἡμέτερον σ εἰς τὰ *transir* (καταψύχω), *transissement* (ἔργος), *Tansylvanie* (Γρανουλθανία).

Οὕτω προφ. καὶ ἐν τοῖς χρόνοις *gisant, nous gisons, ils gisent, il gisait*, χρόνοι τοῦ βήματος *gésir* (κείμαι κατὰ γῆς).

Ἡ Ἀκαδημία λέγει ὅτι ἐν τοῖς συνθέτοις λέξεσι, τῶν ὁποίων τὸ ἀπλοῦν ἔχει ἀρκτικὸν *s*, ἐπομένου φωνήεντος, συνήθως διπλασιάζεται τοῦτο καὶ τότε προφ. ὡς *ss* *dessus* (ἐπάνω), *dessous* (ὑποκάτω), *desservir* (ἀποσκευάζω τὴν τράπεζαν), *desséche* (ξηραίνω), *resserrer* (συσφίγγω), κ.τ.λ. Αἱ ἐξαιρέσεις εἶναι

<i>désuétude</i>	ἀχρηστίς	<i>monosyllabe</i>	μονοσύλλαβος
<i>polysyllabe</i>	πολυσύλλαβος	<i>présupposer</i>	προϋποτίθημι
<i>vraisemblance</i>	πιθανότης	<i>présance</i>	παρουσία
γράφουν ὅμως			
<i>disemblable</i>	ἀνόνημος	<i>ressemblant</i>	ὅμοιος, ὁμοιάζω

T.

Δὲν προφέρεται

ἀ. Τελικὸν πρὸ συμφώνου *sept maisons* (ἑπτὰ οἰκίαι) κ.τ.λ. καὶ τοῦτο διὰ τὸ ἀριθμητικὸν ἐπίθετον *sept*.

Ὡς πρὸς τὸ ἀριθ. ἐπίθ. *huit* (ὀκτώ) προφέρεται τὸ *t*, λαμβανόμενον ὡς οὐσιαστικὸν, τότε προφέρεται καὶ πρὸ συμφώνου λέγομεν λοιπὸν χωρὶς τὸ *t*, *huit villes* (ὀκτὼ πόλεις).

β. Εἰς τὴν λέξιν *vingt* (εἴκοσιν), ὅταν τὴν ἐκφράζωμεν μόνην, ἢ ἀκολουθουμένην ὑπὸ συμφώνου *nous etions vingt* (εἴμεθα εἴκοσιν),

vingt soldats (εἴκοσι στρατιῶται), ἐπίσης εἰς τὸν πληθυντικὸν ἀριθμὸν quatre vingts abricots (ὀγδοήκοντα βερίκοκα).

Προφέρεται

ἀ. Εἰς τὰς λέξεις brut (κακτέργαστος), le dot (προῖξ), fat (προπέτης), indult (παρὰχώρησις), rapt (ἀρπαγὴ), Christ (Χριστός)· μεμνημένον εἰς τὴν σύνθετον Jesus-Christ (Ἰησοῦς Χριστός).

β'. Ὡς σ ἑλληνικὸν εἰς τὰς καταλήξεις sti, xte, tion, tien. tie, tial, dieux· captieux (σοφιστικὸς), patient (ὑπομονητικὸς), primatie (πρωτεῖον), prophetie (προφητεία)· εἰς ὅλας τὰς ἄλλας λέξεις προφέρεται ἀκολουθουμένου φωνήεντος μὲ τὸ ὁποῖον ἐνοῦται savant homme (σοφὸς ἄνθρωπος), tout à vous (ὅλος ἐδικός σου).

V.

Ἀμετάβλητον πάντοτε.

X.

Ἰπόκειται μόνον εἰς τὰς ἐξῆς παρατηρήσεις· ὅτι ἐν τοῖς ἀριθμητικαῖς ἐπιθέτοις six (ἕξ) καὶ dix (δέκα), προφέρεται μόνον ὅταν τὸ ἀρκτικὸν ἐπομένης λέξεως ᾖναι φωνῆεν ἢ h ἄφωνον, ἀλλὰ τότε προφ. ὡς τὸ ἡμέτερον ζ· six hommes, six enfants, dix, hommes, dix enfants (ἕξ ἄνθρωποι, ἕξ παῖδες, δέκα ἄνθρωποι, δέκα παῖδες), ἐπομένου δὲ συμφώνου μένει ἄφωνον, ἀλλ' ὅσῳκις τὰ ἀριθμητικὰ ταῦτα εἶναι μόνα τότε τὸ x προφέρεται s. dix δέκα six ἕξ προφ. diz siz.

Προφέρεται ὡς ξ εἰς τὰς λέξεις Styx (Στύξ· ποταμὸς τοῦ ἕδου), phénix (φοῖνιξ· μυθολογικὸν πτηνὸν), index (λιχανός· ὁ δεικτικὸς δάκτυλος), storax (στύραξ· εἶδος ῥητίνης) ἢ styrax, larynx (λάρυγξ), onyx (ὄνυξ· λευκὸς ἀγάθης, ἢ ποικιλόχρους), préfix (ὠρισμένως), Pollux (Πολυδεύκης· ἀστερισμὸς), Astyanax (Ἄστυναξ), καὶ καὶ ἐν ἄλλοις κυρίοις ὀνόμασι.

Y.

Προφέρεται ὡς τὸ i καὶ γράφεται ἐν ταῖς λέξεσιν ἀντὶ τοῦ ἡμετέρου u· système (σύστημα),

Ἡ Ἀκαδημία λέγει ὅτι εἰς τινὰς λέξεις πρέπει νὰ γράφωμεν i ἀντὶ y, οἷον asile (ἄσυλον), abime (ἄβυσσος) κ.τ.λ. ἀντὶ asyle, abyme. Πρακτικῶς προσέτι ὅτι τὸ y δὲν εἶναι πλέον παραδεκτὸν ἐν ταῖς γαλλικαῖς λέξεσιν, καὶ ὅτι γίνεται ποτὲ μὲν φωνῆεν ποτὲ δὲ σύμφωνον.

φωνῆεν δ' ὅτε τίθεται ἀντὶ τῶν δύο *i*, ἐξ ὧν τὸ πρῶτον καταλήγει εἰς συλλαβὴν καὶ τὸ δεύτερον εἶναι ἀρκτικὸν ἐπομένης· *citoyen* (πολίτης), *employer* (χορῶμα), *appuyer* (στηρίζω) κ.τ.λ. ἀντὶ *citoi-ien*, *emploi-ier*, *adruï ier*· σύμφωνον δὲ εἰς τὰ *yeux* (ὀφθαλμοί), *abbaye* (μονή), ὅταν εὔρεθῇ μεμονωμένον, ἐν μέσῳ δύο συμφώνων ἐκ τῆς ἑλληνικῆς παραγομένων λέξεων· *système* (σύστημα) κ.τ.λ.

Z.

Τοῦτο προφέρεται πάντοτε ἐν μέσῳ καὶ ἐν ἀρχῇ λέξεως, ἐν τέλει δὲ προφέρεται εἰς τὰ *é'* πληθ. πρόσωπα τῶν ῥημάτων ἐπομένου φωνήεντος, ἀλλ' ἐπομένου συμφώνου ἢ ἂν τελικὸν λέξεως μένει ἄφωνον· *parlez à moi* προσφ. παρλεζαμοά, *vous avez reçu* προσφ. βουζαβέρεσου, *parlez* προσφ. παρλέ.

Μολαταῦτα δὲν διατηρεῖται ὁ κανὼν οὗτος καὶ ἴσως χάριν εὐφωνίας, δηλ. δὲν προφέρεται τὸ *z* καὶ πρὸ φωνήεντος, ἐκτός ὅμως τοῦ *é'* πληθ. προσώπου ὡς ἐβρέθη, διότι τότε πάντοτε προφέρεται πρὸ φωνήεντος, ὥστε λέγουν *parlé à moi*, *vous allé a la promenade*, καὶ *vous avé zacquis*, *vous sere zallé* πρ. βουζ-αβεζακουί, σου σερεζαλέ.

Τοῦτο διπλασιάζεται ἐν ὀλίγαις λέξεσιν ἐκ τῆς ἰταλικῆς· *l'Abbruzze* κ.τ.λ.

Περὶ τῆς προφορᾶς τῶν ch, ge, gi καὶ τοῦ ὑγροῦ l.

Τὸ σύνθετον τοῦτο σύμφωνον παριστᾷ ὡς πρὸς τὴν προφορὰν μεγαλύτεραν δυσκολίαν παρὰ τὸ *u*, τὸ σύνθετον φωνῆεν *eu* καὶ τὸ σύμφωνον *g* μετὰ τοῦ *e* καὶ *i*. Ἡ προφορὰ τούτου γίνεται κατὰ τὸ μάλλον καὶ ἥττον διὰ τοῦ συνδυασμοῦ *σχιά*, *σχιά*, *σχί*, *σχιά*, *σχού*· πρέπει ὅμως νὰ προφέρωνται τὰ γράμματα ταῦτα διὰ μιᾶς, διὰ νὰ πλησιάζωσι τὴν γαλλικὴν προφορὰν, *chateau* (φρούριον), *cheval* (ἵππος), πρόφερε *σχιατὸ*, *σχβάλ*, ἐπομένου τοῦ *b*, *n*, *r*, προφέρεται ὡς τὸ ἡμέτερον *κ* (κάππα)· *chrétien* (Χριστιανός) εἰς τὰς ἐκ τῆς ἑλληνικῆς ἢ ἑβραϊκῆς παραγομένας λέξεις ἐπομένου *a*, *o*, *u*· *Chloris* (χλωρίς· γένος φυτῶν), *Achab* (Ἀχάβ), *Chanaan* (Χαναάν), *chatéclumène* (κατηχούμενος), *Nabuchodonosor* (Ναβουχοδονόσωρ), καὶ εἰς πολλὰς ἄλλας ξένας λέξεις, ἐπομένου τοῦ *é*, *è*, *i*. *Michel Ange* (ἀρχαῖος ζωγράφος Ἰταλός), *archetype* (ἀρχέτυπον), *Civita Vecchia* (Σιβιτὰ βέικια) κ.τ.λ.

Ἐπάρχουσιν ὅμως πολλά ἐξαιρέσεις περὶ τῆς τελευταίας τούτης προφ. ὡς τε ἡ πράξις μόνον θὰ τὸ διδάξῃ, διότι λέγουν καὶ archeveque (ἀρχιεπίσκοπος), archiprêtre (ἀρχιερεὺς), προφέρ. ἀρσχιβεν, ἀρσχιπρέτρ.

g.

Τὴν προφορὰν τοῦ συμφώνου τούτου εἶναι δύσκολον νὰ τὴν παραστήσωμεν, ἡ ἐπιμέλεια τοῦ διδασκάλου δύναται νὰ διδάξῃ αὐτὴν, οἶον manger (τρώγω), gageure (περίδοσις· στοιχημα), genre (γένος), gibier (ἄγρια) κ.τ.λ.

Περὶ τοῦ gn.

ἔχει τὴν προφορὰν τοῦ ἡμετέρου ν ἐν μέσῳ λέξεως, ἀλλ' ὑγρῶς προφερομένου, οἶον magnanime (γενναῖος), magnifique (μεγαλοπρεπής, λαμπρὸς), κ.τ.λ. προφ. μανιανίμ, μανιφικ, πλὴν τῶν ἐξῆς λέξεων ὅπου προφ. ὡς γκ· Progné (Πρόκηνη, ἡ ἀηδὼν κατὰ τὴν μυθολογίαν), agnats (Νομ. ἀρρένογενεῖς· οἱ ἐξ ἀρρένων πλάγιοι), diagnostic (διαγνωστικὸς), stagnation (στάσις ὑδάτων), congat (ῥίνας συγγενῆς, ὁ ἐν θηλυγονίαις, ἀπὸ γυναικὸς), regnicole (αὐτόχθων), inexpugnable (ἀπόρητος), κατὰ τινὰς γραμματικούς καὶ ἐν τῷ imprégnation (διαβροχὴ, ἐμβαφὴ), ὑγρῶς προφ. ἐν τῇ λέξει agnus (φυλακτῆριον), ἀλλὰ προφ. ὡς γκ ἐν τῇ agnus castus (ἄγνος, θυγὸς) ἄγχνους κάπτους.

Ἀποσιωπᾶται τὸ g εἰς τὸ signet (δείκτης εἰς τὴν σελίδα), καὶ ἐν τοῖς κυρίοις ὀνόμασι Clugny, Regneard, Regnard.

I ὑγρὸν

Τὸ συμφώνον τοῦτο δὲν εἶναι πάντοτε ὑγρὸν προηγουμένου τοῦ ἰ ὑγροῦ εἶναι ἐν μέσῳ καὶ ἐν τέλει λέξεως, ἐν ἀρχῇ δὲ πώποτε, εἴτε διπλασιάζεται εἴτε ὄχι.

ἐξαιρέσις

Μὴ ὑγρὸν

Εἰς τὸ Achill (Ἀχιλλεύς), imbécille (βλάξ), Gille (πρόσωπον κωμωδίας παριστάνον τὸν εὐήθη, ἐπομ. ἄνθρωπος εὐήθης, ἀνόητος) campanille (κουρὸν θύλου), ville (πόλις), tranquille (ἡσυχος), fil (νῆμα), argile (ἢ ἀργίλος· ἀσπρόχρωμα), pupille (ἐπιτροπευόμενος, ὀρφανὸς ἄνηθος), mil (χίλια), mille (χίλιοι ἢ μίλιον), Lille (Λίλλη πόλις), καὶ ἐν τοῖς εἰς il καὶ ill ἐπιθέτοις· πλὴν τοῦ gentil πρὸ οὐσιαστικοῦ ἔχοντος ἀρκτικὸν φωνῆεν, ὅπου τότε εἶναι ὑγρὸν gentil enfant, τὸ θηλ. gentille.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῆς πρακτικῆς προφορᾶς τῆς Γαλλικῆς γλώσσης,
περὶ τῶν ἀνωμίλων ῥημάτων φράσεων καὶ ἰδιωτισμῶν
αὐτῆς, καὶ περὶ λέξεων αἰτινες ἐξαιροῦνται
τῶν γενικῶν κανόνων τῆς προφορᾶς

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

ΜΑΘΗΜΑ ΕΒΔΟΜΟΝ.

Περὶ τῶν ἀνωμάτων ῥημάτων τῶν τεσσάρων συζυγιῶν.

Ἡ πρώτη συζυγία περιλαμβάνει μόνον τὸ aller (ὑπάγω) ἀνώμαλον, εὐρίσκομεν δὲ εἰς αὐτὴν τὰς ἀκολούθους παρατηρήσεις, α.) ὡς πρὸς τὸ ῥῆμα puer· β.) τὰ ῥήματα τὰ λήγοντα εἰς eles, eter· γ.) τὰ εἰς oyer, ayer καὶ ger· καὶ δ.) τὰ tenir (κρατῶ), venir (ἔρχομαι), prendre (λαμβάνω) καὶ τὰ αὐτῶν σύνθετα appartenir (ἀνήκω), convenir (συγκλίνω), entreprendre (ἐπιχειρίζομαι) κ.τ.λ. τὰ ὅποια ἀκολουθοῦσι τὸν αὐτὸν κανόνα διὰ τὸν διπλασιασμὸν τοῦ n.

α) Τὸ puer (ὄζω, βρωμῶ), εἶναι ἐλλειπτικόν, καὶ δὲν εἶναι εἰς χρῆσιν εἰμὴ εἰς τὴν ἀπαρέμφατον, εἰς τὸν ἐνεστώτα, παρατατικὸν καὶ μέλλοντα τῆς ὀριστικῆς, καὶ εἰς τὸν ἐνεστώτα τῆς ὑποθετικῆς· ἔγγραφον ἄλλοτε je pus, tu pus, il put· ἀλλ' ἡ Ἀκαδημία ἐπεδιώρθωσε τὴν κατάχρησιν ταύτην, καὶ γράφουσι τώρα je pue, tu pue, il put.

β.) Τὰ εἰς cler, eter, καὶ τὰ ἔχοντα τὸ n, διπλασιάζουσι τὸ l, t καὶ n, ὅταν αὐτὰ ἀκολουθῶνται ἀπὸ τὰς καταλήξεις e, es, ent· j'appelle (ὀνομάζω), tu nivelles (ὀμαλίζεις), ils étincellent (σπινθηροβολοῦσι), je jette (βίπτω), tu projettes (σχεδιάζεις), ils cachettent (σφραγίζουσι), que je vienne (νὰ ἔλθω), qu'ils conviennent (νὰ συγκατανεύσωσι), que tu entreprenne (νὰ ἐπιχειρισθῇ) κ.τ.λ.

γ.) Τὰ εἰς oyer καὶ ayer, μεταβάλλουν τὸ y εἰς i, εἰς τὴν ὀριστικὴν j'emploie, tu emploies, il en ploie, ils emploient i j'essaie, tu essaies (δοκιμάζω). Εἰς τὴν προστακτικὴν, emploie, qu'il emploie, εἰς τὸν ἐνεστώτα τῆς ὑποτακτικῆς que j'emploie, que tu emploies· αὕτη ἡ μεταβολὴ γίνεται καὶ εἰς τὸν μέλλοντα τῆς ὀριστικῆς, καὶ τὸν ἐνεστώτα τῆς ὑποθετικῆς j'emploierai, j'emploierais, ἀλλὰ εἰς τὰ εἰς ayer, ἡ ἀκαδημία διατάττει νὰ γράφωμεν j'essayerai ἢ j'essaierai· j'essaye ἢ j'assaie· je paye ἢ je paie.

Αὐτὰ τὰ εἰς oyer καὶ ayer ἀξάγονται εἰς τὸν παρατατικὸν τῆς

όριστικῆς καὶ εἰς τὸν ἐνεστῶτα τῆς ὑποθετικῆς παρὰ τοῦ *i*, nous employions, vous essayiez (ἡμεῖς ἐστοχαζόμεθα, ἡμεῖς θὰ ἐδοκίμαζετε).

Τὰ εἰς *ier* λήγοντα, αὐξάνουσι παρὰ τοῦ *i* διπλοῦ, καὶ τῆς περισπωμένης ἐπὶ τοῦ πρώτου προσώπου εἰς τὸν παρατατικὸν τῆς ὀριστ. καὶ τοῦ ἐνεστῶτος τῆς ὑποθετικῆς, πρῶτον καὶ δεύτερον πληθυντ. πρόσωπον — nous priions (παρακαλοῦσαμεν), vous priiez (ὑμεῖς παρακαλοῦσατε). Τὰ λήγοντα εἰς τὴν μετοχὴν τοῦ ἐνεστῶτος εἰς uant ὡς *suer tuer* ἰδρῶνω φωνεύω λαμβάνουσι εἰς τὸν πληθυντ. τοῦ πρκατατ. τῆς ὀριστ. ἐν *i* μετὰ τοῦ *u*: nous suions, vous suiez, que nous suions, μετὰ τὴν διαίρεσιν (") τὸν τοῦ *i* — (ἡμεῖς ἐφονεύαμεν, ὑμεῖς ἰδρῶνατε, ὅτι ἰδρῶναμεν).

Τὰ εἰς *ger*, διαφυλάττουσι τὸ *e* τῆς τοῦ ἐνεστῶτος μετοχῆς εἰς τὸ δεύτερον πρόσωπον τοῦ πληθυντ. τοῦ ἐνεστῶτος τῆς ὀριστ. *jugeant, jugeons* κ.τ.λ. κρίνοντες, κρίνωμεν.

Εἰς τὰ ῥήματα τῆς *Α'* συζυγίας, καθὼς καὶ εἰς τὰς ἄλλας, ὅπου τὸ δεύτερον πρόσωπον τοῦ ἐνικοῦ ἀριθμοῦ τοῦ πρκατ. τῆς ὀριστ. λήγει εἰς *e* ἄφωνον, ταῦτα εἰς τὴν προστακτικὴν, προσθέτουσι ἐν *s* μετὰ τοῦ *e*, ὅταν τὸ *y* καὶ *en* πρέπη ν' ἀκολουθήσῃ. Αὕτη ἡ προσθήκη γίνεται διὰ τὴν εὐφωνίαν καθὼς κάμνουσι χρῆσιν τοῦ *t*, γράφοντες: *va-t-il* (ὑπάγει ἐκεῖνος), ἀντὶ τοῦ *va-il*. Πρέπει λοιπὸν νὰ γράφωμεν *donne s-en à ton frère* (δότε ἀπὸ αὐτὸ πρὸς τὸν ἀδελφόν σου), *porte-s-y des livres* (φέρε ἐκεῖ βιβλία), *offre-s-en à ta soeur* (πρόσφερε ἀπὸ αὐτὰ πρὸς τὴν ἀδελφήν σου). Γράφουσι καὶ *va-y*, ἀν καὶ τὸ *y* ἀκολουθεῖται παρὰ ῥήματος: *va y donne cette lettre* (ὑπάγε νὰ δώσῃς ἐκεῖ ταύτην τὴν ἐπιστολήν).

Ἡ δευτέρη συζυγία ἔχει τὰ ἀκόλουθα ἀνώμαλα ῥήματα

Finir (ὡς τύπον, ὁμαλόν), τελειώνω. *Sentir* (ὡς εἴρηται), αἰσθάνομαι. *Bouillir* (ἀνώμ. βράζω). *Courir* ἴδ. (τρέχω). *Faillir* ἀνώμ. (ἀμαρτάνω, σφάλλω, πταίω). *Fuir* (φεύγω). *Mourir* (ἀποθνήσκειν). *Acquerir* (ἀποκτῶ). *Oùir* (ἀκούω). *Querir* (στέλλω νὰ φέρουν). *Vétir* (ἐνδύω). *Ouvrir* (τύπος ὁμαλοῦ ἀνοίγω). *Cueillir* (κόπτω ἀπὸ δένδρον, ἢ ἄνθη). *Saillir* (ἀναπηδῶ). *Assaillir* (ἐπιτίθεμαι). *Tressaillir* (σικιρῶ). *Tenir* (κρατῶ) σχηματίζουν τοὺς συνθέτους χρόνους μετὰ τὸ *avoir*: *Venir* (ἔρχομαι) τοὺς συνθέτους χρόνους μετὰ τὸ *être* ἐξαιρουμένων τῶν *contrevenir* (παρὰβρίνω) καὶ *subvenir* (βοηθῶ)

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Αἱ ἀνωμαλίαι τοῦ ῥήματος *hair*, συνίσταται εἰς τὴν προφορὰν ὡς ἔπεται· τὰ 3 πρόσωπα τοῦ ἐνικοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ἐνεστώ-
τος τῆς ὀριστικῆς, καὶ τὸ δεύτερον τῆς προστακτικῆς, προφέρονται
εἰς μίαν μόνην συλλαβὴν, δηλαδὴ τὴν φωνὴν τοῦ *e* ἀνοικτοῦ· *je hais*,
μισῶ *tu hais, il hait*, εἰς ὅλας τὰς ἄλλας καταλήξεις γράφεται διη-
ρημένως καὶ προφέρονται οὕτω δύο συλλαβαί· *nous haïssons, je*
haïrai, qu'il haïsse κ.τ.λ.

Εἰς τὴν χρῆσιν τῶν λέξεων *florissant*, ἠκμαζουσζ *florissait*, ἠκμαζε
ἢ προφορὰ τῶν ὡς εἶναι γεγραμμένα εἶναι πεπαλαιωμένη καὶ ἤδη
προφέρονται· *fleurissant, fleurissait*, ἀρμονικώτερον.

Ἡ τρίτη συζυγία ἔχει τὰ ἀκόλουθα ἀνώμαλα.

Avoir (ἔχω). *Choir* (πίπτω) ἠλλειπτικόν· εἰς τοὺς συνθέτους χρό-
Déchoir (ἐκπίπτω). *Échoir* (λαγχάνειν).¹ νους μὲ τὸ *être*.
Falloir (τὰ δέοντα πράττειν). *Mouvoir* (κινῶ). *Pleuvoir* (βρέχειν).
Pouvoir (δύναμαι). *Savoir* (ἠξέβρω)· λέγουν οὕτω ἐνίοτε, *je ne sa-*
ches pas ἀντὶ *je ne sais point*, καὶ *je ne saurais* ἀντὶ *je ne peuv*
(δὲν δύναμαι).

Seoir ἀρμόζει ταιριάζει· κάθημαι αὐτὸ ἔχει δύο σημασίας, τὸ «εἶναι
ἀρμόδιον» (*être convenable*) καὶ «νὰ ἔῃαι τις καθήμενος» *être assis*.
Εἰς τὴν πρώτην σημασίαν ἄνευ μετοχῆς παθητικῆς, ἢ συνθέτων χρόνων
δὲν εἶναι ἐν χρῆσει εἰμὴ εἰς τὰ τρίτα πρόσωπα χρόνων τινῶν, *il sied, ils*
sieient, il seyait, il siéra, il siérait. *Il faut voir si cela vous*
sied ou ne vous sied pas—λέγουν λοιπὸν «*il n'est pas séant à un*
homme de sa dignité» (αὐτὸ δὲν ἀρμόζει εἰς ἄνθρωπον τῆς ἀξιο-
πρεπείας του), «*Ce n'est pas une chose séante de . . .*» (δὲν εἶναι
πρεπόντως νὰ . . .) *Asseoir, asseoir un jugement* (στηρίζει μίαν
κρίσιν). *Asseoir* (κάθημαι). *Rasseoir* (πρᾶνω τὸ πνεῦμα) *Valoir*
(ἠξίζει) συντάσσεται ὁμοίως εἰς τὸ *équivaloir revaloir* (ἀποδίδω)
καὶ *prévaloir* (ὠρελοῦμαι). *Voir* (βλέπω). *Pourvoir* (προμηθεύω).
Vouloir (θέλω), *Recevoir* (δέχομαι).

Ἡ τετάρτη συζυγία ἔχει τὰ ἀκόλουθα

Plaire (ἀρέσκω). *Braire* (ὀγκᾶσθαι). *Faire* (κάνω). *Traire* (ἀλ-
μέγω). *Paraître* (φαίνεσθαι). *Naitre* (γεννᾶν). *Paitre* (βόσκω)· αὐτὰ
καὶ τὰ προηγούμενα *naitre* εἶναι ἠλλειπτικά, ἄνευ ὠρισμ. χρόνου ὀρι-
στικῆς, οὕτε παρατατικοῦ ὑποτακτ. τὸ *naitre* διὰ τοῦ *être*, καὶ αὐ-

τὸ διὰ τοῦ avoir, εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους κλίνονται. **Reduire** (περιρριζῶ) κ.τ.λ. **Boire** (πίνω). **Bruire** (κροτῶ) ἔλλειπτ. ἐν χρήσει εἰς τὴν ἐνεστῶσαν μετοχὴν, καὶ παρατατ. τῆς ὀριστικῆς εἰς τὰ τρίτην πρόσωπα μόνον. **Circoncire** (περιτέμνω). **Luire** (ρέγγω). **Nuire** (ζημιώνω). **Confire** (ζακχαρώνω). **Croire** (πιστεύω, νομίζω). **Dire** (λέγω). **Redire** (λέγω πάλιν) κλίνεται ὡς τὸ dire, ἀλλὰ τὰ σύνθετα αὐτοῦ **dedire** ἀναιρῶ, **contredire** ἀντιλέγω, **interdire** ἀπαγορεύω, **médire** κακολογῶ, καὶ **prédire** προμηνύω, σχηματίζουσιν ὁμαλῶς τὸ δεύτερον πρόσωπον τοῦ πληθυντικοῦ ἐνεστῶτος τῆς ὀριστικῆς, **vous dedirez, contredirez, interdisez médisez, καὶ prédisez.** **Maudire** (καταρῶμαι), κλίνεται καθὼς τὸ finir, ἐξαιρέσει τῆς παθητ. μετοχῆς οὔσης **maudit**. **Écrire** (γράφω), τὰ σύνθετα αὐτοῦ ὁμοίως. **Frirer** (τηγανίζω), ἔλλειπτικόν ἢ ἀπαρῆμ. δὲν ἔχει εἰμὴ τὸν ἐνεστ. εἰς τὴν παθητ. μετοχὴν, εἰς τὴν ὀριστικὴν τὰ 3 ἐνικὰ πρόσωπα τοῦ ἐνεστῶτος, τὸν μέλλοντα, καὶ τὴν ὑποθετ. καὶ εἰς τὴν προστακτικὴν τὸ δεύτερον ἐνικὸν πρόσωπον **fris** (τηγανίστη) ἀναπληροῦνται οἱ δ' ἔλλειποντες χρόνοι διὰ τοῦ faire καὶ τοῦ ἐνεστ. ἀπαρῆμ. τοῦ αὐτοῦ faire. **Lire** (ἀναγινώσκω) κλίνουσιν οὔτως καὶ τὰ **élire** καὶ **relire**. . . . **Rire** (φιλῶ) οὔτως καὶ τὸ **sourire** (μειδιῶ). **Suffire** (ἀρῶ). **Cuire** (βράζω ἢ ψήνω). **Clore** ἔλλειπτ. (κλείω). **Eclorre** ἴδ. (ἐκβρίκει τὸ πουλί). **Conclure** (περαίνω). **Exclure** (ἀποκλείω). **Plaindre** (παραπονοῦμαι). **Rendre** (ἀποδίδω) κ.τ.λ. **Absoudre** (ἀθῶ), μετοχ. θηλ. **absoute**. **Resoudre** (ἀποφασίζω), καθὼς τὸ προηγούμενον ἔχει δύο μετοχὰς **resolu** (ἀποφασισθὲν) καὶ **resous** διαλελυμένος, τὰ ὅποια ἄνευ θηλ. γένους. **Coudre** (ράπτω). **Mettre** (θέτω, βάλλω) κ.τ.λ. **Moudre** (πλείθω . . . ὡς καὶ τὰ σύνθετα αὐτοῦ **émoudre** (τροχίζω) καὶ **remoudre** (ξαναλέθω). **Peindre** (ζωγραφίζω) οὔτω κλίνονται τὰ **craindre** (φοβοῦμαι), **astreindre** (κακασκευάζω), **joindre** (συνάπτω), **atteindre**, **eindre**, **plaindre** καὶ ὅλα τὰ εἰς **aindre**, **eindre** καὶ **oindre** (ἀφικνοῦμαι, περιζώννω, λυποῦμαι). **Prendre** (λαμβάνω). **Rompre** (συντρίβω). **Suivre** (ἀκολουθῶ). **Vaincre** (νικῶ). **Battre** (κτυπῶ) ἀνώμ. εἰς τὸν ἐνεστ. τῆς ὀριστικῆς μόνον. **Être** (εἶμαι). **Vivre** (ζῶ).

ΜΑΘΗΜΑ ΟΓΔΩΟΝ.

Ἡ πρώτη συζυγία εἰς εἰ δὲν ἔχει εἰμὴ αὐτὸ τὸ ἀνώμαλον ποῖον εἶναι διὰ τεσσάρων διαφορετικῶν τρόπων εἰς χρῆσιν ὑπὸ κῶς καὶ ἐρωτηματικῶς ἀρνητικῶς τὴν αὐτὴν ἔννοιαν τοῦ ῥῆ θάνοντα τὴν ἔννοιαν τοῦ ἀναχωρῶ, συντάττοντες αὐτὸ μὲ αὐ il se nous nous, vous vous, ils se.

α. τρόπος.—ὕπάγω.

je vais. tu vas, il va.
nous allons, vous allez
ils vont. ὑπάγω κ.τ.λ.

(1)
j'allais-allais-allait
allions-alliez-alliaient
ἐπήγαγον.

(1)
j'allais-allas alla.
allâmes-allâtes-allèrent
ἐπήγα κ.τ.λ.

je suis
tu es
il est
nous sommes
vous êtes
ils sont
allé ἤ
allée.
allés ἤ
allées
ἐπήγα κ.τ.λ.

β. τρόπος.—δὲν ὑπάγω.

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

je ne vais, tu ne vas, il nell
va, nous n'allons, vous pas
n'allez, ils ne vont δὲν ὑπάγω κτλ.
παρατατικός

(1)
je n'allais n'allais-n'allait
n'allions-n'alliez pas
n'alliaient δὲν ἐπήγαγον
ὀριστικός

(1)
je n'allai, n'allas n'alla
n'allâmes n'allâtes pas
n'allèrent δὲν ἐπήγα κτλ.
ἀόριστος

je ne suis
tu n'es
il n'est
nous ne sommes
vous n'êtes
ils nesont
pas allé ἤ
pas allée
pas allés ἤ
pas allées
δὲν ἐπήγα.

(1) Αὐτὸ τὸ σημεῖον δεῖκνύει τοὺς χρόνους ὅτι αἱ προσωπικαὶ ἀντωνομίζι ἐπὶ μέγιστον pas ὑπονοεῖται ἐπίσης διὰ ἀμφοτέρους τοὺς ἀριθμούς καὶ πρόσωπα.

ΑΛΛΕΡ ΥΠΑΓΩ.

ῥῆμα (κατὰ τὴν γραμματικὴν τοῦ Κ. Ἀββᾶ Λεβιζᾶκ) τὸ ὁ-
τῶν Γάλλων δηλαδὴ ἀποφατικῶς, ἀρνητικῶς, ἐρωτηματι-
ματος τὴν μεταβάλλουν εἰς ἓνα πέμπτον τρόπον περιλαμ-
τοπαθῆ σύνταξιν διὰ τῶν ἀνωνομιακῶν μορίων je me, tu te,

γ'. τρόπος—ὕπαγω ἐγώ;

εἰριστώ
vais-je, vas-tu. va t-il?
allons nous, allez vous,
vont ils? ὕπαγω ἐγώ;

imparfait
allais-je, allais tu? allait-il?
allions nous? alliez-vous
allaient-ils? ἐπήγαγον ἐγώ;

défini
allai-je, allas-tu, alla-t-il? al-
lâmes vous, allâtes vous alle-
rent ils? μήπως ἐπῆγα ἐγώ;

indefini
suis-je
es tu
est-il
sommes-nous
êtes-vous
sont-ils
allé ἢ
allée
allés ἢ
allées
μήπως ἐπῆγα ἐγώ;

δ'. τρόπος—δὲν ὕπαγω ἐγώ;

ne vais je pas, ne vas, tu pas, ne
va-t il pas? n'allons-nous pas,
n'allez vous pas ne vont ils pas?
δὲν ὕπαγω ἐγώ κ.τ λ.

n'allais je, n'allais tu
n'allait-il n'allions-nous pas
n'alliez-vous, n'allaient ils
δὲν ἐπήγαγον ἐγώ.

n'allai-je, n'allas tu, n'alla-t-il,
n'allâmes nous, n'allâtes pas
vous, n'allerent ils?
μήπως δὲν ἐπῆγα ἐγώ;

ne suis-je
n'es-tu
n'est-il
ne sommes-nous
n'êtes vous
ne sont-ils
pas allé
allée
pas allés
allées
μήπως δὲν ἐπῆγα ἐγώ;

πουναι καὶ ὕποννοσνται: ἐηλαδὴ, tu, il ἢ allé, nous vous ils ἢ elles, γὰρ τὸ ἀρνητικὸν

ά. τρόπος.

je fus
tu fus allé ἤ
il fut allée
nous fûmes
fûtes allés ἤ
furent allées ὑπήγα.

(1)

j'étais
étais allé ἤ
était allée
étions
étiez ellés ἤ
étaient allées
 εἶχον ὑπάγει.

(1)

j'irai, iras, ira. irons,
irez, iront.
 θά ὑπάγω.

(1)

je serai, seras, sera. allé allés
serons, serez, allés
seront. allées
θὰ ὑπάγω ἢ θὰ ἡμῶν πηγαίμενος.

vas, qu'il aille allons
allez, qu'ils aillent.
 ὕπαγε, ἄς ὑπάγη κ.τ.λ.

(1)

j'irais, irais, irait. irions
iriez, iraient.
 θὰ ὑπήγαγον ἐάν . . .

je serais, tu serais, allé allées
il serait. nous serions allés
vous seriez, ils seraient. allées
 ἤθελον ὑπάγει ἐάν . . .

ε'. τρόπος.

préter. antérieur

je ne fus
tu ne fus pas allé
il ne fut pas allée
nous ne fûmes pas allés
vous ne fûtes ἢ pas allées
ils ne furent δὲν ὑπήγα.
plus que parfait.

(1)

je n'étais
n'étais pas allé ἢ
n'était pas allée
n'étions
n'étiez pas allés ἢ
n'étaient pas allées
 δὲν εἶχον ὑπάγει

futur absolu

je n'irai, tu n'iras, il n'ira.
nous n'irons, vous n'irez pas
ils n'iront δὲν θὰ ὑπάγω κ.τ.λ.

futur antérieur

je ne serai, tu ne seras, il ne
sera. nous n'oserons pas allé
vous n'oserez, pas allés allées
ils ne seront. δὲν θὰ ὑπάγω.

IMPÉRATIF

ne vas pas (ἢ n'allez pas)
qu'il n'aille pas, n'allons pas,
n'allez pas, qu'ils n'aillent
pas. μὴν ὑπάγης.

CONJUG. *présent*

je n'irais, n'irais, n'irait pas
n'irions, n'iriez, n'iraient.
 δὲν θὰ ἐπήγαγον ἐάν . . .

passé

je ne serais, ne serais, il allé
ne serait. nous ne serions allée
vous ne seriez, il ne allés allées
seraient pas δὲν ἤθελον ὑπάγει ἐάν .

γ'. τρόπος.
παρωχ. προτετε.λεσμ.

fus-je	
fus-tu	allé?
fut-il	ή allée
fûm-esnous	allés
fûte-svous	ή allées.
furent ils	μήπως ἐπήγα.
<i>ὕπερσυντελ'</i>	
étais-je	
étais-tu	allé?
était-il	ή allée
étions nous	
étiez-vous	allés
étaient-ils	ή allées
<i>εἶχον ὑπάγει ἐγώ;</i>	

μέλλων ἀπόλυτος.

irai-je? iras-tu? ira-t-il?
irons-nous? irez vous?
iront-ils? θά ὑπάγω ἐγώ;

προτετε.λεσμ.

serai-je? seras-tu?	allé
sera-t-il, serons nous	allée
serez-vous? seron-tils	allés
θὰ ἤμαι πηγαυμένος ἐγώ;	allées

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ.

Σημείωσις. Τὰ ἐρωτηματικά ὡς
καὶ τὰ ἀρνητικά ἐρωτηματικά,
δὲν ἔχουσιν ὅλα ἐγκλίσεις προ-
στακτικὴν καὶ ὑποτακτικὴν.

ΥΠΟΘΕΤΙΚΗ ἐνεστώς.

irais-je, iras-tu, irait-il
irions-nous, iriez-vous
iraient-ils. θὰ ἐπήγαυον ἐὰν
παρακείμενος.

serais-je, serais-tu,	allé
serait-il, serions-nous	allée
seriez-vous, seraient-ils	allés
ἤθελον ὑπάγει ἐγώ ἐὰν . .	allées

4

δ'. τρόπος.

ne fus-jè	pas
ne fus-tu	alle
ne fut-il	ή allée
ne fûmes-nous	pas
ne fûtes-vous	allés ή allées
ne furent-ils	μήπως δὲν ἐπήγα.
<i>ὕπερσυντελ'</i>	
n'étais-je	pas allé
n'étais-tu	allée
n'était-il	
n'étions nous	pas
n'étiez-vous	allés
n'étaient-ils	ή allées
<i>μήπως δὲν εἶχον ὑπάγει.</i>	

n'irai-je? n'iras-tu? n'ira-t-il
n'irons-nous? n'irez vous n'iront
ils? pas δὲν θὰ ὑπάγω ἐγώ;

ne serai-je, ne seras-tu,	pas
ne sera-t-il, ne serons nous	allé
ne serez-vous	allés
ne seront ils	allée allées
<i>δὲν θὰ ἤμαι πηγαυμένος ἐγώ;</i>	

n'irais-je n'irais-tu n'irait-il
n'irions-nous n'iriez-vous,
n'iraient-ils pas
δὲν θὰ ὑπήγαυον ἐγώ ἐὰν . .

ne serais-je, ne serais-tu	allé
ne serait-il	pas. allée
ne serions-nous ne seriez	allés
vous, ne seraient-ils pas.	allées
<i>δὲν ἤθελον ὑπάγει ἐγώ ἐὰν . . .</i>	

α. τρόπος.

β. τρόπος.

SUBJONCTIF. ένεσ. que j'aillie. παρ. que j'allasso. άρ. que je sois allé. ύπερσυντελ. que je fusse allé. Αυτη δέν άπαιτείται εις τον γ'. και δ' τρόπον.

aller. τὸ νὰ ἐπάγῃ τις.
être allé-allés allée, allées.
τὸ νὰ ἐπήγῃ τις.

allant, ἢ en allant.
πηγαίνων, οντος, ουσα, ούσης.

étant allé-allés,ée,ées ἢ en étant
allé-allés, ἢ έε,ées. άφ' οὐ ἐπήγα.]

INFIN présent.
n'aller pas ἢ ne pas aller. νὰ μὴν
passé [ὑπάγῃ τις.
n'être pas allé ἢ allés, έε, έés.
νὰ μὴν ὑπήγῃ τις.

PARTIC présent
n'allant pas, ἢ n'en allant pas.
passé. μὴ πηγαίνων κ.τ.λ.
n'étant pas allé allés ἢ έε, έés,
n'en étant pas allé allés ἢ έε, έés.
ἐπειδὴ και δέν ἐπήγε κ.τ.λ.

Τὸ άνω εἰρημένον άνώμαλον Aller ὑπὸ τὴν έννοιαν τοῦ άνεχωρῶ elle se, nous nous, vous vous, ils ἢ elles se, προηγουμένου τοῦ

je m'en vais, tu t'en vas, il ἢ elle
s'en va nous nous en allons,
vous vous en allez, ils ἢ elles
s'en vont άνεχωρῶ κ.τ.λ.

je m'en allais, tu t'en allais il
ἢ elle s'en allait. nous nous en
allions, vous vous en alliez,
ils ἢ elles s'en allaient.
άνεχώρουν κ.τ.λ.

je m'en allai, tu t'en allas il
ἢ elle s'en alla. nous nous en
allâmes, vous vous en allâtes,
ils ἢ elles s'en allerent.
άνεχώρησα.

je m'en suis, tu t'en es, il allé
ἢ elle s'en est, nous nous allée
en sommes, vous vous allés
en êtes, ils ἢ elles allées
s'en sont.
άνεχώρησα κ.τ.λ.

ΟΡΙΣΤΙΚΗ έρεστώσ.
je ne m'en vais, tu ne t'en vass
il ἢ elle ne s'en va. nous ne nou,
en allons, vous ne vous en allez
ils ἢ elles ne s'en vont pas δέ.

imparf. [άνεχωρῶ,
je ne m'en allais, tu ne t'en allais,
il ἢ elle ne s'en allait. nous ne
nous en allions, vous ne vous,
en alliez, il ἢ elles ne s'en al-
laient pas δέν άνεχώρουν κτλ.

prétérit défini.
je ne m'en allai, tu ne t'en al-
las, il ἢ elle ne s'en alla nous ne
nous en allâmes, vous ne vous
en allâtes, ils ἢ elles ne s'en
allerent pas δέν άνεχώρησα.

prétérit indéfini.
je ne m'en suis, tu ne pas allé
t'en es, il ἢ elle ne s'en allée
est, nous ne nous pas allés
en sommes, vous ne allées
vous en êtes, ils ἢ elles
ne s'en sont. δέν άνεχώρησα

γ'. τρόπος.

ένεστώς τῆς ΑΠΑΡΕΜΦ.

aller? νὰ ὑπάγη τις ;

παρακείμε.

être allé allés? allée, allées

νὰ ὑπῆγε τις ;

ENERG. METOX. ένεστώς

allant ἢ en allant?

πηγαίνων κ.τ.λ.

Σημείωσις. Ἡ ἀπαρέμφατος δὲν κῶς καὶ ἀρνητικῶς; ἐρωτηματικῶς; τικῆ μετοχῆ allé-allée-allés-al-

δ'. τρόπος.

n'aller pas? νὰ μὴν ὑπάγη τις ;

n'être pas allé-allée allés-allées. νὰ μὴν ἐπῆγε τις ;

n'allant pas ἢ n'en allant pas?

μὴ πηγαίνων κ.τ.λ.

ἐπιδέχεται μετοχὴν ἐρωτηματικῶς οὔτε ἢ ἀπλῶς παθη- λées ἐπίσης.

ἢ μισεύω αὐτοπαθῶς κλίνεται διὰ τῶν ἀντωνυμ. μορίων je me, tu te, il ἢ ῥήματος τῆς ἀναφορικῆς ἀντωνυμίας en.

INDIC. présent

est ce que je m'en vais, κ.τ.λ.

καθὼς τὸν ένεστῶτα ἀποφατικῶς

ἢ m'en vais je? t'en vas-tu?

s'en va t il ἢ elle μὴπως ἀνεχώρῳ

παρατατικ.

m'en allais-je t'en allais tu,

s'en allait il ἢ elle, nous en

allions nous, vous en alliez

s'en allaient ils ἢ elles

δὲν ἀνεχώρουν ἐγώ.

παρακ. ὀριστικῶς

m'en allai je, t'en allas tu, s'en

alla-t il ἢ elle nous en allâmes

nous? vous en allâtes vous,

s'en allerent ils ἢ elles

ἀνεχώρησα ἐγώ;

παρακ. ἄοριστος

m'en suis je. t'en es tu,

s'en est il ἢ elle, nous allé

en sommes nous, allés

vous en êtes vous allée

s'en sont ils ἢ elles allées

μὴπως ἀνεχώρησα;

ne m'en vais-je pas? ἢ est-ce

que je ne m'en vais pas. κ.τ.λ.

μὴπως δὲν ἀνεχώρῳ.

καθὼς ὁ ένεστῶς τῆς ὀριστικῆς

ἀποφατικῶς (δ'. τρόπος).

ne m'en allais-je pas

κ. τ. λ.

ne m'en allais-je pas

κ. τ. λ.

ne m'en allais-je pas

κ. τ. λ.

ne m'en allais-je pas

κ. τ. λ.

ne m'en allais-je pas

κ. τ. λ.

ne m'en allais-je pas

κ. τ. λ.

ne m'en allais-je pas

κ. τ. λ.

ne m'en allais-je pas

κ. τ. λ.

ne m'en allais-je pas

κ. τ. λ.

ne m'en allais-je pas

κ. τ. λ.

Α. τρόπος.

je m'en fus, tu t'en fus
il & elle s'en fut. nous nous
en fûmes, vous allé allée
vous en fûtes allés allées
ils & elles s'en furent.

ἀνεχώρησα.

je m'en étais, tu t'en étais,
il s'en était. nous allé
nous en étions vous allés
vous en étiez, allés
il & elles s'en étaient allées

είχον ἀναχωρήσει.

je m'en irai, tu t'en iras, il &
elle s'en ira nous nous en
irons vous vous en irez,
ils & elles s'en iront.

θ' ἀναχωρῶ ἢ θὰ ἀναχωρήσω.

je m'en serai, tu t'en allé
seras il & elle s'en sera, allés
nous nous en serons, allée
vous vous en serez allées
ils & elles s'en seront.

ἤθελον ἀναχωρήσει.

je m'en irais, tu t'en irais
il & elle s'en irait nous nous en
irions, vous vous en iriez,
ils & elles s'en iraient.

θὰ ἀνεχώρουν τώρα ἐάν . . .

je m'en serais, tu t'en serais
il & elle s'en serait nous allé
nous en serions, vous allé
vous en seriez ils & elles allée
s'en seraient. allées

ἤθελον ἀναχωρήσει ἐάν . . .

Β. τρόπος.

préter. antérieur.

je ne m'en fus, tu ne pas allé
t'en fus il & elle ne s'en allés
fut, nous ne nous en pas allée
fûmes, vous ne vous allées
en fûtes, ils & elles ne
s'en furent. δὲν ἀνεχώρησα.

plus que parfait.

je ne m'en étais, tu ne pas allé
t'en étais, il & elle ne allés
s'en était, nous ne nous allée
en étions, vous ne vous allées
en étiez, ils & elles ne
s'en étaient. δὲν εἶχον ἀναχωρήσει.

futur absolu

je ne m'en irai, tu ne t'en iras,
il & elle ne s'en ira, nous ne
vous en irons, vous ne vous
en irez, ils & elles ne s'en iront
δὲν θὰ ἀναχωρῶ ἢ κτλ. pas.

futur antérieur

je ne m'en serai, tu ne pas allé
t'en seras il & elle ne s'en allés
sera nous ne nous en allés
serons vous ne vous en allées
serez, ils & elles ne s'en
seront. δεῖ ἤθελον ἀναχωρήσει.

CONDIT. présent.

je ne m'en irais, tu ne t'en
irais, il & elle ne s'en irait nous
ne nous en irions, vous ne vous
en iriez, ils & elles ne s'en iraient.
δὲν θὰ ἀνεχώρουν τώρα ἐάν . . .

CONDIT. passé.

je ne m'en serais, tu ne
t'en serais, il & elle ne pas allé
s'en serait, nous ne nous allés
en serions, vous ne
vous en seriez, ils pas allée
& elles ne s'en seraient. allées

δὲν ἤθελον ἀναχωρήσει ἐάν . . .

γ' τρόπος.

παρακ. προτετελεισμι.

est ce que je m'en fus, tu t'en
fus, il & elle s'en fut allé
nous nous en fâmes allée
vous vous en fûtes, allés
ils & elles s'en furent allées

μήπως ανεχώρησας

ὑπερσυνιτ.

m'en étais je t'en étais tu,
s'en était il & elle allé allée
nous en étions nous
vous en étiez vous, allés allées
s'en étaient ils & elles.

δεν είχαν αναχωρήσει;

μέλλων ἀπολυτος.

m'en irai je? t'en iras-tu? s'en
ira t'il? & elle nous nous en
irirons nous? vous vous en irez
vous? s'en iront ils & elles?

θὰ ἀναχωρήσω κ.τ.λ.

μέλλων προτετελεισμι.

m'en serai je, t'en seras tu,
s'en sera t il & elle, nous allé
en serons nous, vous allée
en serez vous, s'en allés
seront ils & elles. allées

ἤθελον κναχωρήσει ἐγώ;

ΥΠΟΘΕΤ. ἐπειτῶς

m'en irais je? κ. τ. λ.

θὰ ανεχώρουν τώρα ἐάν

παρακείμ. ΥΠΟΘΕΤΙΚ.

m'en serais je, t'en serais-tu
s'en serait il & elle.
nous en serions nous
vous en seriez vous
s'en seraient ils & elles.

allé s, allée s.

μήπως ἤθελον ἀναχωρήσει.

δ' τρόπος.

est ce que je ne m'en fus, que
tu ne t'en fus, qu'il & elle ne
s'en fat, que nous ne nous en
fûmes, que vous ne vous en
fûtes, qu'ils ne s'en furent
pas en allé allés pas en allés ées.

μήπως δὲν ἀνεχώρησα.

ne m'en étais je, ne t'en étais
tu, ne s'en était il & elle, ne nous
en étions nous, ne vous en étiez
vous, ne s'en étaient ils & elles
pas allé allée pas allés allées

μήπως δὲν είχαν αναχωρήσει.

ne m'en irai-je, ne t'en iras tu, ne
s'en ira t il & elle? ne nous en irons
nous, ne vous en irez vous, ne
s'en iront ils & elles pas
δὲν ἤθελον ἀναχωρήσει.

ne m'en serai je, ne t'en seras
tu, ne s'en sera t-il & elle? ne
nous en serons nous, ne vous
en serez vous, ne s'en seront
ils & elles pas allé allés
allée allées.

δὲν ἤθελον ἀναχωρήσει.

ne m'en irais je pas κ. τ. λ.

δὲν θὰ ανεχώρουν τώρα ἐάν

ne m'en serais-je, ne t'en serais
tu, ne s'en serait il & elle ne
nous en serions nous, pas allé
ne vous en seriez vous, allés
ne s'en seraient ils & elles. ée, ées
μήπως δὲν ἤθελον ἀναχωρήσει.

α. τρόπος.

va t'en, qu'il ή qu'elle s'en aille
allons nous en, allez vous en
qu'ils ή qu'elles s'en aillent
ὑπάγετε, ἄς ὑπάγη, ἄς ὑπάγωμεν
κ. τ. λ. (*)

que je m'en aille
ν' ἀναχωρήσω . . . κ. τ. λ.

qu je m'en allasse
νὰ ἤθελον ἀναχωρήσει κ. τ. λ.

que je m'en sois allé, ée
ὅτι ἀνεχώρησα. ἢ νὰ εἶχον ἀνα-
χωρήσει κ. τ. λ.

que je m'en fusse allé, ée.
ὅτι εἶχον ἀναχωρήσει ἢ νὰ εἶχον
ἀναχωρήσει κ. τ. λ.

s'en aller.
τὸ νὰ ἀναχωρήσῃ, νὰ μισεύσῃ τις.

s'en être allé, ή ée.
τὸ ν' ἀναχώρησῃ τις.

s'en allant ή en s'en . . .
ἀναχωρῶν, οὖντος, οὔσα.

s'en étant allé, ée.
ἀναχωρήσας, ἀντες, ἄσα, ἄσαν.

β. τρόπος.

IMPER. présent et futur

ne t'en aller pas, qu'il ή qu'elle
ne s'en aille pas, ne nons en
allons pas, ne vous enallez pas,
qu'ils ή qu'elles ne s'en aillent
pas. μὴ ἀναχωρήσῃς κ. τ. λ.

SUBJONCT. prés.

que je ne m'en aille pas.
νὰ μὴν ἀναχωρήσω κ. τ. λ.

imparfait

que je ne m'en allasse pas
νὰ μὴν ἤθελον ἀναχωρήσει κ. τ. λ.

prétérit

que je ne m'en sois pas allé, ée.
ὅτι νὰ μὴν ἀνεχώρησα κ. τ. λ.

plus que parfait

que je ne m'en fusse pas allé, ée.
ὅτι δὲν εἶχον ἀναχωρήσει, ἢ νὰ
μὴν εἶχον ἀναχωρήσει κ. τ. λ.

INFIN. présent

ne s'en aller pas, ή ne pas s'en
aller. νὰ μὴν ἀναχωρήσῃ τις.
prétérit

ne s'en être pas allé, ée.
νὰ μὴν ἀνεχώρησέ τις.

PARTIC. présint

ne s'en allant pas
μὴ ἀναχωρῶν, οὖντες, οὔσα, οὖν.

PASSIF

ne s'en étant pas allé, ée.
μὴ ἀναχωρήσας, ἦσασα, ἦσασν.

(*) Εἰς τὴν κοινὴν καθομιλουμένην γαλλικὴν γλῶσσαν τὸ δεῦτερον πρόσωπον ἀμφοτέρων τῶν ἀριθμῶν δὲν ἔχει τὴν ἀπλὴν ἰδίαν σημασίαν τοῦ ἀναχωρεῖν, ἀλλὰ τὴν περιφρονητικὴν, ὑβριστικὴν, καὶ ἐξευτελιστικὴν, φύγε ἀπ' ἐμπροσθέν μου, φύγετε ἀπ' ἐμπροσθέν μου κρημνίσου' ἄλλ' ἀναπληροῦσιν αὐτὸ τὸ πρόσωπον μὲ τὸν εὐγενέστερον προστακτικὸν τρόπον. Tu peux t'en aller. Σὺ δύνασαι νὰ ἀναχωρήσῃς. Vous pouvez vous en aller, ὑμεῖς δύνασθε ν' ἀναχωρήσῃτε.

γ'. τρόπος.

ΠΡΟΣΤΑΚΤ. *ένεστώς και μέλλ.*

Σημείωσις. Αὕτη ἡ ἐγκλησις δὲν
ὑπόκειται εἰς τὸν γ'. καὶ δ'.
τρόπον.

ΥΠΟΤΑΚΤ *ένεστώς*

que je m'en aille?

ν' ἀναχωρήσω; ἴδε (3)

παρατατ.

que je m'en allasse?

νά μὴν ἤθελον ἀναχωρήσει

κ. τ. λ. ἴδε (3)

παρακ.

que je m'en sois allé, ée?

ὅτι νά ἀνεχώρησα; ἴδε (3)

ὑπερσυντ.

que je m'en fusse allé, ée?

ὅτι εἶχον ἀναχωρήσει, ἢ ὅτι νά

εἶχον ἀναχωρήσει. κ.τ.λ. ἴδε (3)

ΑΠΑΡΕΜ. *ένεστώς*

s'en aller?

ν' ἀναχωρήσει τις;

παρακείμε.

s'en être allé, ée?

ὅτι ἀνεχώρησέ τις;

ΜΕΤΟΧΗ *ένεστώς*

en s'en allant?

ἀναχωρῶν . . . κ. τ. λ.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ.

en s'en étant allé, ée?

ἀναχωρήσας; κ. τ. λ.

δ'. τρόπος.

que je ne m'en aille pas?

νά μὴν ἀναχωρήσει;

que je ne m'en allasse pas?

νά μὴν ἤθελον ἀναχωρήσει τις.

ὡς εἴρηται.

que je ne m'en sois allé, ée pas.

ὡς εἴρηται ὅτι νά μὴν ἀνεχώρησα

que je ne m'en fusse pas allé, ée.

ὅτι νά μὴν εἶχον ἀναχωρήσει

ὡς εἴρηται.

ne s'en aller pas?

νά μὴν ἀναχωρήσει τις;

ne s'en être pas allé, ée?

ὅτι νά μὴν ἀνεχώρησέ τις;

ne s'en allant pas?

μὴ ἀναχωρῶν κ. τ. λ.

ne s'en étant pas allé, ée?

μὴ ἀναχωρήσας . . . κ.τ.λ.

(3) Νά προσηθῶσι καὶ τὰ τρία πρόσωπα ἀμφοτέρων τῶν ἀριθμῶν.—ὁ δὲ γ' καὶ δ' τρόπος δὲν διακρίνεται τοῦ α' καὶ β' εἰμὴ μόνον μὲ τὴν φωνὴν ἐρωτηματικῶς.

ΜΑΘΗΜΑ ΕΝΝΑΤΟΝ.

Ρήματα ἀνώμαλα τῆς β'. συζυγίας

καὶ ἰδιωτισμοὶ αὐτῶν.

FINIR.

INDICATIE	ΟΡΙΣΤΙΚΗ
<i>présent</i>	<i>ἔρεστώς</i>
je finis, tu finis, il ἢ elle finit, nous finissons, vous finissez, ils ἢ elles finissent.	
<i>imparfait</i>	<i>παρατακικός</i>
je finissais, sais, finissait. finissions, ssiez, ssaient.	
<i>prétérit défini</i>	<i>ὁρισμέρος</i>
je finis, nis, it. imes, ites, irent.	
<i>prét. indéf.</i>	<i>ἀόριστος</i>
j'ai, as, a. avons, avez ont fini	
<i>prét. antérieur.</i>	
j'eus, eus, eut. eûmes eûtes eurent	<i>fini.</i>
<i>plus q. parfait</i>	<i>ὑπερσυντ.</i>
j'avais, ais, ait. ions, iez aient fini	
<i>futur absolu.</i>	
je finirai, ras, ra. rons, irez, iront.	
<i>futur antér.</i>	
j'aurai, ras, ra rons, rez, ront fini.	
CONDITION.	ΥΠΟΘΕΤ.
<i>présent</i>	<i>ἔρεστώς</i>
je finirais, rais, ait. rions, iriez iraient.	
<i>passé.</i>	
j'aurais, ais, ait. rions, riez raient	<i>fini</i>
IMPERAT	ΠΡΟΣΤΑΚ.
finis, qu'il ἢ qu'elle finisse, ssons ssez qu'ils ἢ qu'elles finissent.	

SUBJONCT. ΤΥΟΤΑΚΤ.

présent *ἔρεστώς*

que je finisse, isses, nisse, ssons
issiez ssent.

imparfait *παρατακ.*

que je finisse finisses, nit.
issions, issiez, issent.

prétérit.

que j'aie, aies, ait ayons ayez
aient

plus q. parfait.

que j'eusse, eusses, eût. eussions
eussiez, eussent

fini

INFINITIF ΑΠΑΡΑΜΦ.

présent *ἔρεστώς*

finir.

prétérit.

avoir fini

PART. présent.

finissant ἢ en finissant.

PARTIC passé.

fini, finie, ayant fini

futur.

devant finir.

παρτηρησεις.

Αἱ προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι je, tu, il ἢ elle nous, vous ils ἢ alles, δὲν ἐγράφησαν εἰς ὅλας τὰς ἐγγλίσεις καὶ χρόνους τοῦ ῥήματος χάριν συντομίας.

Εἰς τὴν προστακτικὴν ἐγρᾶφη τὸ δεῦτερον πρόσωπον ἀμοιτέρων τῶν ἀριθμῶν πρὸς μεγαλει-

τέραν σφάλλειν τοῖς ἀρχαίοις.

Ἡ ἀκριβής μετάφρασις τοῦ γαλι-
λικοῦ εἰς τὸ ἐλληνικὸν καθ' ἑλλην-
τὴν ἔκτασιν τοῦ ῥήματος, ἀφίνε-
ται εἰς τὴν φροντίδα τῶν μαθητῶν.

SENTIR Αἰσθάνομαι

INDIC. présent.

je sens, ns, nt' ntons, sentez
sentent.

imparfait.

je sentais, ais, ait, ions, ntiez,
ntaient.

défini

je sentis, ntis, ntit' ntîmes
ites, irent.

indéfini

j'ai, as, a. avons, avez ont senti.
pret. anter.

j'eus, eus, eut. eûmes, eûtes,
eurent senti.

plus p. parf.

j'avais, ais, ait. ions, iez,
aient senti.

fut. absolu.

je sentirai, iras, ira. irons, irez,
iront,

fut. anter.

j'aurai, ras, ra. rons, rez,
ront senti.

CONDITION. présent

je sentirais, rais, rait, irions,
iriez, iriaient:

passé

j'aurais, rais, rait. rions,
riez, auraient . . . Senti.

IMPERAT.

sens, qu'it sente. sentons. sentez
qu'ils, & qu'elles sentent:

SUBJ. pres.

que je sente, tu sentes il & alle
sente nous sentions, vous
sentiez, ils, & elles sentent.

impar.

que je sentisse, ntisses ntît
-ntissions issiez sentissent.

prétérit

que j'aie aies ait ayons yez
ient senti.

plus q. parf.

que j'eusse, eusses, eût.

eussions, ssiez, eussent senti

INFIN. prés.

sentir.

prétérit

avoir senti.

PART. prés.

sentant & en sentant

PART. passé.

senti, sentie.

futur.

devant sentir

παρατηρήσεις

Ἰδε παρατήρησιν τοῦ προηγου-
μένου sentir,

BOUILLIR Βραζο.

IND. présent.

je bous, bous, bout, bouillons
bouillez, bouillent.

imparfait.

je beuillais, ais, ait. ions, iez
aient.

défini.

je bouillis, llis, llit, imes
ites, irez.

indéfini

j'ai, as, a. avons, avez, ont bouilli

plus q parf.
 j'avais, ais, ait. ions, iez,
 aient bouilli
prés. antérieur.
 j'eus, eus, eut, eûmes, eûtes
 eurent bouilli.
fut. absolu.
 je bouillirai, ras, ra. rons
 rez, ront.
fut. antérieur.
 j'aurai, ras, ra. rons, rez,
 ront bouilli.
 CONDIT. *présent.*
 je bouillirais, rais, rait. rions,
 riez, raient
 IMPÉRATIF.
 bous, qu'il bouille. bouillons,
 bouillez, qu'ils bouillent.
 SUBJ. *présent.*
 que je buille, builles, buille.
 bouillions, lhez, bouillent.
imparfait.
 que je bouillisse, lhissez, lhit
 ssions, ssiez, ssent.
prétérit.
 que j'aie, aies, ait. ayons, ez,
 yent bouilli.
plus q. parfait.
 que j'eusse, sses, eût. eussions
 ssiez, ssent bouilli.
 INFINIT. *présent.*
 bouillir.
prétérit.
 avoir bouilli
 PART. *présent.*
 bouillant, η en . . .
 PART. *passé.*
 bouilli, lie.
futur.
 devant bouillir.

Ἰδιωτισμοὶ καὶ φράσεις τῶν τριῶν
 προηγούμενων ῥημάτων

Finir, Sentr καὶ Bouillir.

περὶ αὐτοῦ τοῦ ἀνωμαλοῦ finir δὲν
 ἀπηντήσαμεν ἰδιωτισμοὺς ἢ φρά-
 σεις.

Ὅταν θὰ εἰποῦν ὅτι εἰς τόπον τινὰ
 ὑπάρχει ἀποφορὰ

εἰδῶ ὑπάρχει ἀποφορὰ
 (ici sent mauvais).

τοῦτο ἔχει κακὴν ὀσμὴν
 (cela sent mauvais).

αὐτὸ, ἢ τὸ κρέας, εἴτε ἄλλο τι
 ἀρχίζει νὰ βρωμᾷ
 (cela, la viande commence à
 sentir).

βρωμᾷ καυμένον
 (sent brûlé).

αὐτὸ τὸ νερὸ μυρίζει χωματίλαις
 (cette eau sent la terre).

ὁ ζωμιὸς αὐτὸς δὲν ἔχει οὐδεμίαν
 ζέστην

(cette soupe ne sent rien).

ἡ ὑπόθεσις δὲν ἔχει καλὴν ὄψιν
 (l'affaire ne sent pas bon).

εἶναι ἀνθρώπος νοσήμων
 (il sent de loin).

θὰ τὸ ἐνθυμεῖται διὰ πολὺν
 καιρὸν

(il s'en sentira long temps).

ὀλίγον νὰ πῆ τις φανερόνεται
 (on ne saurait si peu boire
 qu'on ne se sente).

Ὅταν αἰσθάνηται τις ἐν ἑαυτῷ τι
 αἰσθάνομαι ἑμαυτὸν ἀδύνατον,
 ἀνίκανον

(je me sens faible).

ΜΑΘΗΜΑ ΙΟ.

COURIR ΤΡΕΧΩ.

INDIE. présent.

je cours, tu cours, il ἤ alle
court. nous courons, vous cou
rez, ils ἤ alles courent τρέχω.

imparfait.

je courais, rais, rait. courions,
riez, couraient ἔτρεχον.

défini.

je courus, rus, rut. rûmes,
rûtes, rurent.

indéfini.

j'ai, tu as, il ἤ alle a. nous
avons, vous avez couru
ils ἤ alles ont ἔχω τρέξει ἢ ἔτρεξα
préter. antérieur.j'eus, eus, eut. eûmes, eûtes
eurent couru ἔτρεξα πρὶν
plus q. parfait.j'avais, ais, ait. avions, viez
avait couru εἶχον τρέξει
futur absolu.je courrai, rras, rra. rrons, rrez
rront ἴα τρέξω.
fut. antérieur.j'aurai, ras, ra. aurons, rez
ront couru. ἴα τρέξω.
CONDIT. présent.je courrais, rrais, rrait, rriions
riez, rraient ἴα ἔτρεχον ἂν
passé.j'aurai, rais, rait. aurions, riez
raient couru ἴθελα τρέξει ἂν
IMPÉRATIF.cours, qu'il courre, rons, rez,
qu'ils ἤ alles courent. τρέξω κτλ
SUBJ. présent.que je coure, cours, court.
courions, riez, rent. ὅτι, ἢ νὰ τρέξω.

imparfait.

que je courusse, russes. rût.
russions, russiez, russent

ὅτι, ἢ νὰ ἔτρεχον.

prétérit.

que j'aie, tu aies, il ait nous
ayions, ayiez, ils ἢ aient couru

ὅτι, ἢ νὰ ἔτρεξα.

plus q. parfait

que j'eusse, eusses, eût. eus-
sions. ssiez, eussent couru.

ὅτι, ἢ νὰ εἶχον τρέξει

INFINITIF.

courir τρέχειν.

passé.

avoir couru.

PART. présent.

courant ἢ en courant.

passé.

couru.

futur.

devant courir.

μέλλον τις νὰ τρέξη.

ιδιωτισμοὶ τοῦ courir.

ζητῶ τὰ χρήματά μου, τὰ ὅποια
ἔχω νὰ λάβω(je cours après mon argent).
θηρεύω, ἢ κυναγωγῶ τιμὰς, τὰ πλοῦτι
(je cours après les honneurs les
richesses).τρέχω τοὺς κακοὺς δρόμους
(courir le guilledou).διακινδυνεύω (courir risque).
τρέχω εἰς χοροὺς καὶ τραπέζια
(courir le bal, les tables).

διαδίδω λίθελλον

(faire courir un pamphlet).

ἔδεται λόγος (il court un bruit).

ἢ ἐπικρατοῦσα συνήθεια

(la mode qui court).

εὐρίσκομαι εἰς τὸ 20 ἔτος τῆς ἡλικ.

(je cours la 20 année del'âge).

FAILLIR ἀμαρτάνω, σφάλλω, πταίω.

Αὐτὸ εἶναι ἑλλειπτικὸν ῥῆμα δὲν εἶναι ἐν χρήσει εἰμὴ εἰς τὸν ὀρισμένον (délini) τῆς ὀρισ. εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους καὶ εἰς τὴν παθητικὴν μετοχὴν, κατὰ τὸν τρόπον αὐτοῦ συντάσσονται καὶ τὰ σύνθετα αὐτοῦ défaillir (ἐκλείπω, σβύνομαι, ἐξασθενῶ, λειποθυμῶ).

INDIC. présent.

je faillis, tu faillis, il faillit.

imparfait.

(δὲν ἔχει).

présini.

je faillis, tu faillis, il faillit.

nous faillimes, vous faillites

ils faillirent.

indéfini.

j'ai, tu as, il ἢ elle, a. nous avons, avez, ont failli.

prétérit antérieur.

j'eus, tu eus, il ἢ elle eut.

eûmes, eûtes, eurent failli.

plus q. parfait.

j'avais, tu avais, il ἢ elle avait, avions, aviez ils ἢ elles

avaient failli.

PART. *passif.*

failli, faillis, faillie faillies.

ιδιωτισμοὶ

ὀλίγον ἔλειψε νὰ πέσω

(je faillis de tomber).

ὁ ἔμπορος αὐτὸς ἔχρωσκόπησε
(ce negociant a failli).

FUIR φεύγω

INDIC. présent.

je fuis, fuis, fuit. fuyons,

fuyez, fuient φεύγω.

imparfait.

je fuyais, yais, yait. yions, yiez, yaient

ἔφευγον.

défini.

je fuis, fuis, fuit. fuîmes,

fuîtes, fuirent

ἔφυγον.

indéfini.

j'ai, tu as, il ἢ elle a. avons,

avez, ont fui.

ἔφυγον.

prét. antérieur.

j'eus, tu eus, il ἢ elle eut.

eûmes, eûtes, eurent fui.

plus q. parfait.

j'avais, ais, ait. avions,

aviez, avient fui.

futur absolu.

j'e fuirai, ras, ra. rons,

rez, ront

ἢ φύγω.

futur antérieur.

j'aurai, ras, ra. rons, rez,

ront fui ἢ ἔχω φύγει

COND. présent.

je fuirais, rais, rait. irions

iriez, iraient ἢ ἔφευγον ἂν . . .

passé.

j'aurais, rais, rait. rions,

riez, raient fui.

ἢ θελε φύγει ἂν . . .

IMPÉRATIF.

fuis, qu'il fuie. fuyons, fuyez

qu'ils fuient φύγε.

SUBJ. présent.

que je fuie, tu fuies, il ἢ elle

fuie, fuyions, yiez, ient.

ὅτι, ἢ νὰ φύγω.

imparfait.

que je fusse, fusses, fuit.

fussions, issiez, ssent

ὅτι, νὰ ἔφευγον.

prétérit.

que j'aie, aies, ait. yons, yez,

aient fui. ὅτι, ἢ νὰ ἔφυγε.

plus q. parfait.
 que j'eusse, eusses, eût.
 eussions, ssiez, eussent **fui.**
 ὅτι νὰ εἶχον φύγει.
INFINITIF.
 fuir **φύγειν.**
préterit.
 avoir fui **ἔφυγέ τις.**
PARTIC. présent.
 fuyant & en fuyant **φεύγων.**
PARTIC. passé
 fui, fuis, fuie, fuies.
futur.
 devant fuir. **μέλλων νὰ φύγω.**

Μ Α Θ Η Μ Α 11.

ΜΟΥΡΙΡ ΑΠΟΘΝΗΣΚΩ.

INDICATIF présent.
 je meurs, maurs, meurt. mou-
 rons, mourez, meurent.
 ἀποθνήσκω.
imparfait.
 je mourais, ais, ait. ions, riez,
 mouraient ἀπέθνησκον.
défini.
 je mouras, rus, rut. rûmes,
 rûtes, rurent ἀπέθανον.
indéfini.
 je suis, tu es, il est **mort-e**
 nous sommes, vous êtes,
 ils & elles sont **morts-tes.**
 εἶμαι ἀποθαμμένοι.
préterit antérieur.
 je fus, tu fus, il fut **mort-e.**
 nous fûmes vous fûtes
 ils & elle furent **morts-tes.**
 ὁπῆρξα ἀποθαμμένος.
plus q. parfait.
 j'étais tu étais il était **mort-e.**

nous étions vous étiez,
 ils & elles étaient **morts-tes.**

ἤρτων ἀποθαμμένοις.
futur absolu

je mourrai, rras, rra.
 mourrons, rrez, rront.

ὅτ' ἀποθάνω.
futur antérieur.

je serai, as, ra. **mort-e.**
 serons, ez, ront **morts-tes.**

ὅτ' ἡμῶν ἀποθαμμένοις.
COND. présent.

je mourrais, rrais, rrait.
 mourrions, rriez, rraient

ὅτ' ἀπέθνησκον ἂν . . .
passé.

je serais, rais, rait **mort-e.**
 serions, riez, rraient **morts-es**

ἤθελον ἀποθάνει.
IMPERATIF.

meurs, qu'il meurt.
 mourons, rez,

qu'ils meurent. ἀπέθανε.
SUBJ. présent.

que je meurs, meurs, il meurt.
 mourions, vous mouriez,

ils meurent ὅτι, ἢ νὰ ἀποθάνω.
imparfait.

que je mourusse, russes, urût.
 russions, russiez, russent.

ὅτι, ἢ νὰ ἀπέθνησκον.
défini.

que je sois, sois, soit **mort-e.**
 soyons, soyez, soient **morts-es**

ὅτι, ἢ νὰ ἀπέθανον.
plus q. parfait.

que j'aie été, tu aies été il &
 elle ait été, ayons été, ayez

été, aient été. **mort-e.**
morts-tes.

ὅτι, ἢ νὰ εἶχον ἀποθάνει.

INFIX. *présent.*
 mourir ἀποθνήσκειν.
prétérit:
 être mort-e-s:
 τὸ ν' ἀπέθανέ τις.
 PARTIC. *présent.*
 mourant ἢ en mourant
 ἀποθνήσκων, ἀποθνήσκουσα,
 ἀποθνήσκοντες, σκουσαι.
passé.
 mort, ayant été mort.
 νεκρός, ἢ ἀφ' οὗ ἀπέθανε.
futur.
 devant mourir
 μέλλων ν' ἀποθάνῃ τις.
 ἰδιωτισμοί.
 ὅταν θέλωμεν νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ
 Κυβέρνησις ἐθανάτωσεν ἐν τῷ
 κοῦργῳ. faire mourir.
 (on a fait mourir un criminel)
 ἐθανατώθη εἰς ἐγκληματίας.
 ὅταν ἀποθνήσκῃ τις ὄν ὕγιης
 (il est mort tout en vie)
 ἀπέθανεν ἄνευ ἀσθενείας.
 ὅταν ὑποφέρῃ τις ὑπερβολικῶς ἀπὸ
 ζέστην, ἀπὸ ἀνυπομονησίαν, ἀπὸ
 χερῶν κ. τ. λ.
 σιάζω ἀπὸ τῆν ζέστην
 (je meurs de chaud).
 ὅταν δὲν δύναται τις νὰ εὔρῃ λό-
 γους εἰς τὸ στόμά του.
 ἔχασα τοὺς λόγους μου.
 (les paroles me meurent dans
 la bouche).
 τὸ πῦρ σβέννεται
 (le feu meurt).

ACQUERIR.

INDIC. *présent.*
 j'acquiers, iers, ert.

acquérons, acquerez, aquerent.
imparfait.
 j'acquerais, ais, ait, rions, riez,
 raient.
défini.
 j'acquis, quis, quit.
 quimes, acquites, acqurent.
indéfini.
 j'ai, tu as, il ἢ elle a. nous
 avons, avez, ils ἢ elles ont.
 acquis.

prétérit antérieur.
 j'eus, tu eus, il eut:
 eûmes, eûtes, eurent.
plus q. parfait.
 j'avais, ais, ait. avions,
 aviez, avaient. acquis.
futur absolu.
 j'acquerrais, rras, rra,
 rrons, rrez, rront.
futur antérieur.
 j'aurai, ras, ra., aurons,
 aurez, auront acquis.
 COND. *présent.*
 j'acquerrais, rrais, rrait.
 rriens, rriez, rraient.
passé.
 j'aurais, rais, rait. aurions,
 auriez, raient acquis.
 IMPÉRATIF.
 acquiers, qu'il acquiert.
 quérons, querez, qu'ils
 acquierent.
 SUBJ. *présent.*
 que je acquiere, res, re.
 quérons, queriez, qu'ils ierent.
imparfait.
 que j'acquisse, sses, cquit.
 acquisitions, ssiez, ssent.
prétérit.
 que j'aie, tu aies, ait, ayons,
 ayez, ayaient acquis.

plus que parfait.
 que j'eusse, sses, eût. ssiens,
 ssiez, ssent acquis.
 INFIN. présent.
 acquérir.
prétérit.
 avoir acquis.
 PART. présent.
 acquérant $\frac{1}{2}$ en acquérant,
 PARTIE passé.
 ayant acquis, acquis, se.
futur.
 devant acquérir.

Μ Α Θ Η Μ Α 12.

TENIR κρατῶ βασιτάζω.

INDIC. présent.
 je tiens, tiens, tient.
 tenons, tenez, tiennent.
imparfait.
 je tenais, nais, nait.
 tenions, teniez, tenaient.
défini.
 je tins, tins, tint.
 tinmes, tintes, tinrent.
indéfini.
 j'ai, as, a, avons,
 avez, ont tenu.
prétérit antérieur.
 j'eus, eus, eut.
 eûmes, eûtes, eurent. tenu.
plus q. parfait.
 j'avais, ais, ait.
 avions, iez avaient. tenu.
futur absolu.
 je tiendrai, dras, dra.
 drons, drez, dront.
futur antérieur.
 j'aurai, ras, ra. rons,

rez, auront tenu.
 CONJIT. présent.
 je tiendrais, drai, drai.
 drais, drais, draient.
passé.
 j'aurais, rais, rait. rions,
 riez, auraient tenu.
 IMPERATIF.
 tiens, qu'il tienne. tenons,
 tenez, qu'ils tiennent.
 SUBJ. présent.
 que je tienne, tiennes, tienne,
 tenions, teniez, tiennent.
imparfait.
 que je tinse, tinsses, nsses.
 nssiens, nssiez, nssent.
prétérit.
 que j'aie, aies, ait.
 ayons, ayez, aient tenu.
plus q. parfait.
 que j'eusse, eusses, eût.
 eussions, ssiez, ssent tenu.
 INFIN. présent.
 tenir.
prétérit.
 avoir tenu.
 PARTIC. présent.
 tenant $\frac{1}{2}$ en tenant.
 PARTIE passé.
 tenu, nus. tenue, es.
 ayant tenu.
futur.
 devant tenir.
 ἰδιωτισμοὶ τοῦ tenir.
 ἔταν βαπτίζομεν νήπιον.
 βαπτίζω γίνομαι ἀνάδοχος
 ἑβάπτισα ἔγινα . . . κ. τ. λ.
 (tenir un enfant sur les fonts
 de baptême).
 ἑβάπτισα ἐν τέκνον κ. τ. λ.
 (je tins un enfant sur . . .)

<p>ἔταν κατάγῃται τις ἀπὸ . . κ.τ.λ. κατάγεται ὁ . . . ἀπὸ . . . (il tient de δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ ἐμεῖ (il ne tiens pas à moi). ὀφείλω τὴν εὐτυχίαν μου τῷ . . . (je ne tiens mon bonheur que de . . .) ὀφείλει τὴν θέσιν του εἰς . . . (il tien sa place à αὐτὸ εἶναι ἰδιώμα γενεᾶς ἢ εἰκογενειακὸν (cela tient de race). ὀμοιάζει πολὺ τοῦ πατρὸς ἢ τῆς ματρὸς (il tient beaucoup du père, de la mère. αὕτη ἡ οἰκία δὲν χωρεῖ πᾶρεξ 40 ἄτομα (il ne peut tenir dans cette maison que 10 persons). ἐπῆρα ἐπὶ μισθώματι εἰς ἐνοίκιον (je tiens à bail). προσκολλῶμαι πάντοτε εἰς τὰς ἀρ- χάς μου (je tiens toujours à mes principes). ἡ δυστυχία σου προῆλθε ἀπὸ σέ (son malheur à tenu de vous). ἔχω αὐτὸ εἰς τὴν καρδίαν μου, ἢ ἐπιθυμῶ αὐτὸ πολὺ (cela me tient au cœur). ἴσταμαι, ἴστασαι, ἴσταται κ.τ.λ. καλῶς, κακῶς (je me tiens, tu te tiens, il se tient bien, ἢ bien mal.) κάθημαι, κάθησαι, κάθηται ἡσύ- χω· (je me tiens, tu te tiens, il se tient coi. ἡ δίαιτα διατηρεῖ τὴν υἰγιάν (le regime ti-nt sain). εἶναι κληθήρης (il tient le lit. τὸ νὰ ἦναι τις μετὴν γνώμην ἄλλου τινός. εἶμαι μετὴν γνώμην σου (je me</p>	<p>tiens à votre opinion). μένω ἔως ἐκεῖ (je metiens là.) δὲν θέλω ἄλλο (je m'y tiens, ἢ je m'en tiens). ἐνόμιζε νὰ σὲ πιάσῃ ἀλλὰ δὲν τὸ κατώρθωσε (il croyait vous attraper mais il ne tint rien). δὲν προῆλθεν ἀπὸ ἐμεῖ (il n'à pas tenu a moi).</p> <hr/> <p>OUVRIR ΑΝΟΙΓΩ.</p> <p>INDIC. présent.</p> <p>j'ouvre, tu ouvre, il ouvre. ouvrons, vrez, vraient ἀνοίγω. imparfait.</p> <p>j'ouvrais, vrais, vrait. vrions, vriez, vraient ἤνοιγον défini.</p> <p>j'ouvris, ouvris, ouvrit. vrî- mes, vrites, vrirent ἠνέωξα. indéfini.</p> <p>j'ai, tu as. il a. avons, avez, ont ouvert.</p> <p>prétérit antérieur.</p> <p>j'eus ouvert, eus ouvert, il eut ouvert, nous eûmes, eûtes, eurent ouvert. εἶχον ἀνοίξει πρὶν plus g. parfoit.</p> <p>j'avais ouvert, ais, ait. vions, aviez, avaient ouvert. εἶχον ἀνοίξει. futur absolu.</p> <p>j'ouvrirai, ras, ra. rirons, rirez, riront θὰ ἀνοίξω. futur antérieur.</p> <p>j'ourai, ras, ra. rons, rez, auront θὰ ἔχω ἀνοικτά. CONDIT. présent.</p> <p>j'ouvrirais, rais, rait, ririons,</p>
---	--

riez, riraient ἤθ' ἤνοιγον ἄν . . .
passé.
 j'aurais, rais, rait. rions,
 riez, raient ouvert.
 ἤθελον ἀνοίξει ἄν . . .
IMPERATIF.
 ouvrez, qu'il ouvre. ouvrons,
 vrez, qu'ils ouvrent.
 ἤνοιξε, ἄ; ἀνοίξῃ. ἀνοίξομεν,
 ἀνοίξετε ἄ; ἀνοίξωσιν.
SUBJONCT. prés.
 quand j'ouvré, tu ouvres, il
 ouvre. ouvriions, vriez, vrent.
 ἄνοίξω.
imparfait
 que j'ouvrissse, sses, vrit.
 vrissons, vrissez, vrisserent.
 ἄνοίξωσιν.
prétérit.
 que j'aie, tu aies, il ait. nous
 ayons, ayez, aient ouvert.
 ἄνοίξωσιν.
plus q. parfait.
 que j'eusse eusses, il eût.
 eussions, eussiez, eussent ouvert.
 ἄνοιξωσιν.
INFINITIF.
 ouvrir ἄνοίγειν.
prétérit.
 avoir ouvert ἤνοιξας.
PART. présent.
 ouvrant ἄνοίγων ἄνοίγοντες.
passé.
 ouvert, e, s. ἠνεωγμένος.
 ayant ouvert ἄρ' οὗ ἤνοιξας.
 ἰδιωτισμοὶ τοῦ ouvrir.
 αἱ βουλαὶ ἠνεώχθησαν (les cham-
 bres ont été ouvertes).
 τὸ ὄνομά του πρῶτον εἰς τὸν κζ-
 τάλογον (son nom ouvre les
 listes).

ἤρχισε τὴν χορὴν, τὴν τυρανναστρο-
 φὴν κ. τ. λ. (il ouvrit le bal-
 let).
 ἔχω πίστωσιν ἀνοικτὴν (j'ai cre-
 dit ouvert).
 εἶναι ἀδόλου χαρακτῆρος (il est
 d'un caractère ouvert).
 μὲ ὀπλισμένην δύναμιν (à force
 ouverte).

ΜΑΘΗΜΑ 13.

VÊTIR καὶ se VÊTIR (ΕΝΔΥΟΜΑΙ).

Δὲν εἶναι εἰς χρῆσιν εἰς τὸν ἐνε-
 στώτα τῆς ὀριστικῆς.

ἰδιωτισμοὶ τοῦ vêtir revêtir
 sortir κ. τ. λ.

Τὰ dévêtir, revêtir, survêtir;
 κλίνονται οὕτω, καὶ εἶναι εἰς
 χρῆσιν εἰς τὸν ἐνεστώτα τῆς ὀρι-
 στικῆς.

ἐνδύομαι, ἐκδύομαι, περιβάλλω,
 ἐπενδύω..

SORTIR ἐξέρχομαι.

RESSORTIR ἐκβαίνω πάλιν.

καὶ

REPARTIR ἀπομακρόνομαι σιω-
 [πῶς καὶ ταχέως]
 [ἀπέρχομαι, αὐθις δια-
 νέμω].

Κλίνονται ὡς τὸ sentir ἀλλὰ
 τὸ sentir ἀπολαμβάνω, ἢ λαμβά-
 νω δυνάμει τοῦ νόμου· τὸ res-
 sortir καὶ repartir ἐπαναλαμβάνω,
 ἀναχωρῶ πάλιν· κλίνονται ὡς
 τὸ finir τὸ sortir ἐπὶ τῆς τελευ-
 ταίας ἐννοίας δὲν εἶναι εἰς χρῆσιν
 εἰς οὐδένα χρόνον.

SAILLIR ἐξέχω, ἐκβαίνω ὀρμη-
 τικῶς.

<p>ἔξῃχει τι τοῦ ἀκαλλωπίστου τοίχου αὐτὴν τὴν χρῆσιν μόνον ἔχει εἰς τὴν ἀπαρέμφατον.</p>	<p>sortir d'une affaire (ἀκαλλάττομαι ὑποθέσεως).</p>
<p>Τὸ saillant εἶναι μᾶλλον ἐπίθετον ἢ ἐνεστώδες μετοχῆς. Δὲν εἶναι εἰς χρῆσιν εἰμὴ εἰς χρόνους τινὰς ἐν τρίτῳ προσώπῳ il saille, ils saillent, il saillait, ils saillaient, il saillera, il saillera.</p>	<p>sortir de ses devoirs (παραβαίνω τὰ χρέη μου).</p>
<p>Ce balcon saille trop, saillera trop; saillera trop: ὁ ἐξώστης αὐτοῦ ἐξέχει πολὺ, θὰ ἐξέχη, ἤθελεν ἐξέχει κ. τ. λ.</p>	<p>il m'est sorti une dent (μὲ ἐφύτρωσε δόντι).</p>
<p>Προκρίνεται μὲ ὅλα ταῦτα γενικῶς ἢ χρῆσις τοῦ λέγειν: cette cornice a trop de saillie: αὕτη ἢ κορυφὴ ἐξέχει παραπολύ· ἀλλὰ τὸ saillir, ἐκβαίνω ὄρασητικῶς κλίνεται ὡς τὸ finir καὶ ἔχει ὅλους τοὺς χρόνους:</p>	<p>au sortir (ἐπιρρήμα· ἐξερχόμενοι παγαίνουσι).</p>
<p>je saillis, nous saillissons, je saillissais, je saillis, j'ai sailli, je saillirai, je saillirais, que je saillisse</p>	<p>on m'a sorti d'une affaire désagréable (μὲ ἀπήλλαξεν ἀπὸ δυσάρεστον ὑπόθεσιν).</p>
<p>Εἶναι κοινῶς εἰς χρῆσιν δι' ὅλα αὐτά.</p>	<p>éducation fait ressortir la beauté (ἢ καλὴ ἀνατροπὴ αὐξάνει τὴν ὠραιότητα).</p>
<p>se vêtir à la française, à l'anglaise (ἐνδύομαι γαλλικῶς, ἀγγλικῶς κ.τ.λ.)</p>	<p>ASSAILLIR</p>
<p>je suis vêtu à ma manière (ἐνδύομαι ὅπως μὲ ἀρέσκει).</p>	<p>ἐπιτίθεμαι, ἐφορῶ, ἐπιπίπτω, προσβάλλω, ἢ προσβάλλομαι.</p>
<p>se dévêtir d'un héritage (παρρητήθην κληρονομίας).</p>	<p>INTICATIF présent</p>
<p>il est revêtu de bonnes qualités (κεκοσμημένος μὲ πλεονεκτήματα).</p>	<p>je assaillis, tu assaillis, il Hit. assaillissons, assaillissez, ssent. imparfait.</p>
<p>il ne fait que de sortir (ὅτι ἐξῆλθε).</p>	<p>je assaillissais, ssais, ssait. ssions, ssiez, ssaient.</p>
<p>j'ai à sortir ce matin (θὰ ἐξέλθω τὸ πρωί).</p>	<p>défini</p>
<p>il sortit au devant (ἐξῆλθε πρὸς προὔπαντησιν).</p>	<p>je assaillis, assaillis, assaillit. assaillimes, assaillites, rent. indéfini.</p>
	<p>j'ai, as, a. avons, avez, ont assailli.</p>
	<p>prét. antérieur.</p>
	<p>j'eus, eus, eut. eûmes, eûtes, eurent assailli. plus q. parfait.</p>
	<p>j'avais, ais, ait. vions, viez, ont assailli.</p>
	<p>futur absolu.</p>
	<p>je assaillirai, ras, ra. rons, rez, rout.</p>

futur antec.
j'aurai, ras, ra. rons, rez,
ront assailli.

CONDITION. présent
je saill.rais, rais, rait.
rions, riez, raient
passé.

j'aurais, rais, rait. rions,
riez, raient assailli.

ένευ προστακτικῆς.

SUBJONCT. présent
qu'il ή ils assaille, ent.
imparfait

qu'il assaillit, issent.
qu'il ait assailli.

plus que parfait.
qu'il eût assailli.

INFIN. présent
assaillir.

pretérit
avoir sailli.

ένευ μετοχῶν καὶ μέλλοντος.

Τὸ assaillir κλίνεται ὡς τὸ
saillir.

ἰδιωτισμοὶ

mes regards furent assaillis
par sa beauté (τὰ βλέμματα
μου προσεβλήθησαν ἀπὸ τῆν
ὠραιότητά της.

il était assaillis par une infini-
té d'indiscrets (ἦτον προσβε-
βλημένος ἀπὸ μυρίας ἀδικρι-
τους.

TRESSAILLIR

(σκιρτῶ ἀναπηδῶ).

Κλίνεται ὡς τὸ assaillir. καὶ
τὰ δύο ταῦτα εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ
πλεῖστον εἰς χρῆσιν, εἰς τὸν ἐνε-
στῶτα τῆς ἀπαρεμφάτου, καὶ εἰς

τὴν παθητικὴν μετοχὴν, ἢ εἰς
ἄλλους τύπους.

il tressaillissait de joie.
ἠγαλλίασε.

ΜΑΘΗΜΑ 14.

CONQUÉRIR.

Τὸ ῥῆμα τοῦτο δὲν ἔχει πάν-
τας τοὺς χρόνους, εἰμὴ μόνον τοὺς
δύο μέλλοντας, τὴν ὑποθετικὴν
πᾶσαν, τὸν ἀόριστον, τὸν παρα-
τατικὸν τῆς ὑποθετικῆς καὶ πάν-
τας τοὺς συνθέτους.

INDIC. présent

δὲν ἔχει.

imparf.

δὲν ἔχει.

pret. défini.

je conquies, conquies, conquît. *
conquimes, conquites, con-
quirent κατέκτησα.

pret. indéfini.

j'ai, as, a. avons, avez, ont.
conquis e.
κατέκτησα ἢ ἔχω κατακτήσει.
préter. antérieur.

j'eus, eus, eut, eûmes, eûtes,
eurent conquies e. κατέκτησα.
plus que parfait.

j'avais, avais, avait. avions,
aviez, avaient conquies e.
εἶχον κατακτήσει.

futur absolu

je conquerrai, conquerras,
conquerra. conquerrons,
conquerez, conquerront.

ἢ κατακτῶ ἢ κατακτήσω.

futur antérieur

j'aurai, auras, aura. aurons,

aurez, auront **conquis-e**
 ὅζ' ἔχω κατακτήσει.
CONDIT. présent.
 je conquerrais, conquerrais,
 conquerrait. conquerrions,
 conquerriez, conquerraient.
 ἤθελον κατακτᾶ ἢ κατακτήσει.
prétérit
 j'aurais, aurais, aurait.
 aurions, auriez, auraient.
conquis-e.
 ἤθελον κατακτήσει.
IMPER. présent et futur
 δὲν ἔχει.
SUBJ. présent et futur.
 δὲν ἔχει.
imparfait.
 que je conquisse, conquisses,
 conquît. conquissions,
 conquissiez, conquissent.
prétérit
 que j'ai, aies, ait. ayons,
 ayez, aient **conquis-e**
 ὅτι νὰ ἀποκτήσω ἢ ἔχω ἀποκτήσει.
plus q parfait.
 que j'eusse, eusses, eût.
 eussions, enssiez, eussent.
conquis-e.
 ὅτι νὰ εἶχον ἀποκτήσει.
INFINIT. prés.
 conquérir **καταντῆν.**
prétérit.
 avoir **conquis-e** **καταντήσας.**
PARTIC. actif.
 δὲν ἔχει..
PAR. passif.
conquis-e **κατακεκτημένος.**
PARTIC. pré.
 ayant **conquis-e** **κατακτήσας**
futur.
 devant conquérir.

OUIR.

Ἰῆμα ἐλλειπές, ἔχον μόνον τὴν
 παθ. μετοχὴν, τὸν παρατ. τῆς ὑ-
 ποτακτικῆς, καὶ τοὺς συνθέτους.
 Κλίνεται δὲ μετὰ τοῦ avoir.

INDIC. présent.

δὲν ἔχει.

prét. défini.

δὲν ἔχει.

prét. indéfini.

j'ai, as, a. avons, avez,
 ont **oui.**

ἤκουσα ἢ ἔχω ἀκούσει.

prét. antér.

j'eus, eus, eut. eûmes, eûtes,
 eurent **oui.** ἤκουσα.
plus que parfait.

j'avais, avais, avait, avions,
 aviez, avaient **oui.**

εἶχον ἀκούσει.

futur absolu.

δὲν ἔχει.

futur antérieur.

j'arai, auras, anra. aurons,
 aurez, auront **oui.**

ὅζ' ἔχω ἀκούσει.

CONDIT. présent.

δὲν ἔχει.

prétérit.

j'aurais, aurais, aurait.
 aurions, auriez, auraient. **oui.**

ἤθελον ἀκούσει.

IMPERATIF. présent.

δὲν ἔχει.

SUBJ. présent.

δὲν ἔχει.

imparfait.

que j'euisse.

ὅτι νὰ ἤκουον.

prétérit.
 que j'aie, aies, ait. ayons, ayez, aient ouï.
 ὅτι νὰ ἤκουσα, ἢ ἔγω ἀκούσει.
plus q. parfait.
 que j'eusse, eusses, eût. aussions, eussiez, eussent ouï
 ὅτι νὰ εἶχον ἀκούσει.
INFIN. présent.
 ouïr ἀκούειν.
prétérit.
 avoir ouï ἀκούσας.
PART. actif.
 δὲν ἔχει.
passif.
 ouï.
prétérit.
 ayant ouï ἀκούσας.

QUERIR.

ἔχει μόνον τὴν ἀπαρέμφατον καὶ ἔπεται τῶν ῥημάτων envoyer, venir, aller, ὡς envoyer querir (στεῖλε νὰ ζητήσης), aller querir (ἔπαγε νὰ ζητήσης), venez querir (ἐλθὲ νὰ ζητήσης).

Il serait bon a aller querir la mort (παροιμ.) εἶναι ἀργονόητος

ΜΑΘΗΜΑ 15.

CUEILLIR.

INDIC. présent.
 je cueille, cueilles, cueille. cueillons, cueillez, cueillent.
imparfait.
 je cueillais, cueillais, cueillait, cueillions, cueilliez, cueillaient
 συνέλεγον.

prétérit défini.
 je cueillis, cueillis, cueillit. cueillîmes, cueillîtes, llirent.
συνέλεξα.
prétérit indéfini.
 j'ai, as, a. avons, avez, ont. cueilli.
 συνέλεξα, ἢ ἔγω συλλέξει.
prétérit antérieur.
 j'eus, eus, eut. eûmes, eûtes, eurent cueilli.
συνέλεξα.
plus q. parfait.
 j'avais, avais, avait. avions, aviez, avaient cueilli.
 εἶχον συλλέξει.
futur absolu.
 je cueillerai, cueilleras, cuillera. cueillerons, cueillerez, llerront.
 ὅξ συλλέξω ἢ συλλέξω.
futur antérieur.
 j'aurai, auras, aura. aurons, aurez, auront cueilli.
 ὅξ ἔγω συλλέξει.
CONDIT. présent.
 je cueillerais, cueillerais, rait. cueillerions, cueilleriez, raient
 ἤθελον συλλέξει.
prétérit.
 j'aurais, aurais, aurait. aurions, auriez, auraient cueilli.
 ἤθελον ἔχει συλλέξει.
IMPÉR. présent et futur.
 cueille, qu il cueille, cueillons, cueillez, qu'ils cueillent.
 σύλλεγε ἢ σύλλεξον.
SUBJ. présent.
 que je cueille, cueilles, cueille cueillions, cueilliez, cueillent.
 ὅτι νὰ συλλέγω ἢ συλλέξω.
imparfait.
 que je cueillisse, cueillisses,

cueillit. cueillissions, cueillis-	prétérit antérieur.
siez, cueillissent να συνέλεγον.	je fus, fus, fut. fûmes, fûtes,
prétérit	furent venu-es ηλθον.
que j'aie, aies, ait. ayons, ayez,	plus p. parfait.
aient cueilli.	j'étais, étais, était, étions,
ὅτι να συνέλεξα, η̄ έχω συλλέξει.	étiez, étaient venu-e.
plus q. parfait.	είχον έλθει.
que j'eusse, eusses, eût. eus-	futur absolu.
sions, eussiez, eussent cueilli	je viendrai, viendras, viendra.
ὅτι να είχον συλλέξει.	viendrons, viendrez, viendront
INFIN. présent.	θα έρχομαι η̄ θα έλθω.
cueillir συλλέγειν.	futur antérieur.
prétérit.	je serai, seras, sera. serons,
avoir cueilli συλλέξας.	seriez, seront venu-es.
PARTIC. actif.	θα έλθω.
cueillant η̄ en cueillant.	CONDIT. présent.
passif.	je viendrais, viendrais, vien-
cueilli-e συλλελεγμένος.	drait viendriens, viendriez,
présérit.	viendraient
ayant cueilli. συλλέξας.	η̄ θελον έρχομαι, η̄ έλθει.
futur.	prétérit.
devant cueillir.	je serais, serais, serait.
μέλλων συλλέγειν η̄ συλλέξειν.	serions, seriez, seraient venu-es

VENIR.

INDIC. présent.	
je viens, viens, vient. venons,	viens, qu'il vienne. venons,
venez, viennent έρχομαι.	venez, qu'ils viennent.
imparfait.	έρχου η̄ έλθε.
je venais, venais, venait.	SUBJ. présent.
venions, veniez, venaient.	que je vienne, viennes, vienne.
η̄ρχόμην.	venions, veniez, viennent.
prétérit défini.	ὅτι να έρχομαι η̄ έλθω.
je vins, vins, vint. vinmes,	imparfait.
vîtes, vîrent η̄λθον.	que je vinsse, vinsse, vint.
prétérit indéfini.	vinssions, vinssiez, vinssent.
je suis, es, est. sommes,	ὅτι να η̄ρχόμην.
êtes, sont venu-es.	prétérit.
η̄λθον η̄ έχω έλθει.	que je sois, sois, soit. soyons,
	sayez, soient venu-es.
	ὅτι να η̄λθον η̄ έχω έλθει.
	plus q. parfait.
	que je fusse, fusses, fût.

fussions, fussiez, fussent venu es	ὅτι νὰ εἶχον ἐλθεῖ.	vaincus (ἀς συμβῆ ποτὲ νὰ νικηθῶμεν).
	INFINIT. présent.	les dents viennent à cet enfant
venir	ἔρχεσθαι.	(τὸ παιδίον κάμνει τὰ δόντια).
	prétérit.	viennent beaucoup d'herbes
être venu-es	ἐλθών.	dans cet endroit (βλαστάουν
	PARTIC. actif.	πολλὰ χόρτα εἰς τὴν θέσιν
venant	ἔρχομαι.	ταύτην).
	passif.	d'où vient que? (διατί?)
venu-es	ἐληλυθώς.	il vient d'une famille illustre
	prétérit.	(κατάγεται ἀπὸ ἐνδόξους προγόνους).
étant venu-e.	futur.	les dattes ne viennent pas dans
devant venir.	μέλλον ἔρχεσθαι ἢ ἐλθεῖν.	nos pays (αἱ φινικοβοβλάνοι
	ἰδιωτισμοί.	δὲν γίνονται εἰς τὰ μέρη μας).
Venir au devant de quelqu'un	ἀπαντᾷ (προλαμβάνων περί τινος).	confier son secret au premier
qu'il s'en vienne (ἀς ἔλθῃ, ἀς ὀρίσῃ).		venu (ἐμπιστεύομαι τὰ μυστικά εἰς τὸν τυχόντα).
ce morceau fait venir l'eau à la bouche (ἡ θέα τοῦ φαγητοῦ τούτου κάμνει νὰ τρέχουν τὰ σάλι).		venir à bout (κατορνώω τι).
laissez-moi venir cette main (ἐπι χαρτοπαιγνίου ἄφες με νὰ κάμω αὐτὴν τὴν χαρτοσίαν).		il ne vint pas à son bout (δὲν κατόρθωσε τιποτέ).
faire venir quelqu'un à la raison (φέρω τινὰ εἰς θεογνωσίαν, τοῦ βάλλω γνῶσιν).		n'en venir pas à haïr les hommes, parce qu'on se sent homme comme eux: on n'en vient pas à haïr pour cela les hommes (δὲν εἶναι φυσικὴ κλίσις τοῦ ἀνθρώπου, ἢ δὲν συμπίπτει, ἢ δὲν συμβιβάζεται νὰ μισῶμεν τοὺς ἀνθρώπους, ὡς πρὸς τοῦτο κτλ.).
la chose est venue à ce point (τὸ πρᾶγμα ἐφθασεν εἰς τοιαύτην ἀκμὴν).		venir un âge (ἔρχεται καιρὸς).
il faudra en venir là (πρέπει νὰ καταστήσωμεν, νὰ ἐλθῶμεν αὐτοῦ, ἕως ἐκεῖ).		il vient, il venait, il vint un âge (ἔχεται, ἤρχετο, ἤλθε καιρὸς κτλ.).
on vint à parler de lui (περὶ αὐτοῦ συνέπεσε νὰ ὁμιλήσωσι).		ou veut il venir? (ἕως ποῦ θέλει νὰ φθάσῃ;
si cela vient à se savoir (ἂν ποτε τοῦτο φανερωθῇ).		en venir aux mains (ἤλθαν εἰς χεῖρας, ἐπίσθησαν).
si nous venons jamais d'être		je la verrai, il faut se voir (πρέπει νὰ ἰδῶμεν τί θὰ κάμῃ τί μελετᾷ).
		les revenus viennent bien (Τὰ

είσοδήματα, δίδονται, πληρώνονται ἀσφαλῶς βεβαίως).
la balle vient au joueur, au bon joueur (ἡ σφαῖρα ζητεῖ τὸν καλὸν σφαιριστὴν).
ce pantalon me vient à mi jambe (τὸ βρακίον τοῦτο μὲ ἔρχε-

ται εἰς τὸ ἤμισυ τῆς κνήμης).
tout vient à bout à qui veut attendre (πάντα τὰ ἐπιχειρήματα ἀποβαίνουσι καλῶς).
nous nous en revînmes (ᾠφελέθημεν ἐκ τούτου).

ΜΑΘΗΜΑ 16.

Ῥήματα ἀνώμαλα τῆς γ'. συζυγίας.

SEOIR ΚΑΘΗΜΑΙ.

ἔχει δύο σημασίας, τὸ εἶναι πρέπον, ἀρμόδιον ἀνάλογον καὶ τὸ κάθημαι.

Κατὰ τὴν πρώτην ἄνευ μετοχῆς παρρακειμ. ἢ συνθέτου χρόνων εἶναι εἰς χοῦσιν μόνον εἰς τὰ τρίτα πρόσωπα χρόνων πινῶν ὅπου κάμνει: il sied, ils siéent, il seyait, il siéra, il siérait.

Il faut voir si sela vous sied, ou ne vous sied pas (πρέπει νὰ ἴδωμεν ἐν αὐτῷ σὲ ἀρμόζει, σὲ πρέπη, σὲ ἦναι ἀνάλογον).
ce n'est pas une chose séante de ... (δὲν εἶναι πρέπον κτλ. νὰ

Κατὰ τὴν δευτέραν δὲν εἶναι εἰς χοῦσιν εἰμὴ διὰ τῆς μετοχῆς seant καὶ sis, ἐπὶ τὸ πολλοὺς τὰ ἀνάκτορα.
le roi seant ὁ γαθήμενος βασιλεὺς ἰδὲ ὑπὸ τὸν τοῦ falloir ἰδιωτισμόν.

ECHOIR ΛΑΓΧΑΝΕΙΝ.

Σειμειώσεις. Ἐν τῷ ἐνεστώτι τῆς ὀριστικῆς κλίνεται τριτοπροσώπως, ἄνευ παρατατ. τὸ κλίνομεν ὁμῶς πρὸς γύμνασιν.

INDIC. présent.
il echoit, il échée, ils échéent.
imparfait. δὲν ἔχει.
défini.

j'échus, tu échus, il echut.
échûmes, échûtes, échurent.
indéfini. δὲν ἔχει.

prétér. antérieur. δὲν ἔχει.
plus q. parfait.
δὲν ἔχει.

futur absolu.
j'écherrai, rras, rra. écherrons,
rrez, rront.
fut. antérieur. δὲν ἔχει.

CONDIT. présent.
j'écherrais, rrais, rrait.
rriions, rriiez, rraient.

IMPÉRATIF. δὲν ἔχει.
SUBJ. présent.

qu'il échée, qu'ils échéent.
imparfait.

que j'achusse, échusses, échût.
échussions, échussiez, ssent.

δὲν ἔχει οὔτε ἄλλην ἔγκλισιν οὔτε χρόνον, εἰμὴ μόνον τὴν παθητικὴν μετοχὴν.

PARTIC. passé
être échu.

CHOIR ΠΙΠΤΩ.

Αυτό είναι ῥήμα ἔλλειπτικόν καὶ εἶναι ἐς χρήσιν μόνον ἐἰς τὸ il s'est laissé choir.

Λαμβάνει δ' ἐνίοτε τὴν μετοχὴν chu.

DÉCHOIR (ἐκπίπτω· παρει-
τρέπομαι τῆς ὁδοῦ).

Εἶναι καὶ αὐτὸ ἔλλειπτικόν. Δὲν ἔχει εἰρὴ ἐἰς τὴν ἀπαρέμφατον τὸν ἐνεστώτα déchoir, καὶ τὴν μετοχὴν déchu.

τῆς ὀριστικῆς ἐνεστώσος
je déchois, nous déchoyons,
ils déchoient.

Δὲν ἔχει παρατατικόν ἔχει μόνον.
je déchus, je décherrai,
je décherrais.

εἰς τὴν ὑποτακτικὴν ἔχει
que je déchoie καὶ
que je déchusse.

ἰδιωτισμοὶ τοῦ échoir, choir
καὶ déchoir.

ἐλπίζω νὰ μοῦ λάχῃ ὁ κληρὸς
(j'espere que le bon lot m'é-
cherra.

τοῦ ἔλαχεν ἐἰς τὸ μερίδιόν του, κλη-
ρονομία (il lui est échu en
partage une succession).

ἐὰν δοθῇ ὡς πρὸς αὐτὸ ἀφορμὴ
(si le cas y échoit).

δὲν ἔπρεπε πάρεξ νὰ ἐπιτυχάνης
καλῶς (vous ne sauriez que
bien échoir).

Παρατηρήσεις.

Ἡ συνήθης χρῆσις αὐτῶν τῶν
τριῶν ῥημάτων échoir, choir, καὶ
déchoir εἶναι ἐἰς τὴν μετοχὴν ἢ

7

ὁποῖα ἀκολουθεῖται ὑπὸ τοῦ ῥήμα-
τος être.

être échu, être chu, être déchu

FALLOIR ΠΡΕΠΕΙ.

Εἶναι ἐἰς χρήσιν ὅλως διόλου
ἀπροσώπως.

INDIC. présent.

il faut πρέπει· εἶναι ἀνάγκη.
imparfait.

il fallait ἔπρεπε· ἦτον ἀνάγκη.
défini.

il fallut ὑπῆρξεν ἀνάγκη.
prétérit antérieur.

indéfini. il a fallu.

il eut fallu τὸ αὐτό.
plus q. parfait.

il avait fallu τὸ αὐτό.
fut. absolu.

il faudra ὅα ἦναι ἀνάγκη.
fut. antérieur.

il aura fallu ὅα ὑπῆρξεν ἀνάγκη
CONJ. présent.

il faudrait ὅα ἔπρεπε ἂν
passé.

il aurait fallu ἤθελεν εἶναι
ἀνάγκη ἂν . .

IMPÉRATIF.

qu'il faille ὡς πρέπει, ἢ ὡς
εἶναι ἀνάγκη.

SUBJ. présent.

qu'il faille νὰ πρέπη, ἢ ὅτι πρέπει
imparfait.

qu'il fallût ὅτι ἔπρεπε ἢ ὅτι
ἦτον ἀνάγκη.

prétérit.

qu'il ait fallu ὅτι, ἢ νὰ ὑπῆρ-
ξεν ἀνάγκη.

plus q. parfait.

qu'il eût fallu ὅτι ἢ νὰ ὑπῆρ. ἀνάγκη.

<p>INEINIT. <i>présent.</i> falloir τὸ νὰ πρέπη ἢ τὸ νὰ ἦναι ἀνάγκη.</p>	<p>ΜΑΘΗΜΑ 17. POUVOIR ΔΥΝΑΣΘΑΙ. INDIC. <i>présent.</i></p>
<p><i>préteri.</i> avoir fallu τὸ νὰ ἔπρεπε ἢ τὸ νὰ ὑπῆρξεν ἀνάγκη.</p>	<p>je puis, ἢ je peux, tu peux, il peut. pouvons, pouvez, ils peuvent δύναμαι.</p>
<p>PART. <i>passé.</i> ayant fallu ἀπ' οὗ ἔπρεπεν ἢ ἀφ' οὗ ὑπῆρξεν ἀνάγκη.</p>	<p>(τὸ πρῶτον πρόσωπον τοῦ ἐνικοῦ ἀριθμοῦ εἶναι ἐν χρήσει γενικῶς). <i>imparfait.</i></p>
<p>ἰδιωτισμοὶ τοῦ falloir. πρὸς τί νὰ ὁμιλήσω περὶ τούτου (pourquoi faut il en parler). αὐτὸ εἶναι ὑπὲρ τὸ δέον (c'est autrement qu'il ne faut). μοὶ ἐχρειάζοντο 10 φράγκα (il me faut dix fracs).</p>	<p>je pouvais, vais, vait. vions, viez, vaient. ἡδυνάμην. <i>défini.</i> je pus, tu pus, il qūt. pūmes, pūtes, purent.</p>
<p>πόσα σὲ ἐχρειάζοντο; (combien vous faut-il?) ἐλλείπει πολὺ εἰς τὸ νὰ ἦσαι ὑψηλὸς ὅσον ὁ ἀδελφός σου· il s'en faut beaucoup que vous soyez aussi grand que votre frere.</p>	<p><i>indéfini.</i> j'ai, tu as, il ἢ elle a. nous avons, vous avez, ils ἢ elles ont pu ἡδυνάμην. <i>prét. antérieur.</i></p>
<p>ὀλίγον λείπει νὰ συμπληρωθῇ ἡ ποσότης (il s'en faut peu que la somme n'y soit). δὲν ἔλειψε πολὺ νὰ τὸ κατορθώσῃ (il ne s'en fallut guere qu'il n'en vint à bout).</p>	<p>j'eus, tu eus, eut. eūmes, eūtes, eurent pu ἔχω δυνηθῆ πρῖν <i>plus q. parfait</i></p>
<p>ἀπέχω πολὺ τοῦ νὰ εἶπω τὰ τοιαῦτα (il s'en faut de beaucoup que je dise cela). τόσον ἀπέχω τοῦ νὰ τοὺς ἀγαπῶ (tant s'en faut que je les aime). δὲν εἶναι διόλου ὡς λέγεις (il s'en faut du tout).</p>	<p>j'avais, avais, ait. ions, iez, avaient pu εἶχον δυνηθῆ <i>futur absolu</i></p>
<p>Le roi sis (ὁ βασιλεὺς καθήμενος, une maison sise rue S. Honoré (Οἰκία κειμένη ἐν ὁδῷ Σεντορορέ).</p>	<p>je pourrai, rras, rra. rrons, rrez, rront θὰ δυνηθῶσιν <i>futur antérieur.</i></p>
	<p>j'aurai, ras, ra. aurons, rez, auront pu. θὰ δυνηθῶ. CONDIT. <i>présent.</i></p>
	<p>je pourrais, rrais, rrait. rriens, rriez, rraient. ἤθελον δύνασθαι. <i>passé</i></p>
	<p>j'aurais, rais, rait. rions, riez, raient pu. ἤθελον δυνηθῆ. IMPERFATIF.</p>
	<p>peux, qu'il puisse. puissions, puissiez, qu'il puissent. δυνήθητι <i>subj. présent.</i></p>
	<p>que je puisse, tu pu puisses, il puisse. nous puissions, vous puissiez, ils puissent. νὰ δυνηθῶ.</p>

imparfait.
que je pusse, tu pusses, il pût.
pussions, pussiez, pussent.

prétérit.
que j'aie, aies, ait. ayons,
ayez, aient pu. νά ἠδυνήθην.

plus q. parfait,
que j'eusse, eussés, eût. ssions,
ssiez, ssent pu. νά εἶχον δυνηθεῖ

INFIN. présent.

pouvoir. δύνασθαι.

prétérit.

avoir pu. δυνηθῆναι.

PATIC. actif.

pouvant & en pouvant. δυνάμενος

passé.

ayant pu. δυνηθείς

futur.

devant pouvoir. δυνησόμενος

passif.

pu-eu.

ιδιωτισμοί.

ἔπερ δύναμαι (plus qu'on ne peut).
ἔσον ἠδυνήθην (le plus que je pus)
σπεύδω, ἀποκάνω (n'en pou-
voir plus).

ne pouvoir mais de quelque
chose, & n'en pouvoir mais
(αὐτῆ ἢ φράσις ἔχει τὴν ἔννοιαν
τοῦ οὐδὲν πρὸς ἐμέ—δὲν πταίω
ἐγώ).

Εἰς τὴν κοινὴν τῶν Γάλλων
γλώσσαν ὁ σύνδεσμος *mais* εἶναι
εἰς χρῆσιν ἐπιρρηματικῶς, συνη-
νωμένος ὅμως μετὰ τὸ βῆμα pou-
voir (δύναμαι) ἐρωτηματικῶς ἢ
ἀρνητικῶς, καὶ τότε φέρει τὴν ἔν-
νοιαν τοῦ δὲν πταίω ἐγώ—δὲν
εἶμαι ἐγώ ἢ αἰτία ἐὰν αὐτὸ ἔγεινε.

Παράδειγμα.

ἐὰν αὐτὸ ἔγεινε δὲν ἔχω ἐγώ κἀνέν
πταίσμα (je n'en puismais

de cet événement).

ἐὰν αὐτὸ συνέβη μήπως πταίω ἐγώ—
(si cela est arrivé en puis-je
mais?)

ἰσχύει πολλὸ εἰς τὸν νοῦν του (il
peut beaucoup sur son esprit)
εἶναι δυνατὸν νά ἐπιτύχη ὁ σκο-
πός σου (il se peut que votre
projet réussisse).

μήπως εἶναι πταίσμά μου (en
puis-je mais?).

SAVOIR ΗΞΕΥΡΩ.

INDIC. présent.

je sais, sais, sait. savons,
savez, savent ἤξεύρω.

imparfait.

je savais, ais, ait. ions, iez,
aient ἤξευρον.

défini

j'ai, tu as, il a. avons, avez,
ils & elles ont su. ἔμαθον.

indéfini

je sus, sus, sut. sûmes,
sûtes, sûrent. ἔμαθον.

plus p. parf.

j'avais, ais, ait. ions, iez, aient su.
futur absolu.

je saurai, ras, ra. rons,
rez, ront. ὁὰ μάθω.

futur antérieur.

j'aurai, ras, ra. rons, rez, ront su.
CONDITION. présent

je saurais, ais, ait. rions,
riez, raient ὁὰ ἐμάνθανον ἂν . .
passé.

j'aurai, ais, ait. rions, riez, raient
IMPERATIF. su.

sais, qu'il sache. sachons,
sachez, qu'il sachent. μάθε.

SUBJ. présent.
que je sache, saches, sache.
chions, chiez, sachent.

νὰ μάθω.

imparfait.
que je susse, susses, sût.
ssions, ssiez, ssent. νὰ ἐμάνθανον.

prétérit.
que j'aie, aies, ait. ayons,
ayez, aient su. νὰ ἔμαθον.

plus q. parfait.
que j'eusse, eusses, eût. ssions,
ssiez, essent su. εἶχον μάθει.

INFINITIF.
savoir. μανθάνειν.
avoir su.

PARTIC. actif.
sachant ἢ en sachant μανθάνων.
ἢ ayant su. μαθών.
su, sue.

ἰδιωτισμοί.
δὲν γνωρίζω οὐδένα (je ne sache
personne (*).

οὐδένα εἶδον τόσον καλόν· je ne
sache rien de si beau.

δὲν ἦλθεν οὐδεὶς καθόσον ἤξεύρω·
il n'est venu ici aucun que
je sache.

δὲν δυνάμην νὰ κάμω τὸ ἔργον
τουτοῦ· je ne saurais faire ce
travail.

δὲν λέγει ὅσα ἤξεύρει· il sait
mieux qu'il ne dit.

(*) Εὐρον εἰς τὴν φιλολογικὴν
γραμματικὴν τοῦ Αβᾶς Λεβηξᾶν,
εἰς τὸν 6. τόμον σελ. 31 τῆς ἐβδόμης
ἐκδόσεως τὴν ἀκόλουθον σημείωσιν
λέγουσιν ἐνίοτε je ne sache point
ἀντὶ je ne sais point, καὶ je ne
saurais ἀντὶ je ne puis.

γνωρίζω χάριν· savoir gré sa-
voir bon gré.

εὐχαριστῶ τινα διὰ χάριν τινά·
savoir bon gré à quelq'un·

Ἐκ τοῦ ἐναντίου νοήματος· savoir
mauvais gré.

δὲν ἔχω αἰτίαν νὰ σοῦ παραπονοῦ-
μαι· je ne vous en sais aucun
mauvais gré.

φιλομάθεια· ardeur de savoir.
δηλαδή· . . . savoir.

λείπεται νὰ μάθωμεν ἐάν· . . .
c'est a savoir si . . .

ἐν ὅψει καὶ ἐν γνώσει ὅλου τοῦ
τοῦ κόσμου· au vu et au su
de tout le monde.

VALOIR ΑΞΙΖΕΙΝ.

INDIC. présent.
je vau, vau, vaut.
valons, lez, lent.

imparfait.
je valais, ais, ait,
lions, liez, laient.

défini.
je valus, lus, lut.
lûmes, lûtes, lurent.

indéfini.
j'ai, tu as, il a,
avons, ez, ont valu.

prétérit antérieur.
j'eus, eus, eut. eûmes, eûtes,
eurent valu.

plus q. parfait.
j'avais, avais, avait.
ions, iez, aient valu.

futur absolu.
je vaudrai, ras, ra. rons,
rez, ront ὅα ἀξίζου.

futur antérieur.
 j'aurai, ras, ra. rons,
 rez, auront valu.
 ὁ ἀξιζοῦν.

CONDIT. *présent.*
 je vaudrais, ais, ait. rions,
 riez, raient ὁ ἀξιζον ἄν . . .

passé.
 j'aurais, ais, ait. rions, riez,
 auraient valu.
 ἦθελλον ἀξιζεῖν.

IMPÉRATIF.
 vaux, qu'il vaille, valons,
 valez, qu'ils valent. ἀς ἀξιζῆ.

SUBJ. *présent.*
 que je vaille, vailles, vaille,
 valions, valiez, qu'ils valent.
 ὦ ἀξιζῆ.

imparfait.
 que je valusse, sses, valût.
 valussions, ssiez, valussent.
 νὰ ἠξιζον.

prétérit.
 que j'aie, aies, ait. ayons,
 ayez, aient valu.
 ὅτι ἢ νὰ ἠξιζα.

plus q. parfait.
 que j'eusse, eusses, eût.
 eussions, ssiez, ssent valu.

INFINITIF.
 valoir
prétérit.
 avoir valu

PART. *actif.*
 valant ἢ en valant.
passif.
 ayant valu
futur.
 devant valoir.
 valu-e.

ἰδιωτισμοὶ τοῦ valoir.
 Ἡ ἡπόθεσις αὐτῆ εἶναι ἀξία σκέ-
 ψεως· cette affaire vaut bien
 la peine d'y penser, ἢ qu'on
 y pense.
 τὸ πρᾶγμα εἶναι βέβαιον ὡς ἂν
 ἔγινε· cela vaut fait.
 τὸ πρᾶγμα ἀκόμη δὲν ἔγινεν ἀλλ'
 εἶναι τὸ ἴδιον ὡς νὰ ἔγινε· la
 chose n'est pas encore faite
 mais autant vaut.
 κάλλιον πέντε εἰς τὸ χέρι παρὰ
 δέκα καὶ καρτέρι· un tiens
 vaut mieux que dix tu l'au-
 ras.
 τὸ κτῆμα αὐτὸ δίδει 1000 δραχ.
 κατ' ἔτος· ce bien vaut mille
 draghmes par an.
 τὸ κτῆμα αὐτὸ καρποφορεῖ ἀνα-
 λόγως μὲ τὴν καλλιέργειαν τοῦ
 ἰδιοκτῆτου· tant vaut l'hom-
 me tant vaut sa terre.
 μοὶ ἔδωκε 500 δραχ. ἀπέναντι, ἢ
 εἰς λογαριασμὸν τῶν ὅσων χρε-
 ωστεὶ νὰ μὲ πληρώσῃ· il m'a
 donné 500 dr. à savoir sur ce
 qu'il doit me payer.

VOIR BAHEIN

IND. *présent.*
 je vois, vois, voit. voyons,
 yez, ient βλέπω.

imparfait.
 je voyais, ais, ait. yions,
 yiez, yaient ἔβλεπον.

défini.
 je vis, vis, vit. imes, ites,
 irent εἶδον.

indéfini.
 j'ai, as, a. avons, avez,

ils ont	vu.
	ἔχω ἰδεῖ.
	<i>prét. antérieur.</i>
j'eus, eus, eût. eûmes, eûtes,	
eurent	vu. εἶχον ἰδεῖ.
	<i>plus q. parfait.</i>
j'avais, ais, ait. ions. iez,	
aient	vu. εἶχον ἰδεῖ.
	<i>futur absolu.</i>
je verrai, rras, rra. rrons,	
rrez, rront	θα ἔβλεπον ἂν..
	<i>futur antérieur.</i>
j'aurai, ras, ra. aurons,	
rez, ront	vu. θα ἰδῶ.
	<i>COND. présent.</i>
je verrais, rrais, rrait: rriens,	
rriez, rraient	θα ἰδῶ.
	<i>passé.</i>
j'aurais, rais, rait: aurions,	
riez, auraient	vu. ἤθελον ἰδεῖ.
	<i>IMPÉRATIF.</i>
vois, qu'il voit. voyons,	
voyez, qu'ils voient.	ἴδε.
	<i>SUBJ. pres.</i>
que je vois, vois, voit, voyons,	
voyez, oient	να ἰδῶ.
	<i>imparfait.</i>
que je visse, visses, vit. ssions,	
issiez, issent.	ὅτι ἔβλεπον.
	<i>prétérit.</i>
que j'ai, ais, ait. ayons,	
ayez, aient	vu. ἔτι, ἢ να εἶδα.
	<i>plus que parf.</i>
que j'eusse, eusses, eût. ssions,	
ssiez, eussent	vu. ὅτι εἶχον ἰδεῖ.
	<i>INFAN. présent.</i>
voir	βλέπειν.

	<i>prétérit</i>
avoir vu	ἰδεῖν.
	<i>PART. actif.</i>
voyant ἢ en voyant.	βλέπων.
	<i>passé.</i>
ayant vu	ἰδὼν
	<i>futur.</i>
devant voir.	μέλλων ὑψόμενος
	vu, vue.
	ἰδιωτισμοὶ τοῦ voir.
Ἡ οἰκία αὕτη βλέπει πρὸς τὸν	
κῆπον· cette maison voit sur	
le jardin.	
Θὰ τοῦ δεῖξω μὲ ποῖον παίζει, ἢ	
μὲ ποῖον ἔχει νὰ κάμῃ· jé lui	
ferai bien voir à qui il se joue	
ἢ il à faire.	
voir bon. θεωρῶ, ἐγκρίνω.	
Εἶναι φράσις αὕτη τιθεμένη ὑ-	
ποκάτω λογαριασμοῦ τινος, κατα-	
στίχου, ἢ ἄλλου ἐγγράφου τοιού-	
του, καθυποβαλλομένου εἰς ἐγκρι-	
σιν· εἶναι εἰς τὴν ἰδίαν κοινὴν	
χρῆσιν, τῆς παθητικῆς μετοχῆς	
ἀρσενικοῦ γένους ἐνικοῦ ἀριθμοῦ,	
δηλαδὴ ἐθεωρήθη, ἢ ἐνεκρίθη, ἢ	
ἐπεθεωρήθη, κτλ. vu bon.	
	<i>παραδείγματα.</i>
le voir bon manque à cette	
piece. ἢ ἐγκρισις λαίπει ἀπὸ	
τὸ ἐγγραφον τοῦτο.	
la recompense est petite voir	
son grand merite, ἢ voir ses	
services. ἢ ἀνταμοιβὴ εἶναι	
μικρά ὡς πρὸς τὴν μεγάλην ἀ-	
ξίαν του, ἢ τὰς ἐκδουλεύσεις του.	
je m'étonne qu'il ait entrepris	
cela voir qu'il n'est pas	
trèshardi. θαυμάζω ὅτι ἐπεχεί-	
ρησε τοῦτο, ἐν ᾧ δὲν εἶναι πο-	

λὸ τολμηρὸς.
le voir bon d'une sentence. ἢ
ἐκθεσις, τὸ νόημα, ἢ τὸ περι-
εχόμενον ἀποφάσεως.
cela a été fait au voir et au
su de tout le monde. τοῦ-
το ἔγινε παρόντων καὶ ἐν
γνώσει, πλήθους, ἢ ὅλων τῶν
ἀνθρώπων.

VOULOÏR ΘΕΛΕΙΝ.

INDIC. présent.
je veux, veus, veut.
voulons, voulez, lent. θέλω.
imparfait.
je voulais, ais, ait. voulions,
iez, laient ἤθελον.
défini.
je voulus, lus, lut. lûmes,
lûtes, lurent ἠθέλησα.
indéfini.
j'ai, as, a. avons, avez,
ont voulu ἠθέλησα.
prétérit antérieur.
j'eus, eus, eut. eûmes,
eûtes, eurent voulu.
ἠθέλησα.
plus q. parfait.
j'avais, ais, ait. ions,
iez, aient voulu.
εἶχον θελήσει.
futur absolu.
je voudrai, ras, dra. drions,
drez, dront θὰ θέλω.
futur antérieur.
j'aurai, ras, ra. rions, rez,
auront voulu θὰ θελήσω.
COND. présent.
je voudrais, drais, draît.

drions, driez, draient
θὰ ἤθελον ἂν . . .
passé.
j'aurais, rais, ait. rions,
riez, raient voulu.
ἤθελον λάβει τὴν θέλησιν ἂν . . .
IMPERAT.
veux, qu'il veuille, voulons
veuillez, qu'ils veuillent.
θέλων.

SUBJ. présent.
que je veuille, illes, ille.
voulions, veuillez, qu'ils illent.
ἔτι, ἢ ἂν θέλω.
imparfait.
que je voulusse, lusses, lût.
lussionsions, lussiez, lussent.
ἔτι, ἢ νὰ ἤθελον.
prétérit
que j'aie, aies, ait: ayons,
ayez, aient voulu.
ἔτι, ἢ νὰ ἠθέλησα.
plus q. parfait.
que j'eusse, eusse, eût. eussions,
eussiez, eussent voulu.
ἔτι, ἢ νὰ εἶχον θελήσει.
INFIN. présent.
vouloir θέλειν.
prétérit.
avoir voulu θελήσαι.
PARTIC. actif.
voulant ἢ en voulant.
θέλων, οντος—ουσα—ουσαι.
futur.
devant vouloir.
θέλοντες, ἢ μέλλον θέλ . . .
voulu, voulue.

ἰδιωτισμοί.
Vouloir bien. ἔχει τὴν ἔννοιαν
τοῦ εὐαρεστήθητε, ὡς πρὸς τὸ
δεύτερον καὶ τρίτον πρόσωπον,
ὡς πρὸς τὸ πρῶτον δὲ, δηλοῖ

στέργω, συμφωνῶ, καὶ τὰ ὅμοια.	recevons, recevez recoivent,
veuillez bien m'accorder votre	δέχομαι.
protection. εὐαρεστήθητε νὰ	imparfait.
μὲ παραχωρήσητε τὴν ὑμετέ-	je recevais, recevais, recevait.
ραν ὑπεράσπισιν.	recevions, receviez, recevaient.
δίτες à Monsieur . . . qu'il ve-	ἐδέχθη.
uille m'honorer de sa prote-	défini.
ction.. εἶπατε τοῦ Κ. . . ἂν	je recus, recus, recut.
ἤθελε μὲ τιμήσει διὰ τῆς προσ-	recûmes, recûtes, recurent.
τασίας του.	ἐδέχθη.
dieu, le veuille. εἶθε, γένοιτο,	indéfini
ὁ Θεὸς νὰ δώσῃ.	j'ai, as, a. avons, avez,
je veux bien vous accompa-	ont
gnier. στέργω νὰ σὰς συνο-	recu,
δέσω.	ἐδέχθη, ἢ ἔχω δεχθῆ.
veuillez bien me faire ce ser-	pret. anter.
vice. εὐδόκησον νὰ μὲ κάμη;	j'eus, eus, eut. eûmes,
τὴν χάριν ταύτην.	eûtes. eurent
j'en veux à . . . ἔχω πάθος κα-	recu.
τὰ . . .	ἐδέχθη.
à qui en voulez-vous? ποῖον	plus g. parfoit.
θέλεις νὰ πειράξῃς;	j'avais, avais, avait. avions,
à qui en veut-il? περὶ τίνος πα-	aviez, avaient
ραπονεῖται.	recu.
il lui en veut. παραπονεῖται ἐ-	εἶχον δεχθῆ.
ναντίον του.	fut. absolu.
il m'en veut beaucoup. ὀργίζε-	je recevrai, recevras, recevra.
ται, θέλει τὸ κακόν μου, μὲ κα-	recevrons, recevrez, recevront.
τατρέχει, μὲ φθονεῖ.	ὁ δὲ δέχομαι ἢ δεχθῶ.
que veut dire cet homme? τί	fut. anter.
θέλει αὐτός ὁ ἄνθρωπος.	j'aurai, auras, aura.
τί ὁ δὲ εἶπῃ, ἢ τί ἔνοεσεν αὐτό; qu'	aurons, aurez, auront
est-ce que cela veut dire?	recu.
	ὁ δὲ ἔχω δεχθῆ.
	COND. présent.
	je recevrais, recevrais, vrait.
	recevrions, vriez, vraient.
	ἤθελον δέχομαι ἢ δεχθῆ.
	prétérit.
	j'aurais, aurais, aurait.
	aurions, auriez, raient
	recu.
	ἤθελον ἔχει δεχθῆ.
	IMPER, présent.
	reçois, qu'il reçoive. recevons,
	recevez. qu'ils reçoivent.
	δέχθητι ἢ δέξου.

ΜΑΘΗΜΑ 18.

RECEVOIR ΔΕΧΕΣΘΑΙ.

INDICATIF présent.

je reçois, tu reçois, reçoit,

SUBJ. présent.
que je reçoive, reçoives,
reçoive. recevions, receviez,
reçoivent.

ὅτι νὰ δέχωμαι ἢ δεχθῶ.
imparfait.

que je reçusse, reçusses, reçût.
reçussions, reçussiez, ssent.

prétérit.

que j'aie, aies, aît. ayons, ayez,
aient reçu.

ὅτι νὰ ἐδέχόμην ἢ ἔχω δεχθῆ.
plus q parfait.

que j'eusse, eusses, aût. eussions,
eussiez, eussent reçu.

ὅτι νὰ εἶχον δεχθεῖ.

INFINIT. prés.

recevoir δέχεσθαι.

prétérit.

avoir reçu. δεχθεῖς.

PART. actif.

recevant ἢ en recevant.

δεχόμενος.

passif.

recu-e.

prétérit.

ayant reçu. δεχθεῖς.

futur.

devant recevoir.

δέχεσθαι ἢ δεχθῆναι.

MOUVOIR KINBIN.

INDIC. présent.

je meus, meus, meut.
mouvons, mouvez, meuvent.

κινῶ.

imparfait

je mouvais, mouvais, mouvait.
mouvions, mouviez, aient.

ἐκίνουν.

prét. défini.

je mus, mus, mut. mûmes,
mûtes, murent ἐκίνησα.

prétérit indéfini.

j'ai mu κ.τ.λ. ἐκίνησα ἢ ἔχω
κινήσει.

prét. antér.

j'eus mu κ.τ.λ. ἐκίνησα.

plus q parfait.

j'avais mu κ.τ.λ. ἐκίνησα ἢ
εἶχον κινήσει.

futur absolu.

je mouvrai, mouvras, mouvra.
mouvrons, mouvrez, mouvront

θὰ κινῶ ἢ κινήσω.

futur antérieur.

j'aurai mu κ.τ.λ. θὰ ἔχω κινήσει.

CONDIT. présent.

je mouvrais, mouvrais, aît.

mouvriens, mouvriez, aient.

ἤθελον κινεῖ ἢ ὕα ἐκίνουν.

prétérit

j'aurais mu κ.τ.λ.

ἤθελον κινήσει.

IMPERAT. présent.

meus, qu'il meuve. mouvons,

mouvez, meuvent.

κινεῖ ἢ κίνησον.

SUBJ. présent.

que je menve, menves, menve.

mouvions, mouviez, meuvent.

ὅτι νὰ κινῶ ἢ κινήσω.

imparfait.

que je musse, musses, mût.

mussions, mussiez, mussent.

ὅτι νὰ ἐκίνουν.

prétérit.

que j'aie mu κ.τ.λ.

ὅτι νὰ ἐκίνησα ἢ ἔχω κινήσει.

plus que parfait.

que j'eusse mu κ.τ.λ.

ὅτι νὰ εἶχον κινήσει.

INFIN. présent.	
mouvoir.	κινεῖν.
prétérit.	
avoir mu	κινήσας.
PARTIC. actif.	
mouvant ἢ en mouvant	κινῶν.
passif.	
mu-e	κινημένος νη.
prétérit	
ayant mu	κινήσας.
futur.	
devant monvir.	
	κινεῖν ἢ κινήσειν.

PLEUVOIR ΒΡΕΧΕΙΝ.

τριτοπρόσωπον.

INDIC. présent.	
il pleut	βρέχει.
imparfait.	
il pleuvait.	έβρεχε.
prétérit défini.	
il plut.	έβρεξε.
prétérit indéfini.	
il a plu.	έβρεξε ἢ έχει βρέξει.
prétérit antérieur.	
il eut plu	έβρεξε.
plus q. parfait.	
il avait plu	είχε βρέξει.
futur absolu.	
il pleuvra	θα βρέχη ἢ βρέξη.
futur antérieur.	
il aura plu	θα βρέξη ἢ θα έβρεξε.
CONDIT. présent.	
il pleuvrait	ἤθελε βρέχει.
prétérit.	
il aurait plu	ἤθελε βρέξει.
IMPERATIF.	
qu'il pleuve	ας βρέχη ἢ βρέξη.

SUBJONCT. prés.	
qu'il pleuve	ὄτι βρέχη ἢ νὰ βρέξη
imparfait.	
qu'il plût	ὄτι νὰ έβρεχε.
prétérit.	
qu'il ait plu.	ὄτι νὰ έβρεξε ἢ
	έχει βρέξει.
plus q. parfait.	
qu'il eût plu.	ὄτι νὰ είχε βρέξει.
INFINITIF.	
pleuvoir	βρέχει.
prétérit.	
avoir plu	ἀφ' οὗ έβρεξε.
PARTIC. actif.	
pleuvant ἢ en pleuvant.	ένῶ βρέχει.
PAR. passif.	

plu.

PARTIC. pré.

ayant plu ἀφ' οὗ έβρεξε-

futur.

δὲν έχει.

Ἰδιωτισμοί.

il pleut dans la maison. τάζει
εις τὴν οἰκίαν.

il pleut tout les jours de nou-
velles brochures. αναφαίνον-
ται καθ' ἡμέραν βροχηδὸν νέκ
φυλλάδια.

quand il pleuvrait des halle-
bardes. ἀμποτε νὰ χαλάση ὁ
κόσμος.

POURVOIR ΑΝΑΠΑΗΡΩΝΕΙΝ.

je pourvois, pourvois, oit.	
pourvoyons, yez, oient.	ἀναπληρῶ.
	imparfait.
je pourvoyais, yais, yait.	
pourvoyions, yiez, yaient.	ἀναπλήρουν.

prétérit défini.
 je pourvus, pourvus, ut.
 pourvûmes, pourvûtes, rent.
 ἀνεπλήρωσα.

indéfini.
 j'ai pourvu κ.τ.λ.
 ἀνεπλήρωσα ἢ ἔχω ἀναπληρώσει.
prétérit antérieur.
 j'eus pourvu κ.τ.λ. ἀνεπλήρωσα.
 plus p. parfait.
 j'avais pourvu κ.τ.λ. εἶχον ἀναπληρώσει.

futur absolu.
 je pourvoirai, pourvoiras, ra.
 pourvoirons, rez, ront
 ἀναπληρῶ ἢ ἀναπληρώσω.
prét. antérieur.
 j'aurai pourvu κ.τ.λ.
 θὰ ἔχω ἀναπληρώσει.
 CONDIT. présent.

je pourvoirais, rais, rait.
 pourvoirions, riez, raient.
 ἤθελον ἀναπληροῦ ἢ ἀναπληροῦσα.
prétérit.
 j'aurais pourvu κ.τ.λ.
 ἤθελον ἀναπληρώσει.
 IMPÉRATIF.

pourvois, qu'il pourvoie.
 pourvoyons, yez, qu'ils oient.
 ἀναπλήρου ἢ ἀναπλήρωνον.
 SUBJ. présent.

que je pourvoie, oies, oie.
 pourvoyions, yiez, oient.
 ὅτι νὰ ἀναπληρόνω ἢ ἀναπληρώσω
imparfait.

que je pourvusse, sses, vût.
 pourvussions, ssez, ssent.
 ὅτι νὰ ἀναπλήρωνον.
prétérit.
 que j'ai pourvu κ.τ.λ.
 ὅτι νὰ ἀνεπλήρωσα.
 plus q. parfait.

que j'eusse pourvu κ.τ.λ.
 ὅτι νὰ εἶχον ἀναπληρώσει.
 INFINIT. présent.

pourvoir ἀναπληρόνειν.
présérit.
 avoir pourvu ἀναπληρῶσαι.
 PARTIC. actlf.

pourvoyant ἢ en pourvoyant
 ἀναπληρόνων.
passif.

pourvu-e ἀναπληρωμένος. νη.
prétérit.
 ayant pourvu ἀναπληρώσας.
futur.
 devant pourvoir.
 πληρόνειν ἢ πληρώσειν.
 ἰδιωτισμοί.

Il faut pourvoir à ce désordre.
 πρέπει νὰ θεραπεύσωμεν τὴν
 ἀταξίαν ταύτην.

pourvoyez à cette affaire. λάβε
 πρόνοιαν περὶ τῆς ὑποθέσεως
 ταύτης.

pourvoir quelqu'un d'un office,
 διορίζω τινὰ εἰς θέσιν.

les grâces dont vous êtes pourvue.
 αἱ χάριτες τῶν ὑποίων
 εὐμοιρεῖς, τὴν ὑποίαν ἔχεις παρὰ
 τῆς φύσεως.

le ciel vous a pourvue de tant
 de bonnes qualités. ὁ Θεὸς
 σοῦ ἐχάρισε τόσας ἀρετάς.

il a pourvu tous ses enfants
 ἀποκατέστησε τὰ τέκνα του.

S'ASSEOIR ΚΑΘΕΣΘΑΙ.

INDIC. présent.
 je m'assieds, tu t'assieds,
 il s'assied, nous nous asseyons,
 vous vous asseyez,

ils asseyent *κἀθημαι.*
imparfait.
 je m'asseyais tu t'asseyais,
 il s'asseyait. nous nous
 asseyions, vous vous asseyiez,
 ils s'asseyaient *ἐκἀθήμην.*
défini
 je m'assis, tu t'assis, il s'assit.
 nous nous assimes, vous vous
 assîtes, ils s'assirent *ἐκἀθησα.*
indéfini.
 j'e me suis assis *κ.τ.λ.*
ἐκἀθησα ἢ ἔχω καθήσει.
prétérit antérieur.
 je me fus assis *κ.τ.λ.* *ἐκἀθησα.*
plus que parfait.
 je m'étais assis *κ.τ.λ.*
εἶχον καθήσει.
futur absolu.
 je m'assierai, tu t'assiera,
 il s'assiera. nous nous assie-
 rons, vous vous assierez,
 ils s'assieront.
ὅα κἀθημαι ἢ καθήσω.
 je m'asseyerai, tu t'asseyerai,
 il s'asseyera. nous nous
 asseyerons, vous vous
 asseyerez, ils s'asseyeront,
futur antérieur.
 je me serai assis *κ.τ.λ.*
ὅα ἔχω καθήσει.
CONDIT. prtésent.
 je m'assierais, tu t'assierais,
 il s'assierait. nous nous
 assierions, vous vous
 assieriez, ils s'assieraient.
ἤθελον κἀθημαι ἢ καθήσει.
ἢ
 je m'asseyerais *κ.τ.λ.*
prétérit
 je me serais assis *κ.τ.λ.*
ἤθελον ἔχει καθήσει.

IMPER. *présent et futur*
 assieds-toi, qu'il s'asseye.
 asseyons nous, asseyez vous,
 qu'il s'asseyent. *κἀθου ἢ κἀθησα*
SUBJ. présent.
 que je m'asseye, tu t'asseyes,
 il s'asseye. nous nous
 asseyions, vous vous asseyiez,
 ils s'asseyent.
ὅτι νὰ κἀθημαι ἢ καθήσω.
imparfait.
 que je m'assisse, tu t'assisses,
 il s'assit. nous nous assissions
 vous vous assissiez,
 ils s'assissent *ὅτι νὰ ἐκἀθήμην.*
prétérit.
 que je me sois assis *κ.τ.λ.*
ὅτι νὰ ἐκἀθησα ἢ ἔχω καθήσει.
plus q. parfait.
 que je me fusse assis *κ.τ.λ.*
ὅτι νὰ εἶχον καθήσει.
INFIN. présent.
 s'asseoir *καθησθαι.*
prétérit.
 s'être assis *καθήσας.*
PART. actif.
 s'asseyant *καθήμενος.*
PARTIC. passif.
 assis-e. *καθήμενος νη.*
PART. présent.
 s'étant assis-se *καθήσας-*
futur.
 devant s'asseoir.
κἀσεσθαι.
ιδιωτισμοί.
 asseoir des fondements. *βάλλω*
θεμέλια.
 asseoir l'or. *κολλῶ τὸν χρυσὸν*
εἰς τὸ ξύλον.
 asseoir un jugement sur des
 fausses preuves. *στηρίζω τὴν*
κρῆσιν μου εἰς ψευδῆ τεκμήρια.

asseoir des impôts. ἐπιβάλλω
φόρους.
asseoir une rente sur des biens
ἐξασφαλίζω εἰσόδημα ἐπὶ γαιῶν.
cette ville est assise sur la col-
line. ἡ πόλις κεῖται ἐπὶ τοῦ
λόφου.

RASSEOIR

(καθίζειν κατὰ πρᾶξιν).

Κλίνεται καθὼς τὸ asseoir ἢ
s'asseoir (κάθημαι).

son esprit s'est rassis.

il a un esprit rassis. ἔχει πνεῦ-
μα ὄριμον.

du pain rassis. ἄρτος παλαιωθεῖς.

SURSEOIR.

(ὑπερτίθεσθαι, ἀναβάλλειν).

INDIC. présent.

je surseois, cois, coit.
sursoyons, yez, surseoient.

imparf.

je sursoyais, ais, ait.
yions, yiez, yaient.

défini.

je sursis, sis, sit.
sursimes, sites, serent.

indéfini.

j'ai, as, a. ons, ez, ont sursis
prétérit antérieur.

j'eus, eus, eut, eûmes,
eûtes, eurent sursis.

plus q. parfait

j'avais, avais, avait.
avions, iez, aient sursis.

futur absolu
je surseoirai, ras, ra.
rons, rez, ront.

futur antérieur.
j'aurai, ras, ra.

rons, rez, ront sursis.
IMPERATIF. présent.

sursois, qu'il surseoit,
sussoyons, sursoyez,
qu'ils sursoient.

CONDITION. présent
je surseoirais, rais, rait.

seoirions, seoiriez, seoiraient.
passé.

j'aurais, rais, rait. rions,
riez, raient sursis.

SUBJONCT. présent
que je surseoie, seois, seoit.

sursoyions, soyiez, soient.
imparfait

que je sursisse, sisses, sursit.
sissions, sissiez, sursissent.

prétérit

que j'aie, aies, ait. ayons,
ayez, aient. sursis.

plus que parfait.

que j'eusse, sses, eût. eussions
eussiez, eussent sursis.

ἰδιωτισμοὶ τοῦ surseoir.

il a sursis le payement de sa
dette. ἀνέβαλε τὴν πληρωμὴν
τοῦ χρέους του.

surseoir au jugement d'un pro-
cès. ἀναβάλλω τὴν ἀπόφασιν
τινος δίκης.

sursis-se. μετοχὴ, ὑπέρθεσις, ἀ-
ναβολή.

ΜΑΘΗΜΑ 19.

Ῥήματα ἀνώμαλα τῆς δ'. συζυγίας.

PLAIRE	APEEKEIN.	sions, siez, sent	νὰ ἀρέσκω.
		<i>imparfait.</i>	
	INDIC. présent	que je plusse, sses, plût.	
je plais, plais, plait.		plussions, plussiez, plussent-	
plaisons, sez, sent	ἀρέσκω.	ἔτι, ἢ νὰ ἤρεσκον.	
	<i>impar.</i>	<i>prétérit.</i>	
je plaisais, ais, ait.		que j'aie, aies, ait.	
ions, iez, aient	ἤρεσκον.	ayons, ayez, aient	plu.
	<i>défini.</i>	ἔτι, ἢ νὰ ἤρεσα.	
je plus, plus, plût.		<i>plus q. parfait.</i>	
plûmes, plûtes, plurent.		que j'eusse, sses, eût.	plu.
	<i>pret. indéfini.</i>	ssions, ssiez, eussent.	
j'ai, as, a. avons, ez, ont	plu.	ἔτι, ἢ νὰ εἶχον ἀρέσκει,	
	<i>préter. antérieur.</i>	INFIN. présent	
j'eus, eus, eut.		plaire	ἀρέσκειν.
eûmes, eûtes, eurent	plu.	<i>prétérit.</i>	
	<i>plus que parfait.</i>	avoir plu	ἀρέσας.
j'avais, ais, ait.		<i>PARTIE act.f.</i>	
ions, iez, aient	plu.	plaisant ἢ en plaisant	ἀρέσκειν.
	<i>futur absolu</i>	<i>passif.</i>	
je plairai, ras, ra.		ayant plu	ἀρέσας.
rons, rez, ront	plu.	<i>futur.</i>	
	<i>futur antérieur</i>	devant plaire	ἀρέσκειν.
j'aurai, ras, ra.		plu-e.	
rons, rez, ront	plu.	ιδιωτισμοὶ τοῦ plaire.	
	<i>CONDIT. présent.</i>	cela vous plait à dire.	τοῦτο φαίνεται εἰς ἐσὸς—σὸ τὸ νομίζεις τοιοῦτον.
je plairais, rais, rait.		il a plu à dieu de l'afflige.	κὺδ'ἀκησεν ὁ Θεὸς νὰ τὸν ἐλεήσει.
rions, riez, raient.		plait-il? τί ἠρέσατε; πῶς; τί εἶ-	
	<i>passé.</i>	πετε; τί λέγετε;	
j'aurais, ais, ait.		plût à dieu. εἶθε.	
rions, riez, raient	plu.	à dieu ne plaise. ἄπαγε μοι	
	<i>IMPÉR. présent et futur.</i>	γένοιτο.	
plais, qu'il plaise, sons,			
sez, qu'il plaisent	ἄρεσκε.		
	<i>SUBJ. présent et futur.</i>		
que je plaise, ses, se.			

je me plaise avec-elle. ἡδύνο-
μαι ἀρέσχομαι με αὐτήν.
je me plaise beaucoup à Athè-
nes. με ἀρέσκουν πολὺ αἱ Ἀ-
θηναί.

REDUIRE.

(περιορίζειν, συστέλλειν, περι-
στέλλειν, καταντᾶν).

INDIC. présent.

je reduis, is, it. isons, isez, sent,
imparfait.

je reduisais, ais, ait.
ions, isiez, isaient.

pret. défini.

je reduisis, is, it. îmes,
îtes, irent.

prét. indéfini.

j'ai, as, a. avons, ez, ont reduit.
prét. antérieur.

j'eue, eus, eut. eûmes,
eûtes, eurent reduit.

plus q. parf.

j'avais, ais, ait. ions,
iez, aient reduit.

futur absolu.

je reduirai, ras, ra.
rons, rez, ront.

futur anter.

j'aurai, ras, ra. rons,
aurez, auront reduit.

CONDIT. présent.

je reduirais, rais, rait.
rions, riez, raient.

passé.

j'aurais, rais, rait. rions,
riez, raient reduit.

IMPER. présent.

reduis, qu'il reduise,
sons, sez, qu'ils reduisent.

SUBJ. présent.

que je reduise, ses, uise.
uisions, uisiez, uisent.

imparfait.

que je reduisisse, isses, isît.
issions, issiez, issent.

prétérit.

que j'aie, aies, ait.

ayons, ayez, aient. reduit.

plus q. parfait.

que j'eusse, eusses, eût.
eussions, ssiez ssent reduit.

INFIN. prés.

reduire.

prétérit.

avoir reduit.

PART. actif.

reduisant ἢ en . . .

passif.

ayant reduit.

futur.

devant reduire.

reduit-te.

ἰδιωτισμοί.

Περιστέλλω τὰς ἀπαντήσεις τινός·
reduire les pretentions de
quelqu'un.

ἔβιάσθη τόσον ὥστε νὰ ζητήσῃ
συγγνώμην· il fut reduit a
demander pardon.

αἱ φωναί μου τοῦ ἐπίβουλου σιω-
πῆν· mes cris le reduis irent au
silence.

BOIR HINEIN.

INDICATIF présent

je bois, bois, boit.

buvons, buvez, boivent πίνω.

imparfait.

je buvais, vais, vait.

buvions, vîez, vaient	ἔπινον.	INFIN. présent.
<i>défini.</i>		boire πίνειν.
je bus, bus, but.		<i>prétérit.</i>
bûmes, bûtes, burent	ἔπιον.	avoir bu.
<i>indéfini.</i>		PARTIC. actif.
j'ai, as, a. avons, avez,		buvant ἢ en buvant.
ont bu	ἔχω πίνει.	<i>passif.</i>
<i>préter. antérieur.</i>		ayant bu.
j'eus, eus, eut.		<i>futur.</i>
eûmes, eûtes, eurent	bu.	devant boire πείσθαι.
<i>plus que parfait.</i>		bu-bue.
j'avais, vais, vait.		ιδιωτισμοὶ τοῦ boire.
ions, iez, aient bu.	εἶχον πίνει.	Boire la santé ἢ à la sant de
<i>futur abrolu.</i>		quelqu'un. προπίνω ἢ πίνω
je boirai, ras, ra.		εἰς ὑγείαν τινός.
rons, rez, ront	θὰ πίοω.	boire uu coup, en attendant le
<i>futur antérieur.</i>		dinner. νὰ πῆη τις μίαν πρὸ
j'aurai, ras, ra.		τοῦ γεύματος.
rons, rez, ront	bn.	ce papier boit. τοῦτο τὸ χαρτὶ
CONDIT. présent.		πίνει.
je boirais, rais, rait.		le pour boire. φιλοδώρημα διδό-
rions, riez, raient	θὰ ἔπινον ἄν	μενον κατὰ συνήθειαν πρὸς τι
<i>passé.</i>		(κέρασμα).
j'aurais, ais, ait. rions,		
riez, raient bu	ἤθελον πίνει ἄν	
IMPER. présent.		
bois, qu'il boive. buvons,		
buvez, qu'ils boivent	πίε κτλ.	
SUCJ. présent.		
que je boive, ves, ve.		
buvions, iez, oivent	νὰ πίοω.	je cuis, cuis, it.
<i>imparfait.</i>		sons, sez, cuisent. βράζω.
que je busse, sses, bût.		<i>imparfait.</i>
bussions, bussiez, bussent.		je cuisais, ais, ait.
ὅτι ἔπινον, ἢ νὰ ἔπινον.		isions, isiez, isaient
<i>prétérit.</i>		ἔβραζον.
que j'aie, aies, ait.		<i>défini.</i>
ayons, yez, aient	bu	je cuisis, sis, sit.
ὅτι, ἢ νὰ ἔπιον.		simes, ites, irent
<i>plus que parfait.</i>		ἔβρασα-
que j'eusse, sses, eût.		<i>indéfini.</i>
eussions, ssiez, ssent	bu.	j'ai, as, a. avoNE, ez,
		ont cuit
		ἔχω βράσει.

ΜΑΘΗΜΑ 20.

CUIRE ΒΡΑΖΕΙΝ.

INDIC. présent.

prét. antérieur.
 jeus, eus, eut.
 eûmes, eûtes, eureut *cuit.*
plus q. parfait.
 j'avais, ais, ait. ions, iez,
 avaient *cuit.* εἶχον βράσει.
futur absolu.
 je cuirai, cuiras, ra.
 irons, irez, iront *θὰ βράσω.*
futur antérieur.
 j'aurai, ras, ra.
 rons, rez, rönt *cuit.*
θὰ ἔχω βρασμένον.
COND présent.
 je cuirais, irais, irait.
 irions, iriez, iraient
θὰ ἔβραζον ἐάν . . .
passé.
 j'aurais, rais, rait.
 rions, riez, raient *cuit.*
ἤθελον βράσει ἐάν . . .
IMPERAT.
 cuis, qu'il cuise. cuisons,
 cuisez, qu'ils cuisent *βράσε.*
SUBJ. présent.
 que je cuise, ses, cuise.
 isions, isiez, isent *νὰ βράσω.*
imparfait.
 que je cuisisse, isses, sit.
 isissions, issiez, issent.
ὅτι, ἢ νὰ ἔβραζον.
prétérit
 que j'aie, aies, ait.
 ayons, ayez, aient *cuit.*
ὅτι, ἢ νὰ ἔβραζον.
plus q. parfait.
 que j'eusse, eusses, eût.
 eussions, ssiez, ssent *cuit.*
ὅτι, ἢ νὰ εἶχον βράσει
INEINIT. présent.
 cuire *βράζειν.*

prétérit.
 avoir *cuit.* βράσας.
PARTIC. actif.
 cuisant ἢ en cuisant. βράζων.
passif.
 ayant *cuit.* βράσας.
futur.
 devant *cuire.* βράσων.
cuit-e. βρασμένος-νη
ιδιωτισμοί
 Vous viendrez cuire dans mon
 four. *θὰ λαβῆς μίαν ἡμέραν*
τὴν ἀνάγκην μου.
 il vous **en** cuira quelque jour.
θὰ τὸ μετανοήσης, θὰ σὲ πο-*
νέσῃ μίαν ἡμέραν.
 il m'en *cuit.* τὸ μετανοῶ.
 il vous en a *cuit* d'avoir com-
 mis cette imprudence. μετ-
 εμελήθης, ἔχεις συντριβὴν καρ-
 δίας, διότι ἔκαμες τὴν ἀνοησίαν
 ταύτην.
 il a, ἢ j'ai, ἢ nous avons, ἢ
 j'aurai κ.τ.λ. du pain *cuit.*
ἔχει, ἢ ἔχω, ἢ ἔχομεν, ἢ θὰ
ἔχω εὐπορίαν.

REDIRE.

(ἐπαναλαμβάνω, ἐπαναλέγω,
 ἀντιλέγω).

Αὐτὸ τὸ ῥῆμα *redire* κλίνεται
 διὰ τοῦ ἰδίου τρόπου τοῦ *dire*, ἀλ-
 λὰ τὰ αὐτοῦ σύνθετα *dedire* ἀναι-
 ῶ, *contredire* ἀντιλέγω, *inter-*
dire ἀπαγορεύω, *medire* κωλολο-
 γῶ, καὶ *predire* προμηνύω, σχη-
 ματίζουσι κατὰ τὸν κανόνα τὸ
 δεύτερον πρόσωπον τοῦ ἐνεστώ-
 τος τῆς ὀριστικῆς· πρέπει λοιπὸν
 νὰ λέγωμεν *vous dedisez, vous*

contredisez, interdisez, médisez, και πρόδisez.

των redire contredire κτλ.

ιδιωτισμοί.

Trouver à redire. λαμβάνω αίτιαν ἢ ἀντιλέγω.

je n'ai rien à redire à cela. δὲν ἔχω τι νὰ ἀντιθέσω εἰς αὐτό.

il y a beaucoup à redire à ce compte. ὑπάρχουν πολλὰ ἐλλείψεις εἰς τὸν λογαριασμὸν τοῦτον.

contredire ses propositions. ἐναντιοῦται τις εἰς τὰς προτάσεις του.

vous vous contredisez. (αὐτοπ.) εἴσθε εἰς ἀντίφασιν.

la tête et le cœur se contredissent quelque fois. τὸ πνεῦμα καὶ ἡ καρδία ἀντιφάσκουσιν ἐνίοτε.

l'espoir m'est interdit. μοι ἀπαγορεύεται ἡ ἐλπὶς.

la peur interdit quelque fois. ὁ φόβος καταπλήττει ἐνίοτε.

ne medisez jamais les morts. μηποτε κακολογεῖς ἀποθανόντας

avoir à redire, ἢ trouver à redire. ἔχω αἰτίαν νὰ ἀντιλέγω

DIRE ΛΕΓΕΙΝ.

INDIC. présent.

je dis, dis, dit. disons, dites, disent λέγω.

imparfait.

je disais, sais, sait. disions, siez, saient ἔλεγον.

défini

je dis, dis, dit. imes, tes, rent εἶπον

indéfini

j'ai, as, il a a vous, avez.

ont dit. ἔχω εἶπει.

prétérit antérieur.

j'eus, eus, eut. eûmes, eûtes, eurent dit εἶπον.

plus p. parf.

j'avais, ais, ait. ions, iez, avaient dit εἶχον εἶπει.

futur absolu.

je dirai, ras, ra. rons, irez, diront. θὰ εἰπῶ.

futur antérieur.

j'aurai, ras, ra. rons, rez, auront. dit θὰ ἔχω εἶπει.

CONDITION. présent

je dirais, rais, rait. rions, riez, raient θὰ ἔλεγον ἂν

passé.

j'aurais, rais, rait. rions, riez, raient dit ἤθελον εἶπει ἂν

IMPERATIF.

dis, qu'il dise. disons, dites, qu'ils disent εἰπέ, ἢ λέγε.

SUBJ. présent.

que je dise, dises, dise. disions, disiez, disent νὰ εἶπω.

imparfait.

que je disse, disses, dit. disions, dissiez, dissent.

ὅτι, ἢ νὰ ἔλεγον.

prétérit.

que j'aie, aies, ait. ayons, ayez, aient dit.

ὅτι, ἢ νὰ εἶπον.

plus q. parfait,

que j'eusse, sses, eût. disions, dissiez, dissent dit.

ὅτι ἢ νὰ εἶχον εἶπει.

INFIN. présent.

dire λέγειν.

prétérit.

avoir dit εἰπών.

PART. passé.
dit, ayant dit, ή εν . . . ειπών.
actif.
disant. λέγων-οντος-ουσα-ουσαι
futur.
devant dire. ειπειν.
dit-e.
ιδιωτισμοι του dire.
Aussitôt dit que fait. αμ' επος
αμ' εργον. ή το ειπε και το εκανε
on dit. αδεται λογος.
qu'est ce que cela veut dire? τι
θελει να ειπη αυτο;
que veulent elles dire ces pa-
roles? τι σημαίνουν αι λεξεις
αυται;
cela ne dit rien. αυτο δεν ση-
μαίνει τιποτε.
cela ne dit rien au coeur. αυτο
δεν κινει την καρδιαν.
ce sont des yeux qui ne disent
rien είναι οφθαλμοι νεκροι.
cela n'est pas à dire que . . .
αυτε δεν σημαίνει άλλο ειμη . . .
cela va sans dire. αυτο είναι ο-
μολογητέον, ή αυτο εννοείται.
ce sont des on dit, des on par-
le. αυτα είναι λογοι αδο ενοι
c'est trouver à redire. αυτος ει-
ναι τροπος του να εναντιουται
τις εις όλα.
il y a le tout à dire à cela. αυ-
το είναι πραγμα αξιοπαρατή-
ρητον.
dire des douceurs à une fem-
me. κολακασω γυναικα.
cela se dit à mauvaise part. αυ-
το λεγεται επι κακου.
il y a dire là dessus. τουτο είναι
επιμουφον πολυ.
il y a bien à dire. υπαρχει με-
γαλη διαφορα.

il n'y a pas à dire. αλλεως δεν
γινεται χωρις αντιλογιαν.
j'ai beau dire. οσα λεγω εις μα-
την.
pour tout dire, pour dire en un
mot. εν ενι λογω.
c'est tout dire. αυτο είναι το
παν, τα ειπες όλα.
c'est beaucoup dire. τουτο ει-
παρά πολυ.
il dit d'or. λεγει χρυσά λογια.
qui l'eût dit. ποιος ηθελε το ει-
πει; τις το πιστευει.
on dirait, on eût dit d'un fou,
d'un homme ivre. ηθελε τον
νομισει τις παραφορον μεθυ-
σμενον.
on eût dit que . . . ηθελεν ειπει
τις οτι
le bien dit. η ευγλωττια.
un soi disant medecin. ο επαγ-
γελλόμενος τον ιατρον.
c'est une chose dite. αυτο ηδη
απεφασισθη.
et tout fut dit κ' ετελειωσε.
c'est bien dit. ευγε, ορθως λε-
γεις.
c'est facile à dire. με τους λο-
γους είναι ευκολον.

CLORE (κλειειν, περιστοι-
χιζειν, συμπληρουν, τελειονειν).

Αυτο το ρημα είναι ελλειπτ.
κνευ ενεργ. μετοχης, κνευ πληθ.
αριθμου εν τω ενεστωτι της ορι-
στικης, κνευ παρατ. και αοριστου.

INDIC. présent.

je clos, tu clos, il clot.

κλειω.

indéfini.
 j'ai, tu as, il a. avons, ez, ont. clos
prétérit antérieur.
 j'eus, eus, eut, eûmes,
 eûtes, eurent clos. έκλεισα.
plus q. parfait.
 j'avais, ais, ait. ions,
 iez, avaient clos. είχαν κλείσει.
futur absolu.
 je clorai, as, a. ons,
 ez, ont θά κλείσω.
futur antérieur.
 j'aurai, tu ra, aura.
 aurons, rez, ront clos.
 θά έχω κλεισμένον.
 CONDIT. présent.
 je clorais, rais, rait.
 rions, riez, raient θά έκλειον αν
passé.
 j'aurais, aurais, rait.
 rions, riez, raient clos.
 ήθελον κλείσει αν . .
 IMPÉRATIF.
 clos, qu'il close. κλείε.
 SUBJ. présent.
 que je close, ses, se.
 sions, siez, closent να κλείσω
imparfait. δέν έχει.
prétérit.
 que j'ai, aies, ait.
 ayons, ayez, aient clos.
 ότι, ή να έκλεισα.
plus q. parfait.
 que j'eusse, sses, eût.
 ssions, ssiez, ssent clos.
 ότι, ή να είχαν κλείσει.
 INFINITIF.
 clore. κλείειν.
prétérit.
 avoir clos. κλείσαι.
 PART. passé. ayant clos. κλείσας

futur.
 devant clore. κλείσας.
 clos close. κλεισμένος-
 ιδιωτισμοί του clore.
 Clore une vigne. περιστοιχίζω
 άμπελον.
 clore une assemblée. διαλύω την
 συνεδρίασιν.
 clore une marche. κλείω συμ-
 φωνίαν.
 clore une traité. κάμνω συνθήκην.
 clore la bouche à quelqu'un.
 καθουσιάζω τινά τον κάμνω
 να σιωπήση.
 clore un inventaire. κλείω ένα
 κατάλογον.
 un compte κλείω λογαριασμόν.
 à yeux closes. εις τα τυφλά.
 à huis close. των θυρών κελει-
 σμένων. (1).
 bouche close. σιωπή! σιγά!
 nuit close. νύξ βραθεία.
 à la nuit close. άμα ένύκτωσεν.
 je me tiens close et couvert.
 διάγω, ή ζω έν κρυπτώ.

ΜΑΘΗΜΑ 21.

ÉCLORE.

(έβγαίνειν, άνοίγειν).

Έλλειπτ. άνευ παρατατ. ενεργ-
 μετοχής, άορίστου, και κλίνεται
 τριτοπροσώπως.

INDIC. présent.

il eclôt. άνοίγει.

indéfini.

il est éclos. ήνοιξε.

prét. antérieur.

il fut éclos. ήνοιξε.

(1) Το huis έν χρήσει είναι μένον εις αυτήν τάν φράσιν.

plus *q.* parfait.
 il était éclos εἶχεν ἀνοίξει.
futur absolu.
 il éclora. θ' ἀνοίξει.
futur antérieur.
 il sera éclos θα ἦναι ἀνοιγμένον.
 COND. présent.
 il éclorait θα ἦνοιγον ἂν . .
passé.
 il serait éclos. ἤθελεν ἀνοίξει.
 IMPERATIF.
 qu'il éclore. ἀ; ἀνοίξη.
 SUBJ pres.
 qu'il éclore νὰ ἀνοίξη
prétérit
 qu'il ait éclos. ὅτι ἦνοιξε.
plus que parf.
 qu'il fût éclos ὅτι εἶχεν ἀνοίξει.
 INFIN. présent.
 éclore. ἀνοίγειν.
passé.
 être éclos. ἀνοίξει.
 PART. prétérit.
 étant éclos. ἀνοίξας.
futur.
 devant éclore. ἀνοίξων.
passé.
 éclos se. ἀνοιγμένος.
ιδιωτισμοί.
 Le soleil fait éclore les fleurs.
 ὁ ἥλιος ἀνοίγει τὰ ἄνθη.
 tous les germes sont éclos. ὅλα
 τὰ σπέρματα ἐβλάστησαν.
 le jour vient d'éclore. ἡ ἡμέρα
 ἀνέτειλεν ἤδη.
 les fruits commencent à éclore
 οἱ καρποὶ ἀρχίζου νὰ φύωνται.
 le XIX siècle vera éclore un
 nouvel ordre de choses. ὁ 19
 αἰὼν θὰ ἰδῆ ἀναφανομένην νέαν
 τάξιν πραγμάτων.
 ce sont des opinions qui éclo-

sent. αὐταὶ εἶναι δοξασίαι ἀ-
 ναβλαστίζουσαι.
 mes desseins éclorront un jour.
 τὰ σχέδιά μου θὰ φανοῦν μίαν
 ἡμέραν.

PLAINDLE ΛΥΠΟΥΜΑΙ.

INDIC. présent.
 je plains, ains, aint. gnons,
 gnez, gnent λυπούμαι.
imparfait.
 je plainçais, gnaïs, aît.
 gnions, gniez, plainnaient.
 ἐλυπούμην.
défini.
 je plains, gnis, gnit.
 gnimes, gnites, gnirent.
 ἐλυπήθην.
indéfini.
 j'ai plaint, as, a vous,
 vez, ont plaint. ἐλυπήθην.
prét. antérieur.
 j'eus, eus, eut. eûmes,
 eûtes, eurent plaint ἐλυπήθην.
plus q. parfait.
 j'avais, ais, aît. ions,
 iez, aient plaint. εἶχον λυπηθῆ
fut. absolu.
 je plaindrai, dras, dra.
 drons, drez, dront. θὰ λυπηθῶ.
fut. antérieur.
 j'aurais, as, a. rons, rez,
 ront plaint ὕταν λυπηθῶ.
 CONDIT. présent.
 je plaindrais, draïs, draît.
 drions, driez, draient.
 θὰ ἐλυπούμην ἂν . . .
passé
 j'aurais, rais, aît.

rions, riez, raient	plaint.	ΜΕΤΤΡΕ	ΒΑΛΛΕΙΝ.
ἤθελον λυπηθῆ ἄν . . .			
IMPER présent.			INDICATIF présent.
plains, qu'il plaigne,		je mets, ts, met.	
gnons, gnez, gnent.		mettons, ttez, ttent	βάλλω.
SUBJ. présent.		impairfait.	
que je plaigne, gnes, gne.		je mettais, ttais, ttait.	
guions, guiez, guent.		tions, tiez, aient	ἔβαλλον.
νὰ λυπόμαι.		défini.	
impairfait.		je mis, mis, mit.	
que je plaiguissse, sses, it.		imes, ites, reut.	ἔβαλον.
ssions, ssiez, ssent νὰ ἐλυπούμην.		indéfini	
prétérit		j'ai, as, a. ons, ez,	
que j'aie, aies, ait. ayons,		ont mis	ἔχω βάλλει.
ayez, aient	plaint.	pret. anter.	
plus q. parfait.		j'eus, eus, eut eumes,	
que j'eusse, sses, eût.		eûtes, eurent mis	ἔβαλον.
ssions, ssiez, ssent	plaint.	plus q. parfoit.	
INFINITIF.		j'avais, ais, ait ions,	
plaire. παραπονείσθαι		iez, aient mis	εἶχον βάλλει.
prétérit.		fut. absolu.	
avoir plaint λυπηθῆναί.		je mettrai, as, a. ons,	
PATIC. actif.		ez, ont	θα βάλω.
plaignant ἢ en . . .		fut. anter.	
passif.		j'aurai, ras, ra. rons,	
ayant plaint. λυπηθείς		rez, ront mis	ὅταν βάλω.
futur.		COND. présent.	
devant plaire. λυπησόμενος.		je mettrais, ttrais, ttrait.	
plaint e.		ttrions, ttriez, ttraient.	
ιδιωτισμοί.		θα ἐθετον ἄν . . .	
En la voyant on la plaint. βλέ-		passé	
πων τις αὐτὴν τὴν εὐσπλαγχνί		j'aurais, rais, rait.	
ζεται.		rions, riez, raient	mis
il est un homme à plaire. εἶ-		ἤθελον βαλεῖ ἄν . .	
ναι ἀξιολύπητος.		IMPÉRATIF.	
plaire sa peine son temps ses		mets, qu'il mette. ttons,	
pas. λυπόμαι τοὺς κόπους μου,		ttez, qu'ils mettent	βάλλε
τὸν κενόν μου, τοὺς δρόμους μου.		SUBJ. présent.	
ne plaire point l'argent. νὰ		que je mette, ttes, tte. ttions,	
μὴ λυπῆται τις τὰ χρήματα.		ttez, ttent	ὅτι, ἢ νὰ βάλω.
		prétérit.	
		que je misse, sses, it. ssions,	

ssiez,ssent, mis. ἔτι ἢ νὰ ἔθετον.	le mettre au hasard de ... ἐκ- τίθεμαι εἰς κίνδυνον νὰ ...
préter. que j'aie mis κ.τ.λ.	y mettre de la passion, de la haine, μεταχειρίζεσθαι εἰς ὑ- πόθεσιν τινα πάθος, μίσος.
plus q. parfait.	mettre du mistere. . . κρύπτω ὑπόθεσιν τινα μυστικῶς.
que j'eusse, sses, eût ssions,	mettre un homme à bout. φέ- ρω ἄνθρωπον εἰς τὰ στενά.
ssiez,ssent mis ἔτι εἶχον βάλει.	mettre en gage. δίδω εἰς ἐνέχυ- ρον.
INFIN. présent.	mettre aux champs quelqu'un. κάμνω τινα νὰ ἐξάπτηται.
mettre βάλειν.	mettre en pièces. κάμνω κομμάτια.
préterit.	mettre du Grec en Fronçais. μεταφέρω ἀπὸ τὸ εἰς τὸ.
avoir mis. βαλεῖν.	mettre aux abois. φέρω τιὰ εἰς τὰ ἔσχατα, εἰς ἀρχαίαν.
PART. actif.	mettre quelqu'un en peine. πα- ροργίζω, λυπῶ κ.τ.λ.
mettant ἢ en . . . βάλων.	mettre quelqu'un à la raison. τὸν φέροι εἰς τὸν ὀρθὸν λόγον.
PART. pass.	se mettre bien mal. ἐνδύομαι καλὰ, κακὰ.
ayant mis. βαλιόν.	mettre la . . . avant tout. προ- τιμῶ τὴν . . . παντὸς ἄλλου.
devoir mettre. mis-se.	mettre une chose à haut prix. ὑπερτιμῶ πράγμα τι.
ἰδιωτισμοὶ τοῦ mettre.	mettre votre richesse dans l'honneur. νομίζω τὴν τιμὴν πλούτη σου.
Mettre le couvert. βάλλω τρα- πέζι, δηλ. ἐτοιμάζω.	mettre en ordre. τακτοποιῶ.
mettre la faucille dans la mai- son d'autrui. νὰ ἀναμιγνύεταιί τις εἰς ξένα καθέκοντα.	mettre en question. κάμνω τι ζήτημα.
en mettre la main au feu, ἐγ- γρῶσαι ὅτι αὐτὸ εἶναι ἀληθές.	mettre en doute. καθιστῶ ἀμ- φίβολον.
n'en mettre pas la main au feu. νὰ μὴ ἐγγυηθῇ τις	mettre du temps à faire un tra- vail. περὶ τοῦ καιροῦ εἰς ἐρ- γασίαν.
je n'en mets pas la main au feu δὲν τὸ λαμβάνω εἰς τὴν ψυχὴν μου.	j'ai mis deux mois à faire ce travail. ἔκαμα δύο μῆνας διὰ νὰ τελειώσῃ τὸ ἔργον.
mettre bas tout chagrin. παρρι- τεῖ πάσιν δυσάρεσκειαν.	
mettre le seau à une affaire. ἐκτελῶ, ἀποπερατῶ ἔργον τι.	
mettre un livre au jour. ἐκ- δίδω.	
mettre à meme, à portée de . . φέρω εἰς κατάστασιν ὑπόθεσιν τινα νὰ κατορθώσω τι.	
mettre à profit. μεταχειρίζομαι τι πρὸς χροσίν μου.	
mettre quelqu'un à même. νὰ πράξῃ τις τόσον ὥστε νὰ εὐ- χαριστηθῇ ἄλλος τις.	

mettre la patience à bout. κάμνει τινά νά χάση τήν ὑπομονήν.	se mettre après quelqu'un. πίπτω ὅλος ἐπάνω εἰς ἄλλον.
mettre en oubli. παραδίδω τι εἰς λήθην.	
mettre de côté de l'argent. βάλω κατὰ μέρος χρήματα.	
se mettre tout en eau tout en sueur. πνίγομαι εἰς τὸν ἰδρώτα, γίνομαι μουςκευμα.	
se mettre en quatre pour . . . κάμνω τινά διὰ νά τὸν εὐχαριστήσω.	
se mettre mal avec quelqu'un. τὰ χαλῶ μὲ τινά.	
mettre quelqu'un au fait de quelque chose. πληροφορῶ τινά περὶ πράγματός τινος.	
mettre de la suite à une affaire. πράττειν τι κατὰ τάξιν.	
se mettre en rang d'oignon. διτσοχυρίζεται καὶ αὐτὸς πῶς σημαίνει ἄνθρωπος.	
mettre quelqu'un sur les dents. κάμνω τινά καὶ τοῦ ἔρχεται ἡ ψυχὴ εἰς τὰ δόντια.	
mettre quelqu'un en besogne. δίδω ἐργασίαν εἰς τινά.	
mettre quelqu'un au desespoir. φέρω τινά εἰς ἀπελπισίαν.	
mettre quelqu'un en belle, bonne humeur. κάμνω τινά εὐθυμον.	
il ne faut pas mettre ses amis à tous les jours. δὲν πρέπει νά κάμῃ τις κατὰχρησιν τῶν φίλων του.	
mettre à terre. ἀποβιβάζω.	
mettre abord. ἐπιβιβάζω.	
se mettre à table. κάθημαι εἰς τὸ τραπέζι.	
se mettre à . . . ἀρχίζω νά . . .	
se mettre en menage. κάμνω σπῆτι οἰκοκυρεύομαι.	
	Μ Α Θ Η Μ Α 22.
	PRENDRE.
	(λαμβάνω, πέρνω, πιάνω).
	<i>INDIC. présent.</i>
	je prends, nds, nd. prenons, nez, prennent. λαμβάνω.
	<i>imparfait.</i>
	je prenais, ais, ait. ions, iez, naient. ἐλάμβανον.
	<i>défini.</i>
	je pris, pris, prit. imes, ites, irent. ἔλαβον.
	<i>indéfini.</i>
	j'ai, as, a. ons, ez, ont pris ἔχω λάβει.
	<i>prétérit antérieur.</i>
	j'eus, eus, eut. eumes, eûtes, eurent pris ἐπῆρα.
	<i>plus que parfait.</i>
	j'avais, ais, ait. ions, iez, aient pris εἶχον λάβει.
	<i>futur absolu.</i>
	je prendrai, as, a. drons, ndrez, ndront θά λάβω.
	<i>futur antérieur.</i>
	j'aurai, as, a. rons, rez, ront pris. ὅταν λάβω.
	<i>CONDIT. présent.</i>
	prendrais, ais, ait. drions, driez, draient. θὰ ἐλάμβανον ἂν.
	<i>passé.</i>
	j'aurais, ais, ait. rions, riez, raient pris ἤθελον λάβει ἂν . . .
	<i>IMPERATIF.</i>
	prends, qu'il prenne, prenons, prenez, qu'ils prennent λάβει.

SUBJONCT. présent
 que je prenne, nnes, nne.
 nions, niez, nuent νὰ λάβω.

IMPERATIF. présent.
 que je prisse, sses, prit.
 issions, issiez, issent.
 ὅτι, ἢ νὰ ἐλάβανεν.
 prétérit
 que j'aie, aies, ait.
 yons, yez, aient pris.
 ὅτι, ἢ νὰ ἔλαθον.
 plus que parfait.
 que j'eusse, sses, eût.
 ssions, ssiez, ssent pris.
 ὅτι εἶχον λάβει.

INFIN. présent
 prendre. λαμβάνειν.
 prétérit.
 avoir pris. λαβεῖν.

PARTIE actif.
 prenant ἢ en . . . λαμβάνων.
 passif.
 ayant pris. λαβών.
 futur.
 devant prendre. λαψόμενος.
 pris-e.

ἰδιωτισμοὶ τοῦ prendre.

Predre un beau tour cette af-
 faire prend un beau tour. ἢ
 ὑπόθεσις αὕτη ἀποβαίνει καλῶς
 cette marchandise prend fa-
 veur. τὸ ἐμπόρευμα αὐτὸ ζητεῖται.
 Ἐπὶ υγιείας.
 je prends dessus. ἀναλαμβάνω.
 Καὶ ἐπὶ καταστάσεως.
 notre ami prend le dessus. ὁ
 φίλος μας ἀναλαμβάνει.

ROMPRE.
 (θραύω, συντρίβω, τζακιζώ).

INDIC. présent
 je romps, ps, pt.
 rons, pez, pent συντρίβω.
 imparfait.
 je rompais, ais, ait.
 ions, iez, aient συνέτριβον.
 défini.
 je rompis, is, it.
 imes, îtes, ient.
 indéfini.
 j'ai, as, a. rons, ez, ont rompu.
 ἔχω συντρίψει.

préter. antérieur.
 j'eus, eus, eut. eûmes,
 eûtes, eurent rompu συνέτριψα.
 plus que parfait.
 j'avais, avais, avait.
 avions, iez, aient rompu.
 futur absolu
 je romprai, as, a. rons,
 rez, ront θὰ συντρίψω.
 futur antérieur
 j'aurai, as, a. rons, rez,
 ront rompu ὅταν συντρίψω.

CONJIT. présent.
 je romprais, rais, ait rions,
 riez, raient. θὰ συνέτριβον ἂν . . .
 passé.
 j'aurais, ais, ait. rions, riez,
 raient rompu. ἤθελον συντρίψει ἂν

IMPÉR. présent et futur.
 romps, qu'il rompe. rompons,
 rompez, qu'ils rompent. σύντρίψε.

SUBJ. présent.
 que je rompe, es, pe. rions,
 piez, pent. νὰ συντρίψω.
 imparfait.
 que je rompisse, sses, pit. ssions,
 ssiez, ssent. ὅτι, ἢ νὰ συνέτριβον.

	<i>prétérit.</i>	RENDRE	ΑΠΟΔΙΔΕΙΝ.
que j'aie, ais, ait. vous,			<i>INDIC. présent.</i>
yez, aient rompu <i>ἔτι, νὰ ἐσύντριψα</i>		je reuds, nds, nd.	ndons.
<i>plus q. parfait.</i>		ndez, ndend.	<i>ἀποδίδω.</i>
que j'eusse, sses, eût.			<i>imparfait.</i>
eussions, ssiez, ssent rompu.		je rendais, ais, ait. ious,	
<i>ὅτι νὰ εἶχον συντρίψει.</i>		iez, aient	<i>ἀπέδιδον.</i>
<i>INFINIT. présent.</i>			<i>pret. défini.</i>
rompre. <i>συντρίβειν.</i>		je rendis, is, it. dîmes,	
<i>prétérit.</i>		ites, irent	<i>ἀπέδωσα.</i>
avoir rompu. <i>συντρίψαι.</i>			<i>prét. indéfini.</i>
<i>PART. actif.</i>		j'ai, as, a. avons, avez,	
rompant ἢ en . . . <i>συντρίβων.</i>		ont rendu. <i>ἔχω ἀποδώσει.</i>	
<i>passif.</i>		<i>plus q. parf.</i>	
ayant rompu. <i>συντρίψας.</i>		j'eus, eus, eut, eûmes,	
<i>futur.</i>		eûtes, eurent rendu. <i>ἀπέδωκα.</i>	
devoir rompre. <i>συντρίψων.</i>			<i>futur absolu.</i>
rompu-e.		je rendrai, as, a. drons,	
<i>ἰδιωτισμοὶ τοῦ rompre.</i>		drez, dront. <i>θὰ ἀποδώσουν.</i>	
			<i>futur anter.</i>
Rompre un traité. <i>παράβασις</i>		j'aurai, ras, ra. rons, rez,	
<i>συνθήκης.</i>		ront rendu. <i>ὅταν ἀποδώσω.</i>	
rompre le jeûne. <i>χαλῶ τὴν σα-</i>			<i>CONDIT. présent.</i>
<i>ρακοστήν.</i>		je rendrais, rais, rait.	
rompre ensemble. <i>ὅταν κκκώ-</i>		rions, riez, raient. <i>θὰ ἀπέδιδον ἂν</i>	
<i>ση τις μὲ ἄλλον.</i>			<i>passé.</i>
il l'a rompu avec lui. <i>ἐνάκωσε</i>		j'aurais, ais, ait. rions, riez,	
<i>μετ' ἐκείνου.</i>		raient rendu <i>ἤθελον ἀποδώσει.</i>	
rompre en visière. <i>λέγω κατὰ</i>			<i>SUBJ. présent.</i>
<i>πρόσωπόν τινος καὶ ἀποτόμης</i>		que je rende, des, de.	
<i>δυσάρεστα.</i>		dions, diez, ndent. <i>ν' ἀποδώσω.</i>	
rompre le silence. <i>λόω τὴν σιω-</i>			<i>imparfait.</i>
<i>πὴν.</i>		que je rendisse, sses, it.	
rompre plutôt que de plier.		ssions, ssiez, ssent. <i>ὅτι ἀπέδιδον</i>	
<i>κάλλιον νὰ τὰ χαλάσω παρὰ</i>			<i>prétérit.</i>
<i>νὰ ἐνδώσω.</i>		que j'aie, aies, ait. vous, yez,	
Homme rompu aux affaires.		aient rendu. <i>ὅτι, ἢ ν' ἀπέδωσα.</i>	
<i>ἄνθρωπος ἐμπειρότατος εἰς τὰ</i>		<i>plus q. parfait.</i>	
<i>πράγματα.</i>		que j'eusse, sses, eût.	
		eussions, ssiez, ssent rendu.	
		<i>ὅτι, ἢ νὰ εἶχον ἀποδώσει.</i>	

IMPER. *présent et futur*
 rend, qu'il rende, ndons,
 ndez, ndent. ἀπόδος.

INFIN. *présent.*
 rendre. ἀποδίδειν.

passé.
 avoir rendu

PARTIC. *actif.*
 rendant, ή en rendant.
 ἀποδίδους.

futur.
 devant rendre. ἀποδώσω
 rendu-ue. ἰδιωτισμοί.

Il m'à nui je le lui rendis bien,
 je lui donnai la pareille.
 μ' ἔβλαψε, τοῦ ἀνταπέδωσα τὴν
 βλάβην, ἐξεδικήθην.

rendre la parole. ὁ λόγος τὴν
 ὑπόσχεσίν του.

rendre hommage, respect. προσ-
 φέρω, ὑποταγὴν, σέβας.

rendre grâces. εὐχαριστῶ τινα.

rendre service. ἀναλαμβάνω ὑ-
 πηρεσίαν, ὑπηρετῶ.

terre qui rend deux cent ger-
 bes par arpent. δέματα ἀγα-
 χύων, στρέμμα γῆς· ἡ γῆ αὕτη
 παράγει διακόσια δέματα τὸ
 στρέμμα.

une viande qui rend beaucoup
 de jus. κρέας δίδων πολὺν
 ζωμόν.

cette fleur rend une belle
 odeur. τὸ ἄνθος αὐτὸ ἐκπέμ-
 πει καλὴν ὀσμὴν.

des roquettes qui rendent bien.
 σαίται ἔχουσαι δυναμιν, (εἶδος
 πυροτεχν.)

un mot qui ne rend pas l'idée.
 λέξις μὴ ἐκφράζουσα τὴν ιδέαν.

je ne saurais, rendre à quel

point j'ai souffert. δὲν δύνα-
 μαι νὰ ἐκφράσω πόσον ὑπέφερα.

cette glace (miroir) ne rend
 bien les objets. αὐτὸς ὁ κα-
 θρέπτης δὲν ἀντανακλᾷ καλῶς
 τὰ ἀντικείμενα.

rendre témoignage. καταθέτω
 μαρτυρίαν.

rendre justice au merite d'une
 pensonee. ἀναγνωρίζειν, ὁμο-
 λογεῖν τὴν ἀξιότητά τινος.

rendre raison. δίδω λόγον, ἐξηγῶ.

rendre raison à quelqu'un. ἰκα-
 νοποιῶ τινα· (ἐπὶ μονομαχίας).

rendre compte d'une chose.
 σκέπτομαι περὶ πράγματός τινος·

compté rendu. ἔκθεσις δεδομέ-
 νη, ἀπολογισμός.

rendre un passage. μεταφράζω,
 ἐξηγῶ, μεταδίδω χωρίον τι.

ou est-ce que rend ce chemin?
 ποῦ ἄγει (φέρει) ὁ δρόμος αὐτός;

se rendre à quelque endroit
 avec la voiture. νὰ διευθυν-
 θῆ τις διὰ τῆς ἀμάξης εἰς τό-
 πον τινά.

se rendre, aux prieres, aux in-
 vitations, aux ordres de qu-
 elqu'un. Συγκατατίθεμαι, κλί-
 νω, ὑποβάλλομαι, εἰς τὰς πα-
 ρακλήσεις, προσκλήσεις, διατα-
 γὰς τινος.

rendre grande, ou petite une
 chose. μεγαλύνω, σμυκρύνω.

Παθητικῶς τὸ ῥῆμα.

se rendre, redoutable, jouet,
 partie, à ses devoirs. ἐπίφο-
 βος, παίγιον, καθίσταμαι ἀν-
 τίδικος ὅπου τὰ χρέη μὲ προσ-
 καλοῦν.

ἐνεργητικῶς.

rendre l'âme. στενοχωροῦμαι καθ'

ὑπερβολήν.
il faut rendre justice a tout le monde. πρέπει να δικαιώμεν όλους.
la place-la forteresse l'armée, s'est rendue. παρεδόθη ὁ τόπος, τὸ φρούριον, ὁ στρατός.

Coudre ΡΑΠΤΩ.

IND. présent.
je couds, ds, d. sons, sez, ent. ράπτω.
imparfait.
je cousais, ais, ait. ions, iez, aient. ἔρραπτον.
défini.
je cousus, sus, ut. ûmes, ûtes, cousurent. ἔρραψα.
indéfini.
j'ai, as, a. ons, ez, ont cousu. ἔρραψα.
prétérit antérieur.
j'eus, eus, eut. eûmes, eûtes, eurent cousu. ἔρραψα.
plus q. parfait
j'avais, ais, ait. ions, iez, aient cousu. εἶχον ράψει.
futur absolu.
je coudrai, dras, dra. drons, drez, dront. θὰ ράψω.
futur antérieur.
j'aurai, ras, ra. rons, rez, ront cousu θὰ ἔχω ράψει.
CONDITION. présent
je coudrais, draais, ait. ions, iez, aient. θὰ ἔρραπτον ἂν . . .
passé.
j'aurais, ais, ait. ions, iez, raient cousu ἤθελον ράψει.

IMPERATIF.

couds, qu'il coude. sons, sez, qu'ils cousent. ράπτε.

SUBJONCT. prés.

que je couse, ses, se. sions, siez, sent. ὅτι, ἢ να ράπτω.

imparfait

que je coususse, sses, sût. sussions, sussiez, sussent.

ὅτι, ἢ να ἔρραπτον.

prétérit.

que j'aie, aies, ait. ayons, yez, aient cousu. ὅτι, ἢ να ἔρραψα.

plus p. parfait.

que j'eusse, sses, eût. eussions, ssiez, ssent cousu.

ὅτι, ἢ να εἶχον ράψει.

INFIN. présent.

coudre. ράπτειν.

prétérit.

avoir cousu ράψας.

PARTIC. actif.

cousant ἢ en . . . ράπτων.

PAR. passif.

ayant cousu. ἄφ' οὗ ἔρραψε
futur.

devant coudre,
cousu-e.

ιδιωτισμοί.

Il est tout cousu de là petite verole. τὸ πρόσωπόν του κατὰ στικτον ἀπὸ εὐλογίαν.
vous savez tout ce qui s'est passé, mais . . . sur tout, bouche cousue. γνωρίζεις ὅτι συνέβη . . . ἀλλὰ πρὸ πάντων σιωπή.

ΜΑΘΗΜΑ 23.

BATTRE ΚΤΥΠΩ

INDIC. présent.

je bats, ts, bat. battons,
titez, ttent. κτυπῶ.

imparfait

je battais, ais, ait. ions,
iez, aient. ἐκτύπων.

prés. défini.

je battis, ttis, ttit. imes,
ttes, irent. ἐκτέπησα.

indéfini.

j'ai, as, a. avons, vez,
ont battu. ἔχω κτυπήσει.

prétérit antérieur.

j'eus, eus, eut. eûmes,
eûtes, eurent battu. ἐκτύπησα.

plus q. parfait.

j'avais, ais, ait. ions, iez,
aient battu. εἶχον κτυπήσει.

futur absolu.

je battrai, as, a. ons,
rez, ront. θὰ κτυπῶ.

futur antérieur.

j'aurai, ras, ra. rons, rez,
ront battu. ὅταν ἐκτύπησα.

CONDIT. présent.

je battrais, ais, ait. ions,
iez, aient. θὰ ἐκτύπων ἂν . . .

passé.

j'aurais, rais, ait. rions, riez,
raient battu. ἤθελα κτυπήσει.

IMPERAT. présent.

bats, qu'il batte. battons,
battez, qu'ils battent.

SUBJ. présent.

que je batte, battes, ttie. ttions,
ttiez, ttent. νὰ κτυπήσω.

imparfait.

que je battisse, sses, ttit. ions,

ssiez, ssent. ὅτι, ἢ νὰ ἐκτύπων
prétérit.

que j'aie, aies, ait. yons, yez,
ient battu. ὅτι, ἢ νὰ ἐκτύπησα.

plus q. parfait.

que j'eusse, sses, eût. ssions,
ssiez, ssent battu.

ὅτι, ἢ νὰ ἐκτύπησαν.

INFINIT. prés.

battre. κτυπῶν.

prétérit.

avoir battu. κτυπήσας.

PART. actif.

battant ἢ en . . . κτυπῶν.

passif.

avoir battu. κτυπήσας.

futur.

devant battre.

battu-e. κτυπηθεῖς, κτυπηθείσα.

ιδιωτισμοί.

Battre l'eau. κάμνω τρίπαν εις
τὸ νερόν.

le coeur bat. καρδιοκτυπῶ.

tant que le coeur me bat. ἐν
ὄσῳ ζω.

se battre en duel. μονομαχῶ.

battre les cartes. ἀνακατώνω τὰ
χαρτιά τοῦ παιχνιδίου.

le soleil bat à plomb sur . . .

ὁ ἥλιος κτυπᾷ καθέτως ἐπὶ . . .

se battre à la perche. ματαίως
ἀγωνιῶ.

chemin battu. δρόμος πατημέ-
νος, ἰσοπεδόμενος.

le volet bat contre le mur. τὸ
παραθυρόφυλλον κτυπᾷ τὸν τοί-
χον.

RIRE ΓΕΛΩ.

INDIC. présent.

je ris, ris, rit. rions, riez,
rient. γελῶ.

imparfait.

je riaais, ais, ait. riions,
riiez, aient. ἐγέλων.

défini.

je ris, ris, rit. rimes, rites,
rirent. ἐγέλασα.

indéfini.

j'ai, as, a. ons, ez, ont. ri. ἔχω γελάσει.

préter. antérieur.

j'eus, eus, eut. eumes, eutes,
eurent ris. ἐγέλασα.

plus que parfait.

j'avais, ais, ait. ions, iez,
aient ris. εἶχον γελάσει.

futur abolu.

je rirai, ras, ra. rons,
rez, ront. θὰ γελάσω.

futur antérieur.

j'aurai, ras, ra. rons, rez,
ront ri. θὰ γελάσω.

CONDIT. présent.

je rirais, rais, rait. rions, riez,
raient θὰ ἐγέλων ἂν . .

passé.

j'aurais, ais, ait. rions, riez,
raient ri. ἤθελον γελάσει ἂν . .

IMPER. présent.

ris, qu'il rie. rions, riez,
qu'ils rient. γέλασε.

SUCJ. présent.

que je rie, ries, rie. rions,
riez, qu'ils rient. νὰ γελάσω

imparfait.

que je risse, sses, rit. issions,
issiez, issent, ὅτι, ἢ νὰ ἐγέλων,

prétérit.

que j'aie, aies, ait. ayons, yez,
aient ri. ὅτι, ἢ νὰ ἐγέλασα.

plus que parfait.

que j'eusse, sses, eût. ssions,
iez, sent ri. ὅτι, ἢ νὰ εἶχον γελάσει.

INFINITIF.

rire. γελάειν.

prétérit.

avoir ri. γελάσας.

PART. présent.

riant ἢ en . . . γελῶν.

Τὸ σύνθετον αὐτοῦ sourire κλί-
νεται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον.

ιδιωτισμοὶ τοῦ rire.

Il n'y a pas le mot pour rire. δὲν
εἶναι πρᾶγμα διὰ γέλοιον.

et de rire! ἤρχισαν νὰ γελῶσιν!
c'est une prince sans rire. κρυ-

φοδάγκαστον σκυλί.
il rit du bout des dents. γελᾷ
ζέκαρδα.

il rit aux anges. γελᾷ χωρὶς
νόημα.

tout rit dans cette campagne.
ὄλα εὐχαρίστου εἰς αὐτὴν τὴν
πεδιάδα.

rire sardonique. φαρμακερὸν
γέλοιον.

VIVRE ΖΗΝ.

INDIC. présent.

je vis, vis, vit. vons, vez,
vivent. ζῶ.

imparfait.

je vivais, ais, ait. ions, iez,
aient. ἔζων.

défini.
je vecus, cus, cut. eûmes,
cûtes, vecurent. ἔζησα.

indéfini.
j'ai, as, a. ons, ez, ont vecu.
ἔχω ζήσει.

prétérit antérieur.
j'eus, cus, eut. eûmes,
eûtes, eurent vecu. ἔζησα

plus q. parfait.
j'avais, ais, ait. ions, iez,
aient vecu. εἶχον ζήσει.

futur absolu.
je vivrai, vras, vra. vrons,
vrez, vront. θά ζῶ.

futur antérieur.
j'aurai, ras, ra. rons, rez,
ront vecu. ὅταν θά ζήσω

CONDIT. présent.
je vivrais, vrais, vrait. vriers,
vriez, vraient. θά ἔζουν ἂν . . .

passé.
f'aurais, rais, rait. rions, riez,
raient vecu. ἤθελον ζήσει ἂν . . .

PARTIC. passif.
vis, qu'il vive. vivons, vez,
qu'ils vivent. ζήσε, ἄς ζῆ.

SUBJ. présent.
que je vive, ves, ve. vivions,
viez, qu'ils vivent. νά ζῶ.

imparfait.
que je visse, sses, it. issions,
ssiez, ssent. ὅτι, νά ἔζων.

prétérit.
que j'aie, ais, ait. yons, yez,
aient vecu. ὅτι, ἢ νά ἔζησα.

plus q. parfait.
que j'eusse, sses, eût. eussions,
ssiez, ssent vecu.
ὅτι, ἢ νά εἶχον ζήσει.

INDIC. présent.
vivre. ζῆν.

prétérit.
avoir vecu. ζῆσαι.

PARTIC. actif.
vivant ἢ en vivant ζῶν.

passif.
ayant vecu. ζήσας.

futur.
devant vivre.

ιδιωτισμοὶ τοῦ vivre.

Vivre de menage. ζῆν οἰκονομικῶς.

vivre au jour-à la journée. ζῆν διὰ ἡμεροδοῦλι· μεροδοῦλι μερορογαί.

vivre dans l'attente de quelque chose. ζῆ τις περιμένων τι πρὸς ὠφέλειαν.

être difficile, ἢ facile à vivre. δυσκόλως νά ζῆ, ἢ εὐκόλως νά εἰξεύρη νά ζῆ τις.

vivre de laitage, de légumes. ζῆν μὲ γαλακτερά, λαχανικά, ὄσπρια.

il fait cher vivre dans cette ville. τὰ φαγώσιμα ἀκριβὰ εἰς ταύτην τὴν πόλιν.

vivre de peu. ζῆν μὲ ὀλίγα.

vivre à la ville. κατοικεῖ εἰς τὴν πόλιν.

vivre en honnête homme. ζῆ τιμίως.

savoir vivre. νά εἰξεύρη τις νά φέρεται εἰς τὴν κοινωνίαν.

vivre sous . . . ζῆν ὑπὸ ἄλλου ἢ ἄλλων.

— avec une personne . . . μὲ παλακίδα.

vivres pain, vivres viande. προμήθεια ἄρτου καὶ κρέατος.

ΜΑΘΗΜΑ 24.

FAIRE	ΠΡΑΤΤΩ ΚΑΜΝΩ.	ssiez, ssent. ὅτι ἢ νὰ ἔκαμνον· <i>prétérit.</i>
		que j'aie, aies, ait. ayons, yez, aient fait. ὅτι ἢ νὰ ἔκαμνον. <i>plus que parfait.</i>
	INTICATIF <i>présent</i>	que j'eusse, sses, eût.
je fais, ais, ait. faisons, faités, font.	κάμνω.	eussions, ssiez, ssent fait. ὅτι, ἢ νὰ εἶχον κάμει.
	<i>imparfait.</i>	INFIN. <i>présent.</i>
je fesais, sais, sait. sions, siez, saient.	ἐκαμνον	faire κάμνειν. <i>prétérit</i>
	<i>défini.</i>	avoir fait. ἀφ' οὗ ἔκαμέ τις.
je fis, fis, fit. imes, îtes, irent.	ἐκαμν.	PARTIC. <i>actif.</i>
	<i>indéfini.</i>	faisant & en faisant. κάμνων.
j'ai, as, a. avons, avez, ont fait.	ἔχω κάμει.	PARTIC. <i>passé.</i>
	<i>prét. antérieur.</i>	ayant fait. πράξας.
j'eus, eus, eut. eumes, eûtes, eurent fait.	ἐκαμον.	<i>futur.</i>
	<i>plus q. parfait.</i>	devant faire.
j'avais, avais, ait. ions, iez, aient fait.	εἶχον κάμει.	fait-te. καμωμένος-η. γενομένος-η. ιδιωτισμοὶ τοῦ faire.
	<i>futur absolu.</i>	Avoir que faire dn quelqu'un.
ja ferai, ras, ra. rons, rez, ront.	θὰ κάμω.	je n'ai que faire de vous. δὲν σὲ χρειάζομαι κατὰ τὸ παρόν.
	<i>futur antérieur.</i>	je n'ai que faire de ses visites. ὀλίγον μὲ μέλλει τῶν ἐπισκέ- ψεών του.
j'aurai, ras, ra. rons, rez, auront fait.	ὄταν κάμω.	nous n'avons que faire de nous presser. δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ βιασθῶμεν.
	CONDIT. <i>présent.</i>	je n'ai rien à faire de ce que vous me dites. κάθε ἄλλο φροντίζω, παρ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μὲ λέγεις.
je ferais, rais, rait. rions, riez, raient.	θὰ ἔκαμνον ἂν ..	faire son bon jour. κοινωνῶ με- ταλαμβάνω.
	<i>passé.</i>	faire chasse. εἰσβαίνει.
j'aurais, rais, rait. rions, riez, raient fait.	ἤθελον κάμει ἂν ..	voire propreté fait chasse sur la mienne. τὸ κτήμα σου εἰς- βαίνει εἰς τὸ ἐδικόν μου.
	IMPÉRATIF.	faire bonne mine à mauvais jeu. προσποιῶμαι ὅτι εἶμαι
fais, qu'il fasse. fesons, faites, qu'ils fassent.	κάμει.	
	SUBJ. <i>présent et futur.</i>	
que je fasse, sses, sse.	νὰ κάμω.	
fassions, ssiez, ssent.	νὰ κάμω.	
	<i>imparfait.</i>	
que je fisse, sses, fit. ssions,		

εὐχαριστημένος, ἐν ᾧ συμβαίνει τὸ ἐναντίον.	faire vent en arriere. ἔχω οὐ- ριον τὸν ἄνεμον.
faire semblant. προσποιῶμαι. διὰ ἀσθενή τινα.	c'est à vous à faire. εἶναι ἡ ἀ- ρίδα σου νὰ ἀνακατώσης τὰ χρητῖα (χαρτοποιῶν.)
Il fait sous lui. τὰ κάμνει ἐπά- νω του.	faire jour. ἡμερώνει. διὰ τοὺς καιροὺς.
vous n'aimez pas votre femme tant qu'avons fesiez. δὲν ἀ- γαπᾷς τὴν σύζυγόν σου ὅσον τὴν ἡγάπας.	φυσᾷ, βροντᾷ, ζέστη, ψύχος. il fait du vent κτλ.
faire bon pour quelqu'un. γί- νομαι ἐγγυητής ἄλλου.	je ne puis me faire à tes ma- nieres. δὲν εἰμπορῶ νὰ συνη- θίσω αὐτά.
faire bon. δέχομαι ὡς πρὸς λο- γαριασμόν.	il se fait des choses que . . . γίνονται πράγματα τὰ ὅποια . .
faire fond sur quelqu'un ἢ sur quelque chose. στηρίζομαι ἐπὶ ὑποσχέσεώς τινος, ἢ ἐπὶ πράγ- ματός τινος.	il se peut faire que . . . ἐνδέ- χεται νὰ . . .
faire une bonne maison. ὅταν προτεύουν εἰς τὸ ἐμπόριον.	aussitôt dit, aussitôt fait. εἶπε καὶ ἐγένετο.
vos patriotes ont faite une bon- ne maison. οἱ πατριῶταί σου ἐπλοῦτησαν εἰς τὸ ἐμπόριον κά- μνοντες δουλαγῆς.	c'en est fait. τετέλεσται.

NUIRE ΒΑΛΗΤΩ, ΕΝΟΧΛΩ.

faire des feux. κάμνω φανούς, σημεῖον βοήθειας.	Δὲν ἔχει οὐδεμίαν ἄλλην ἀνω- μαλίαν, εἰμὴ τὴν παθητικὴν μετο- χὴν ἣτις εἶναι' nuī ἢ nuie. ἐμ- ποδισμένος, βεβλαμμένος, καὶ ζη- μιωμένος—μένη.
voir à qui on à faire. νὰ ἐννοή- σῃ τις μὲ ποῖον ἔχει νὰ κάμῃ.	
il fait cher vivre. (ιδε vivre).	
se faire idée. λαμβάνω ἰδέαν τι- νὸς πράγματος.	
cela vaut fait. αὐτὸ θεωρεῖται γενομένον.	
tenez cela pour fait. ἔχετο διὰ βέβαιον.	
faire le lit. στρώνω τὸ κρεβάτι. πρὸς ἀγοράν.	
combien faites vous ces . . . πόσων πωλεῖς αὐτά	
combien vous a-t-on fait cette étoléf? πόσον σοὶ ἐπώλησεν αὐτό . . .	

TAIRE ΣΙΩΠΩ.

και se taire αὐτοπαθές.	
INDIC. présent.	
je tais, ἢ je me tais, tu tais, il tait. taisons, sez, sent. σιωπῶ. imparfait.	
je tesais, ais, ait. sions, siez, saient. εἰσιώπων.	
défini.	
je tus, tus, tuf. tumes, tutes, turent, εἰσιώπησα.	

indéfini.
 j'ai, as, a. avons,
 avez, ont tù.
prétérit antérieur.
 j'eus, eus, eut. eûmes,
 eûtes, enrent tù. ἐσιώπησα.
plus q. parfait.
 j'avais, ais, ait. ions, iez,
 aient tù. εἶχον σιωπήσει.
futur absolu.
 je tairai, ras, ra. rons,
 rez, ront. θὰ σιωπήσω.
futur antérieur.
 j'aurai, ras, ra. rons, rez,
 ront tù. ὕταν σιωπήσω.
CONDIT. présent.
 je tairais, ais, ait. rions,
 riez, raient. θὰ ἐσιώπων ἂν . .
passé.
 j'aurais, ais, ait. rions, riez,
 raient tù. ἤθελον σιωπήσει ἂν . .
IMPÉRATIF.
 tais, qu'il taise. taisons, sez,
 qu'ils taisent. σιώπα.
SUBJ. présent.
 que je taise, ses, se. sions,
 siez, sent. νὰ σιωπῶ.
imparfait.
 que je tusse, sses, tût. tussions.
 ssiez, ssent. ὅτι, ἢ νὰ ἐσιώπων.
prétérit.
 que j'aie, ais, ait. ayons, yez,
 aient tù. ὅτι, ἢ νὰ ἐσιώπησα.
plus q. parfait.
 que j'eusse, sses, eût. ssions,
 ssiez, ssent tù.
 ὅτι, ἢ εἶχον σιωπήσει.
INFIN. présent.
 taire ἢ se taire. σιωπῆν.
prétérit.
 avoir tù. ἐσιώπησα.

PARTIC. présent.
 taisant, ἢ en . . . σιωπῶν.
passé.
 ayant tù. σιωπήσας.
 ἰδιωτισμοὶ τοῦ taire.
 on gagne toujours à faire ce
 qu'on n'est pas obligé à dire.
 κερδαίνει τις σιωπῶν ὅτι δὲν ἀ-
 ναγκάζεται νὰ εἰπῇ.
 faire taire. καθυσιχάζω.
 sachez du moins vous taire si
 vous ne savez pas parler.
 τοῦλάχιστον σιώπα ἂν δὲν εἰ-
 ξέρῃς νὰ λαλῇς.
 où la loi parle que les orateurs
 se taisent. ὅπου ὁμιλεῖ ὁ νόμος
 οἱ ῥήτορες ἄς σιωποῦν.

ΜΑΘΗΜΑ 25.

BRAIRE ΟΓΚᾶΣΘΑΙ.

Ῥῆμα ἑλλειπὲς ἔχον μόνον τὸν
 ἐνεστώτα τῆς ἀπαρεμφάτου, τὸν
 ἐνεστώτα τῆς ὀριστικῆς, τὸν ἀπό-
 λυτον μέλλοντα καὶ ὑποθετικὴν,
 ἀλλὰ τριτοπροσώπου.

INDIC. présent.
 il brait, ils braient.
 ὀγκᾶται, ὀγκῶνται.
fut. absolu.
 il braira, ils brairont.
 θὰ ὀγκᾶται, ἢ ὀγκῶσι.
COND. présent.
 il brairait, ils brairaient.
 ἤθελεν ὀγκᾶται ἢ ὀγκᾶσθα.

TRAIRE ΑΛΜΕΓΕΙΝ.

INDICATIF présent.

je trais, trais, trait. trayons,
trayez, traient. ἀλμεγω.

imparfait.

je traiais, traiais, traiait.
yions, yiez, yaient. ἤλμεγον.

défini.

δὲν ἔχει.

indéfini

j'ai trait. ἤλμεξα.

ἢ ἔχω ἀλμέξει.

prét. antérieur.

j'eus trait. ἤλμεξα.

plus q. parfait.

j'avais trait. εἶχον ἀλμέξει.

futur absolu.

je trairai, ras, ra. traïrons,
rez, ront. θὰ ἀλμέγω, ἢ θ' ἀλμέξω.

fut. antérieur.

j'aurai trait. θὰ ἔχω ἀλμέξει.

CONDIT. présent.

je traiais. ἤθελον ἀλμέγει, ἢ ζει.

prétérit.

j'aurais trait. ἤθελον ἔχει ἀλμέξει.

IMPERAT.

trais, qu'il traie. trayons, yez,
qu'il traient. ἀλμεγε ἢ ἀλμεζον.

SUBJ. présent.

que je traie, traies, traie.
trayions, yiez, traient.

imparfait.

δὲν ἔχει.

prétérit.

que j'aie trait. ὅτι νὰ ἤλμεξα, ἢ νὰ
ἔχω ἀλμέξει.

plus que parf.

que j'eusse trait. ὅτι ἢ νὰ εἶχον ἀλ-

INFINITIF.

μέξει

traire ἀλμέγειν.

prétérit

avnir trait. ἀλμέξαι.

PATIC. actif.

trayant ἢ en . . . ἀλμέγων.

passif.

trait-e. ἀλμεγμένοσ-

prétérit.

ayant trait. ἀλμέξας.

futur.

devant traire. ἀλμέζων.

PARAITRE ΦΑΙΝΕΣΘΑΙ.

INDIC. présent.

je parais, ais, ait. paraïssons,
raïssiez, raïssent. φαίνομαι.

imparfait.

je paraissais, ssais, ssait. ssions,
ssiez, ssaient. ἐφαίνομην.

défini.

je parus, rus, rut. rûmes,
rûtes, rurent. ἐφάνην.

indéfini.

j'ai paru. ἐφάνην ἢ ἔχω φανῆ.

prét. antérieur.

j'eus paru. ἐφάνην.

plus q. parfait.

j'avais paru. εἶχον φανῆ.

futur absolu.

je paraîtrai, ras, ra. rons, rez,
ront. θὰ φαίνωμαι ἢ φανῶ.

futur antérieur.

j'aurai paru. θὰ ἔχω φανῆ.

CONDIT. présent.

je paraîtrais, trais, trait.
trions, triez, traient.

ἤθελον φαίνομαι ἢ φανῆ.

prétérit

j'aurais paru. ἤθελον ἔχει φανῆ.

IMPER. présent.

parais, qu'il paraisse, ssons,

ssez, qu'ils paraissent.
 SUBJ. présent.
 que je paraisse, sses, sse.
 paraissions, ssiez, ssent.
 ὅτι νὰ φαίνομαι ἢ φανῶ.
imparfait.
 que je parusse, sses, üt.
 ussions, ussiez, ussent.
prétérit.
 que j'aie paru. ὅτι νὰ ἐφάνην
 ἢ ἔχω φανῆ.
plus q. parfait.
 que j'eusse paru. ὅτι νὰ εἶχον
 φανῆ.
 INFIN. présent.
 paraître. φαίνεσθαι.
prétérit.
 avoir paru. φανῆναι.
 PART. actif.
 paraissant ἢ en . . . φαινόμενος.
passif.
 paru-e.
présérit.
 ayant paru. φανεῖς.
futur.
 devant paraître. φανησό-
 μενος.

NAITRE ΓΕΝΝΑΣΘΑΙ.

INDIC. présent.
 je nais, nais, nait. naissons,
 naissez, naissent γεννώμ.αι.
imparfait.
 je naissais, ssais, ait. ssions,
 ssiez, ssaient. ἐγεννώμ.ην.
prétérit défini.
 je naquis, quies, it. quimes,
 quites, quirent. ἐγεννήθην.
pret. indéfini.
 je suis né, ἐγεννήθην ἢ ἔχω γεννηθῆ

prét. antérieur.
 je fus né. ἐγεννήθην.
plus q. parfait.
 j'étais né. εἶχον γεννηθῆ
futur absolu.
 je naitrai. θὰ γεννώμ.αι ἢ γεννηθῶ.
futur antérieur.
 je serai né. θὰ ἔχω γεννηθῆ.
 COND. présent.
 je naitrais, rais, rait. trions,
 triez, traient. ἤθελον γεν-
 νῶμ.αι ἢ γεννηθῆ.
prétérit.
 je serais né. ἤθελον ἔχει γεννηθῆ.
 IMPÉRATIF.
 nais, qu'il naisse, naissons,
 ssez, qu'ils naissent. γεννοῦ ἢ
 γεννήθητι.
 SUBJ. présent.
 que je naisse, sses, sse.
 ssions, ssiez, ssent.
 ὅτι νὰ γεννώμ.αι ἢ γεννηθῶ.
imparfait.
 que je naquisse, sses, quît. ions,
 ssiez, ssent. ὅτι νὰ ἐγεννώμ.ην.
prétérit
 que je sois né. ὅτι νὰ ἐγεννήθην,
 ἢ ἔχω γεννηθῆ.
plus q. parfait.
 que je fusse né. ὅτι νὰ ἐγεννήθην.
 INFIN. prés.
 naitre. γεννᾶσθαι.
prétérit.
 être ne. γεννηθεῖς.
 PARTIC. actif.
 naissant ἢ en . . . γεννώμενος.
passif.
 né e. γεγεννημένος.
prétérit.
 étant né. γεννηθείς.
futur.
 devant naitre. γεννᾶσθαι

ιδιωτισμοί.

Le jour commençait à naître.

ἡ ἡμέρα ἤρχισε νὰ ὑποφαίνεται
(γλυκοχαράζει).

l'occasion naît. ἡ ἀφορμὴ ἀνα-
φαίνεται, γεννᾶται.

les plaisirs ne naissent que des
besoins. αἱ ἡδοναὶ γίνονται
ἐκ τῶν ἀναγκῶν.

aveugle né. τυφλὸς ἐκ γεννητῆς.

le premier né, l'ainé. ὁ πρῶτό-
τοκος.

Μ Α Θ Η Μ Α 26.

PAITRE ΒΟΣΚΕΙΝ.

Τὸ ῥῆμα τοῦτο καθὼς καὶ τὸ
σύνθετον αὐτοῦ paraitre, εἶναι ὀ-
μαλὸν, ἀλλ' ἔλλειπές· δὲν ἔχει
οὔτε ἀόριστον, οὔτε παρατατικὸν
τῆς ὑποτακτικῆς, οἱ δὲ σύνθετοι
αὐτοῦ χρόνοι εἶναι μόνον ἐν χρήσει
περὶ ἰερακοτροφείου, καὶ ἐν τῇ
κοινῇ φράσει: il a pu et répu, le fau-
con a pu (ὁ ἱεραεὶς ἐτρέφη).

Envoyer paitre quelqu'un
(χρὸς) ἀποβάλλω τινὰ (τὸν ἀφίνω
νὰ κουρεύεται).

BRUIRE ΘΟΥΒΩ.

Ῥῆμα ἔλλειπές, ἐν χρήσει μόνον
ἐν τῇ ἐνεργητικῇ μετοχῇ καὶ ἐν
τῷ παρατατικῷ τῆς ὀριστικῆς
τριτοπροσώπως πάντοτε. Ἡ ἐνερ-
γητικὴ μετοχὴ αὐτοῦ εἶναι μάλ-
λον ἐπίθετον· des flots bruyants
une trompette bruyante.

INDIC. imparfait.

il bruyait. ἔθορῦβει.

PART. actif.

bruyant. θορυβῶν.

CIRCONCIRE ΒΒΡΙΤΕΜΝΕΙΝ.

INDIC. présent.

je circoncis, cis, cit. cisons,
cisez, cisent. περιτέμνω.

imparfait.

je circoncisais, sais, sait.
sions, siez, saient. περιέτεμνον.

prétérit défini.

je circoncis, cis, cit. cimes,
cites, cirent. περιέτεμον.

prétérit indéfini.

j'ai circoncis. περιέτεμον
κ.τ.λ. ἢ ἔχω περιτέμει.

prét. antér.

j'eus circoncis. περιέτεμον.
plus g. parfait.

j'avais circoncis. εἶχον περιτέμει.
futur absolu.

je circoncirai, ras, ra.
rons, rez, ront.

ἢ περιτάμω ἢ περιτέμνω.
futur antérieur.

j'aurai circoncis, ἢ ἔχω
κ.τ.λ. περιτέμει.

CONDIT. présent.

je circoncirais, rais, rait.
rions, riez, raient.

ἢ θελον περιτέμνει ἢ περιτέμει.
prétérit

j'aurais circoncis. ἢ θελον
κ.τ.λ. ἔχει περιτάμει.

IMPERATIF.

circoncis, qu'il circoncise.
circoncisons, sez, qu'ils cisent.
περίτεμνε ἢ περίτεμε.

SUBJ. *pres.*
 que je circonciſe, ſes, ſe.
 que ſions, ſiez, ſent.
 ὅτι νὰ περιτέμνω.
imparſ.
 je circonciſſe, ſſes, ſit. ſſions,
 ſſiez, ſſent. ὅτι, νὰ περιτέμνων.
prétérit.
 que j'aie circonciſis. ὅτι νὰ πε-
 κ.τ.λ. ριέταμον, ἢ ἔχω περιτέμει.
plus p. parf.
 que j'eusse circonciſis. ὅτι νὰ
 κ.τ.λ. εἶχον περιτέμει.
INFIN. préſent.
 circonciſir. περιτέμνειν.
prétérit.
 avoir circonciſis. περιταμείν.
PARL. actif.
 circonciſant e en . . περιτέμνων
paſſif.
 circonciſis-e. περιτεμνόμενος.
prétérit.
 ayant circonciſis. περιτεμών.
futur.
 devant circonciſir. περι-
 μησόμενος.

Μ Α Θ Η Μ Α 27.

CONFIRE ΖΑΚΧΑΡΩΝΕΙΝ.

INDIC. préſent.
 je confis, fis, fit. fiſions,
 fiſiez, fiſent. ζακχαρώνω.
imparſait.
 je confiſais, ſais, ſait. ſions,
 ſiez, ſaient. ἐζακχαρώνον.
défini
 je confis, fis, fit. imes,
 ites, irent. ἐζακχαρώσα.

indéfini
 j'ai confis. ἐζακχαρώσα ἢ
 κ.τ.λ. ἔχω ζακχαρώσει.
plus q. parfait.
 j'avais confis. εἶχον ζακχαρώσει.
futur abſolu.
 je confirai, ras, ra. rons, rez, ront.
 θὰ ζακχαρώσω, ἢ ζακχαρώσω.
futur antérieur.
 j'aurai confis. θὰ ἔχω ζακχαρώσει
CONDITION. préſent
 je confirais, rais, rait.
 confirions, riez, raient.
 ἤθελον ζακχαρώνει ἢ ζακχαρώσει.
impar.
 j'aurais confis. ἤθελον ἔχει
 κ.τ.λ. ζακχαρώσει.
IMPÉRATIF.
 confis, qu'il confiſe, confiſions,
 ſez, qu'ils confiſent.
 ζακχαρώνε ἢ ζακχαρώσον
SUBJ. préſent.
 que je confiſe, ſes, ſe.
 ſions, ſiez, ſent.
 ὅτι νὰ ζακχαρώνω ἢ ζακχαρώσω.
imparſait.
 que je confiſſe, ſſes, it. ſſions,
 ſſiez, ſſent. ὅτι νὰ ἐζακχαρώνον.
prétérit.
 que j'aie confis. ὅτι νὰ ἐζακχα-
 κ.τ.λ. ρώνον, ἢ ἔχω ζακχαρώσει.
plus q. parfait.
 que j'eusse confis. ὅτι νὰ
 κ.τ.λ. εἶχον ζακχαρώσει.
INFINITIF.
 confire. ζακχαρώνειν.
prétérit.
 avoir confis. ζακχαρώσαι.
PARTIC. actif.
 confiſant. ζακχαρώνων.
paſſif.
 confiſis-e. ζακχαρωμένος.

prétérit.
 ayant confis. ζακχαρώσας.
futur.
 devant confire. ζακχαρώ-
 νειν ἢ ζακχαρώσειν.

CROIRE ΠΙΣΤΕΥΕΙΝ.

INDIC. présent.
 je crois, crois, croit.
 croyons, yez, croient. πιστεύω.
imparfait.
 je croyais, yais, yait.
 yions, yiez, yaient. ἐπίστευον.
défini.
 je crus, crus, crut.
 crûmes, crûtes, rent. ἐπίστευσα.
indéfini.
 j'ai cru κ.τ.λ. ἐπίστευσα.
prétérit antérieur.
 j'eus cru κ.τ.λ. ἐπίστευσα.
plus q. parfait.
 j'avais cru κ.τ.λ. εἶχον πιστεύσει.
fut. absolu.
 je croirai, ras, ra. rons, rez,
 ront. ὃν πιστεύω ἢ πιστεύσω.
fut. anter.
 j'aurai cru κτλ. ὃν ἔχω πιστεύσει.
COND. présent.
 je croirais, rais, rait.
 rions, riez, raient.
 ἤθελον πιστεύει ἢ πιστεύσει.
prétérit.
 j'aurais cru. ἤθει. ἔχει πιστεύσει.
IMPEFATIF.
 crois, qu'il croie. croyons,
 croyez, qu'ils croient.
 πίστευε ἢ πίστευσον.
SUBJ. présent.
 que je croie, croies, craie.
 croyions, croyiez, croient.
 ὅτι σὲ πιστεύω, ἢ πιστεύσω.

imparfait.
 que je crusse, sses, ût. ssions,
 ssiez, ssent. ὅτι, νὰ ἐπίστευον.
prétérit.

que j'aie cru. ὅτι, νὰ ἐπίστευσα.
plus que parfait.

que j'eusse cru κ.τ.λ. ὅτι νὰ
 εἶχον πιστεύσει.

INEINIT. présent.

croire. πιστεύειν.

prétérit.

avoir cru. πιστέωσκι.

PART. actif.

croyañt. πιστεύειν.

passif.

cru-e.

PART. prétérit.

ayant cru. πιστεύσας.

futur.

devant croire. πιστεύειν
 ἢ πιστεύσειν.

Ἰδιωτισμοί.

Il ne le croit pas où il te voit.
 δὲν τὸ πιστεύει ὅτι τὸν βλέπει.
 croire conseil. ἀκούω συμβουλὴν.
 bienheur eux ceux qui croient.
 μακάριοι οἱ πιστεύοντες.

MAUIDIRE ΚΑΤΑΡΑΣΘΑΙ.

INDIC. présent.

je maudis, dis, dit. sons,
 sez, sent. καταρώμαί.

imparfait.

je maudisais, sais, sait.
 sions, siez, aient. ἐκαταρώμην.

défini.

je maudis, dis, dit. dimes,
 dites, dirent. καταρώσθην.

indéfini.
 j'ai maudit κ.τ.λ. κατηράσθην.
prétérit antérieur.
 j'eus maudit κ.τ.λ. κατηράσθην.
plus que parfait.
 j'avais maudit κ.τ.λ. είχον
 καταρασθῆ.
futur absolu.
 je maudirai, ras, ra.
 rons, rez, ront.
 θά καταρῶμαι ἢ καταρασθῶ.
futur antérieur.
 j'aurai maudit κ.τ.λ. θά ἔχω
 καταρασθῆ.
CONDIS. présent.
 je maudirais, rais, rait.
 rions, riez, raient.
 ἤθελον καταρῶμαι ἢ καταρασθῆ.
prétérit:
 j'aurais maudit κ.τ.λ. ἤθελον
 ἔχει καταρασθῆ.
futur.
 maudis, qu'il maudisse,
 ssons. ssez, qu'ils maudissent.
 καταρῶ ἢ καταράσθητι.
SUBJ. présent.
 que je maudisse, sses, sse.
 ssions, ssiez, ssent.
 ὅτι νά καταρῶμαι ἢ καταρασθῶ.
imparfait.
 que je maudisse, sses, ít.
 ssions, ssiez, ssent.
 ὅτι νά κατερώμην.
prétérit.
 que j'aie maudit κ.τ.λ.
 ὅτι νά κατηράσθην.
plus que parfait.
 que j'eusse maudit. κ.τ.λ.
 ὅτι νά είχον καταρασθῆ.
INFINIT. présent.
 maudire. καταράσθαι.

prétérit.
 avoir maudit. καταρασθῆναι.
PART. actif.
 maudissant. καταρῶμενος.
passif.
 maudit-e. κατηραμένος.
prétérit.
 ayant maudit. καταρασθείς.
futur
 devant maudirai.
 καταρασθησόμενος.

Μ Α Θ Η Μ Α 28.

ÉCRIRE ΓΡΑΦΕΙΝ.

INDIC. présent.
 j'écris, écris, écrit. écrivons,
 écrivez, écrivent. γράφω.
imparfait.
 j'écrivais, vais, vait.
 vions, viez, vaient. ἔγραφον.
défini.
 j'écrivis, vis, vit. vimes,
 vîtes, virent. ἔγραψα.
indéfini.
 j'ai écrit κ.τ.λ. ἔγραψα.
prét. antérieur.
 j'eus écrit κ.τ.λ. ἔγραψα.
plus que parfait.
 j'avais écrit κ.τ.λ. είχον γράψει.
futur absolu.
 j'écrirai, ras, ra. rons, rez,
 ront. θά γράφω ἢ γράψω.
futur antérieur.
 j'aurai écrit κ.τ.λ. θά ἔχω γράψει.
CONDIS. présent.
 j'écrirais, rais, rait.
 rions, riez, raient.
 ἤθελον γράψει.

prétérit
 J'aurais écrit κ.τ.λ. ἤθελον
 ἔχει γράψει.
 IMPERATIF. *présent*.
 écris, qu'il écrive. écrivons,
 écrivez, qu'ils écrivent.
 γράφε ἢ γράψε.
 SUBJONCT. *présent*
 que j'écrive, ves, ve.
 vions, viez, vent.
 ὅτι νὰ γράφω ἢ γράψω.
imparfait.
 qua j'écrivisse, sses, it.
 vissions, vissiez, vissent.
 ὅτι νὰ ἔγραφον.
prétérit.
 que j'aie écrit κ.τ.λ. ὅτι νὰ ἔγραφα
plus que parfait.
 que j'eusse écrit κ.τ.λ.
 ὅτι νὰ εἶχον γράψει.
 INFIN. *présent*
 écrire. γράφειν.
prétérit
 avoir écrit. γράψας.
 PARTIE *actif*.
 écrivant. γράφων.
passif.
 écrit-e. γεγραμμένος.
prétérit.
 ayant écrit. γράψας.
futur.
 devant écrit. γράψειν.
 ἰδιωτισμοί.
 Se faire écrire à une porte.
 γράφω τ' ὄνομά μου (ἐπισκε-
 πτόμενός τινα.
 écrire sur le journal, sur le
 grand livre. κατὰ χωρῶ εἰς τὸ
 καθημερινόν.

FRIRE ΤΗΓΑΝΙΖΕΙΝ.

Ῥῆμα ἐλλειπὲς ἐν τῇ ἀπαρμυ-
 φάτῳ, ἔχει μόνον τὸν ἐνεστώτα
 καὶ τὴν παθ. μετοχ. ἐν τῇ ὀριστ.
 τὰ τρία ἐνικὰ πρόσωπα, τὸν μέλλ.
 ὑποθ. καὶ ἐν τῇ προστακτ. τὸ Ἔ.
 ἐνικ. πρόσωπον.
INDIC. présent.
 je fris, fris, frit. τηγανίζω.
 ἄνευ πληθυντικοῦ.
futur absolu
 je frirai, ras, ra.
 rons, rez, ront.
 θὰ τηγανίζω ἢ τηγανίσω.
futur antérieur
 j'aurai frit κ.τ.λ.
 ὅς ἔχω τηγανίσει.
 CONJ. *présent*.
 je frirais, rais, rait. rions,
 riez, raient. ἤθελον τηγανίσει.
prétérit.
 j'aurais frit κ.τ.λ.
 ἤθελον ἔχει τηγανίσει.
 IMPÉRATIF.
 fris. τηγάνιζε ἢ τηγάνισον.
 INFIN. *présent*.
 frire. τηγανίζειν.
 PAR. *passif*.
 frit-e. τηγανισμένος.
 Οἱ λοιποὶ χρόνοι ἀναπληροῦν-
 ται διὰ τοῦ faire καὶ τοῦ frire.
imparfait.
 je faisais, frire κ.τ.λ. ἐτηγάνιζον.
défini.
 je fis frire κ.τ.λ. ἐτηγάνισα.
indéfini.
 j'ai fait frire κ.τ.λ. ἐτηγάνισα.
préter. antérieur.
 j'eus fait frire κ.τ.λ. ἐτηγάνισα.

<i>plus que parfait.</i>	<i>prés. antérieur.</i>
j'avais, fait frire κ.τ.λ.	j'eus lu κ.τ.λ.
ἔχω τηγανίσει.	ἀνέγνωσα.
IMPERATIF.	<i>plus q. parfait.</i>
qu'il fasse frire.	j'avais lu κ.τ.λ. εἶχον ἀναγνώσει.
faisons, faites,	<i>futur absolu.</i>
qu'ils fassent. frire.	je lirai, ras, ra. rons, rez, ront.
τηγάνιζε ἢ τηγάνισον.	θὰ ἀναγινώσκω ἢ ἀναγνώσω.
SUBJ. présent.	<i>futur antérieur.</i>
que je fasse frire κ.τ.λ.	j'aurai lu. θὰ ἔχω ἀναγνώσει.
ὅτι νὰ τηγανίζω ἢ τηγανίσω.	CONDIT. présent.
<i>imparfait.</i>	je lirais, rais, rait,
que je fisse frire κ.τ.λ.	rions, riez, raient.
ὅτι νὰ ἐτηγάνιζον.	ἤθελον ἀναγινώσκει ἢ ἀναγνώσει.
<i>prétérit.</i>	<i>prétérit.</i>
que j'aie fait frire κ.τ.λ.	j'aurais lu κ.τ.λ.
ὅτι νὰ ἐτηγάνισα.	ἤθελον ἔχει ἀναγνώσει.
<i>plus que parfait.</i>	IMPERAT. présent.
que j'eusse fait frire κ.τ.λ.	lis, qu'il lise. lisons,
ὅτι νὰ εἶχον τηγανίσει.	sez, qu'ils lisent.
INFIN. pré.	ἀναγίνωσκε ἢ ἀνάγνωθι.
avoir fait frire κτλ. τηγανίσας.	SUCCJ. présent.
PART. présent.	que je lise, ses, se.
faisant frire ἢ en . . τηγανίζων.	sions, siez, sent.
PART. préterit.	ὅτι νὰ ἀναγινώσκω ἢ ν' ἀναγνώσω.
ayant fait frire κτλ. τηγανίσας.	<i>imparfait.</i>
<i>futur.</i>	que je lusse, sses, lût.
devant faire frire. τηγανίσειν.	lussions, ssiez, ssent.
	ὅτι νὰ ἀνεγίνωσκον.
	<i>prétérit.</i>
LIRE ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΕΙΝ.	que j'aie lu κτλ. ὅτι νὰ ἀνέγνων.
INDIC. présent.	<i>plus q. parfait.</i>
je lis, lis, lit. lisons, sez,	que j'eusse lu κτλ.
sent.	ὅτι νὰ εἶχον ἀναγνώσει.
<i>imparfait.</i>	INFIN. présent
je lisais, sais, sait. sions,	lire. ἀναγινώσκειν.
siez, saient.	<i>prétérit.</i>
ἀνεγίνωσκον.	avoir lu. ἀναγνῶναι.
<i>défini.</i>	PARTIC. actif.
je lus, lus. lut. lûmes,	lisant. ἀναγινώσκων.
lûtes, lurent.	PARTIC. passif.
ἀνέγνων.	lu-e ἀνεγνωμένος.
<i>indéfini.</i>	
j'ai lu κ.τ.λ.	
ἀνέγνωσα.	

prétérit.
 ayant lu. ἀναγνώσας.
futur.
 devant lire. ἀναγνώσων.
 ἰδιωτισμοί
 Je ne puis bien lire dans son
 âme. δὲν δύναμαι καλῶς νὰ
 ἐμβατεύσω εἰς τὴν ψυχὴν του.
 lire dans l'avenir. προγιγνώσκω
 τὸ μέλλον.

Μ Α Θ Η Μ Α 29.

SUFFIRE ΕΠΑΡΚΕΙΝ.

IND. présent.
 je suffis, is, it. sons,
 sez, sent. ἐπαρκῶ.
imparfait.
 je suffisais, sais, sait.
 sions, siez, saient. ἐπήρουν.
défini.
 je suffis, is, it.. imes,
 ites, irent. ἐπήρκεσα.
indéfini.
 j'ai suffi κ.τ.λ. ἐπήρκεσα
prétérit antérieur.
 j'eus suffi κ.τ.λ. ἐπήρκεσα.
plus q. parfait.
 j'avais suffi κ.τ.λ. εἶχον ἐπαρκέσει.
futur absolu.
 je suffirai, ras, ra. rons, rez,
 ront. θὰ ἐπαρκῶ ἢ ἐπαρκέσω.
futur antér.
 j'aurai suffi. θὰ ἔχω ἐπαρκέσει.
CONDIT. présent.
 je suffirais, rais, rait.
 rions, riez, raient.
 ἦθελον ἐπαρκεῖ ἢ ἐπαρκέσει.

prétérit.
 j'aurais suffi κ.τ.λ.
 ἦθελον ἔχει ἐπαρκέσει.
IMPÉR. présent et futur.
 suffis, qu'il suffise. suffisons,
 sez, qu'ils fussent. ἐπάρκεσον.
SUBJONCT. prés.
 que je suffise, ses, se.
 sions, siez, sent.
 ὅτι νὰ ἐπαρκῶ ἢ ἐπαρκέσω.
imparfait
 que je fussisse, sses, it. ssions,
 ssiez, ssent. ὅτι νὰ ἐπήρουν.
prétérit.
 que j'aie suffi. ὅτι νὰ ἐπήρκεσα.
plus q. parf.
 que j'eusse suffi κ.τ.λ.
 ὅτι νὰ εἶχον ἐπαρκέσει.
INFINIT. prés.
 suffire. ἐπαρκεῖν.
prétérit.
 avoir suffi. ἐπαρκέσαι.
PART. actif.
 suffisant. ἐπαρκῶν.
passif.
 suffi.
prétérit.
 ayant suffi. ἐπαρκέσας.
futur.
 devant suffire.
 ἐπαρκέσων.

CONCLURE ΣΥΜΠΕΡΑΙΝΩ.

INDICATIF présent
 je conclus, clus, clut. cluons,
 cluez, cluent. συμπεραίνω.
imparfait.
 je concluais, ais, ait.
 concluions, iez, aient.
 ἐσυμπεραίνων.

pret. défini.
 je conclus, clus, clut. ἐλύμεν,
 ἐλύτες, ἐλύοντες. *συνεπέρανα.*

indéfini.
 j'ai conclu κ.τ.λ. *συνεπέρανα.*
prétérit antérieur.
 j'eus conclu κ.τ.λ. *συνεπέρανα.*
plus q. parfait.
 j'avais conclu. εἶχον συνεπέρανει.
futur absolu.
 je conclurai κ.τ.λ.
 ὅα συνεπείρω ἢ συνεπείρω.
futur antérieur.
 j'aurai conclu. ὅα ἔχω συνεπείρω.
CONDIT. présent.
 je conclurais κ.τ.λ.
 ἤθελον σὺνπεραίνε· ἢ συνεπείρω.
prétérit.
 j'aurais conclu κ.τ.λ.
 ἤθελον ἔχει συνεπείρω.
IMPER. présent et futur
 conclus, qu'il conclue.
 concluons, ez, qu'ils concluent.
 σὺπείρων ἢ συνεπείρων.
SUBJ. présent.
 que je conclue, ues, ue.
 uïous, uïez, uent.
 ὅτι νὰ συνεπείρω ἢ συνεπείρω.
imparfait.
 que je conclusse, sses, ût.
 ssions, ssiez, ssent.
prétérit
 que j'aie conclu. ὅτι νὰ συνεπείρω.
plus q. parfait
 que j'eusse conclu κ.τ.λ.
 ὅτι νὰ εἶχον συνεπείρω.
INFINIT. présent.
 conclure. *συνεπείρω.*
prétérit.
 avoir conclu. *συνεπείρω.*
PARTIC. actif.
 concluant ἢ en . . *συνεπείρων.*

passif.
 conclu. *συνπεράνας.*
prétérit.
 ayant conclu. *συνπεράνας.*
futur.
 devant conclure.
συνπερανῶν.

EXCLURE ΕΞΑΙΡΕΙΝ.

Κλίνεται ὡς τὸ ἀνωτέρω, ἀλλ' ἔχει δύο παθητ. μετοχάς: exclu και éclus θηλ. éclude, exclude.

ΜΑΘΗΜΑ 30.

ABSoudre ΑΠΟΛΥΤΕΙΝ.

Ἐλλειπής ἄνευ ἀορ. καὶ παρατακικοῦ, εἶναι σύνθετον ἐκ τοῦ ἀχρήστου soudre, ἔχον μόνον τὸν ἔνεστ. τῆς ἀπαρεμφάτου.

INDIC. présent.

j'absous, absous, absout.
 absolvont, vez, absolvent.
ἀπολύω.

imparfait.

j'absolvais, vais, vait. vions, viez, vaient.
ἀπέλυον.

indéfini.

j'ai absous κ.τ.λ. ἀπέλυσα.
prétérit: antérieur.

j'eus absous κ.τ.λ. ἀπέλυσα.
plus que parfait.

j'avais absous. εἶχον ἀπολύσει.
futur absolu.

j'absoudrai κ.τ.λ.
 ὅα ἀπολύω ἢ ἀπολύσω.
futur antérieur.

j'aurai absous. ὅα ἔχω ἀπολύσει.

CONDIT. présent.	
j'absoudrais κ.τ.λ.	ἤθελον ἀπολύει ἢ ἀπολύσει.
	<i>présérit.</i>
j'aurais absous κ.τ.λ.	ἤθελον ἔχει ἀπολύσει.
IMPERAT.	
absous, qu'il absolve, absolvons, absolvez, qu'ils absolvent.	ἀπόλυε ἢ ἀπόλυσον.
SUBJ. présent.	
que j'absolve, ves, ve. vions, viez, vent.	ὅτι νὰ ἀπολύω ἢ ἀπολύσω.
	<i>plus q. parfait.</i>
que j'eusse absous, κ.τ.λ.	ὅτι νὰ εἶχον ἀπολύσει.
INFINITIF.	
absoudre.	ἀπολύειν.
	<i>présérit.</i>
avoir absous.	ἀπολύσαι.
PARTIC. actif.	
absolvant ἢ en . . .	ἀπολύων.
	<i>passif.</i>
absous-te.	ἀπολελυμένος.
	<i>présérit.</i>
ayant absous.	ἀπολύσας.
	<i>futur.</i>
devant absoudre.	ἀπολύων.
RESOUDRE ANΑΛΥΩ.	
Κλίνεται ὡς τὸ ἀνωτέρω ab-	
soudre, ἀλλὰ τοῦτο ἔχει ἀόριστον.	
je résolus, παρατ. τῆς ὑποτακτ.	
que je résolusse καὶ δύο μετο-	
χάς: resolu δηλοῦσας ἀπογα-	
σθεῖς καὶ resous καταρτηθεῖς κα-	
τὰ τὴν τελευταίαν ἐννοίαν δὲν λαμ-	
βάνει. θηλ. δηλ. δὲν ἔχει resouse	

MOUDRE ΑΛΕΘΕΙΝ.	
INDICATIF présent.	
je mouds, ds, d. lions, lez, lent.	ἀλέθω.
	<i>imparfait.</i>
je moulais κ.τ.λ.	ἤλεθον.
	<i>défini.</i>
je moulus, lus, lul.	
lûmes, lûtés, lurent.	ἤλεσα.
	<i>indéfini.</i>
j'ai moulu κ.τ.λ.	ἤλεσα.
	<i>prés. antérieur.</i>
j'eus moulu κ.τ.λ.	ἤλεσα.
	<i>plus q. parfait.</i>
j'avais moulu κ.τ.λ.	εἶχον ἀλέσει.
	<i>futur absolu.</i>
je moudrai.	θὰ ἀλέθω ἢ ἀλέσω.
	<i>fut. antérieur.</i>
j'aurai moulu.	θὰ ἔχω ἀλέσει.
CONDIT. présent.	
je moudrais κ.τ.λ.	ἤλεθον.
	<i>présérit.</i>
j'aurais moulu. κ.τ.λ.	ἤθελον ἔχει ἀλέσει.
IMPERATIF.	
mouds, qu'il moule. moulons, moulez, qu'ils moulent.	ἀλέθε ἢ ἀλεθον.
	<i>SUBJ. présent.</i>
que je moule, les, le. lions, liez, lent.	ὅτι νὰ ἀλέθω ἢ ἀλέσω.
	<i>imparfait.</i>
que je moulusse, sses,ût.	
ssions, ssiez, ssent.	ὅτι νὰ ἤλεθον
	<i>présérit.</i>
que j'aie moulu.	ὅτι νὰ ἤλεθα.
	<i>plus que parfait.</i>
j'eusse moulu κ.τ.λ.	ὅτι νὰ εἶχον ἀλέσει.
	<i>INFIN. présent.</i>
moudre.	ἀλέθειν.

prétérit.
avoir moulu. ἀλέσας.
PARTIC. actif.
moulant ἢ en . . ἀλέθων.
passif.
moulu-e ἠλεσμένος.
prétérit
ayant moulu. ἀλέσας.
futur.
devant moudre. ἀλέθειν ἢ ἀλέσειν.

ἰδιωτισμοί.

On a moulu un homme de conps
il a été moulu de conps. ἐ-
ξηλοφόρτωσάν τινα, τὸν ἐτυμ-
πάνισαν.
on a le corps tout moulu, on
est tout moulu. εἶναι κατὰ-
κοπος, κατακομμένος.

PEINDRE ΖΩΓΡΑΦΙΖΕΙΝ.

INDIC. présent.
je peins, peins, point. peignons
peignez, gnent. ζωγραφίζω.
imparfait.
je peignais κ.τ.λ. ἐζωγράφιζον.
défini.
je peignis, gnis, gnit. gnimes,
gnites, guirent. ἐζωγράρισα.
indéfini.
j'ai peint κ.τ.λ. ἐζωγράρισα.
prét. antérieur.
j'eus peint κ.τ.λ. ἐζωγράρισα.
plus q. parfait.
j'avais peint. εἶχον ζωγραφίσει.
futur absolu.
je peindrai. κ.τ.λ. θὰ ζωγραφίσω.
futur antérieur.
j'aurai peint. θὰ εἶχω ζωγραφίσει.

COND. présent.
je peindrais. ἤθελον ζωγραφίσει.
prétérit
j'aurais peint. ἤθελ. εἶχε ζωγραφίσει.
IMPER. présent.
peints, qu'il peigne. peignons,
peignez, qu'ils peignent.
ζωγράφιζε ἢ ζωγράπισον.
SUBJ. présent.
que je peigne, gnes, gne.
gnions, gniez, gnent. ζωγραφίζω.
imparfait.
que je peignisse, isses, it. ssions
issiez, issent. ὅτι νὰ ἐζωγράφιζον.
prétérit.
que j'aie peint. ὅτι νὰ ἐζωγράρισα
plus q. parfait.
que j'eusse peini κ.τ.λ.
ὅτι νὰ εἶχον ζωγραφίσει.

INFINITIF.

peindre. ζωγραφίζειν.
prétérit
avoir peint. ζωγραφίσαι.
PART. actif.
peignant ἢ en . . ζωγραφίζων.
passif.
peint-e. ἐζωγραφισμένος.
prétérit.
ayant peint. ζωγραφίσας.
futur.
devant peindre. ζωγραφίσων.

ἰδιωτισμοί.

Vos habits vous vont à peindre
τὰ ἐνδύματά σου σοὶ ἐρχονται
κάλλισα.
il ne fallait que cela pour l'a-
chever de peindre. τοῦτο ἐ-
λειπε νὰ τὸν ἀποτελειώσῃ (δηλ.
διὰ νὰ γίνῃ σωστὴ ἢ δυστυχία).
se peindre le visage, les che-

veux. βάψει τὸ πρόσωπον, τὴν κόμην.
 toiles peintes. ἀνοβαφεῖς συνδόνες (τοῖτια).
 cela est bien peint. τοῦτο εἶναι καλλιγραφία.

ΜΑΘΗΜΑ 31.

SUIVRE ΑΚΟΛΟΥΘΕΙΝ.

INDIC. *présent.*
 je suis, suis, suit. suivons, suivez, suivent. ἀκολουθῶ.
imparfait.
 je suivais, κ.τ.λ. ἠκολούθουν.
prétérit défini.
 je suivis, vis, vit. vîmes, vîtes virent. ἠκολούθησα.
indéfini
 j'ai suivi κ.τ.λ. ἠκολούθησα.
prét. antérieur.
 j'eus suivi κ.τ.λ. ἠκολούθησα.
plus q. parfait.
 j'avais suivi κ.τ.λ. εἶχον ἀκολουθήσει.
futur absolu.
 je suivrai κ.τ.λ. θὰ ἀκολουθῶ ἢ ἀκολουθήσω.
futur antérieur.
 j'aurai suivi κ.ο.λ. ὅθ' ἔχω ἀκολουθήσει.
 CONDIT. *présent.*
 je suivrais κ.τ.λ. ἤθελον ἀκολουθεῖ ἢ ἀκολουθήσει.
prétérit.
 j'aurais, suivi κ.τ.λ. ἤθελον ἔχει ἀκολουθήσει.
 IMPER. *présent.*
 suis, qu'il suive. suivons, suivez, qu'ils suivent. ἀκολουθεῖ ἢ ἀκολουθήσον.

SUBJ. *présent et futur.*
 que je suive, ves, ve. suivions, viez, vent.
 ὅτι νὰ ἀκολουθῶ ἢ ἀκολουθήσω.
imparfait.
 que je suivisse, sses, lt. suivissions, ssiez, ssent.
 ὅτι νὰ ἠκολούθουν.
prétérit.
 que j'eusse suivi κ.τ.λ. ὅτι νὰ εἶχον ἀκολουθήσει.
 INFIN. *prés.*
 suivre. ἀκολουθεῖν.
prétérit.
 avoir suivi. ἀκολουθήσας.
 PARTIC. *actif.*
 suivaut. ἀκολουθῶν.
passif.
 suivi-e. ἀκολουθούμενος
prétérit.
 ayant suivi. ἀκολουθήσας.
futur.
 devant suivre. ἀκολουθεῖν ἢ ἀκολουθήσειν.

Ἰδιωτισμοὶ

Suivre par honneur. παραπέμπω. dire des choses qui se suivent. λέγω πράγματα ἔχοντα συνάφειαν, σύμφωνα.
 suivre de près. παρακολουθῶ. suivi μετ. καὶ ἐπ. δηλοῖ (ἐκτός τῆς κυρίας σημασίας) συγκαλεῖν πολλοὺς ἀνθρώπους, οἶον un speciaele, un cours, suivi. θέατρον, μάθημα συγκαζόμενον ὑπὸ πολλῶν.

VAINCRE NIKAN.

INDIC. présent.	
je vaincs, es, c. quons, quez, quent.	νικῶ.
imparfait.	
je vainquais κ.τ.λ.	ἐνίκων.
défini.	
je vainquis, quis, quit. qites, quirent.	ἐνίκησα.
prés. indéfini.	
j'ai vaincu κ.τ.λ.	ἐνίκησα.
prés. antér.	
j'eus vaincu κ.τ.λ.	ἐνίκησα.
plus p. parfait.	
j'avais vaincu κ.τ.λ.	εἶχον νικήσει.
futur absolu.	
je vaincrai κ.τ.λ.	θὰ νικῶ ἢ νικήσω.
futur antérieur.	
j'aurai vaincu κ.τ.λ.	θὰ ἔχω νικήσει.
CONJUG. présent.	
je vaincrais κ.τ.λ.	ἠθέλον νικᾶ ἢ νικήσει.
prétérit.	
j'aurais vaincu κ.τ.λ.	ἠθέλον ἔχει νικήσει.
IMPÉRATIF.	
vaines, qu'il vainque. quons, vainquez, qu'ils vainquent.	νίκα ἢ νίκησον.

SUBJ. présent.	
que vainque, ques, que. quions, quiez, quent.	ὄτι νὰ νικῶ ἢ νικήσω.
imparfait.	
que je vainquisse, sses, it. ssions, ssiez, ssent.	ὄτι νὰ ἐνίκων.
prétérit	
que j'aie vaincu κ.τ.λ.	ὄτι νὰ ἐνίκησα.
plus q. parfait.	
que j'eusse vaincu κ.τ.λ.	ὄτι νὰ εἶχον νικήσει.
INFIN. présent.	
vaincre	νικᾶν.
prét.	
avoir vaincu.	νικήσαι.
PART. actif.	
vainquant ἢ en . .	νικῶν.
passif.	
vaincu-e.	νενικημένος.
prét.	
ayant vaincu.	νικήσας.
futur.	
devant vaincre.	νικῶν ἢ νικήσων.

ΜΑΘΗΜΑ 32.

Φράσεις ἢ γαλλισμοὶ τοῦ μόνου ἀνωμ. τῆς Α'. συζυγίας *Aller*
καὶ τῶν δύο ἀνωμάτων ρημάτων *Être* καὶ *Avoir*.

ALLER ὙΜΑΓΩ.

διάφοροι χρήσεις αὐτοῦ.

Θέλοντες νὰ εἰπωμεν ὅτι ἐξ ἀγγείου τινὸς ῥέει τὸ ἐμπεριεχόμενον
ὕγρον, μεταχειρίζομεθα, αὐτὸ τὸ *Aller* ὡς τὸ ἀγγεῖον ῥέει ἢ τρέ-
χει. . . *s'en va*.

Ὁ οἶνος, κ.τ.λ. θὰ χαθῆ. . . *s'en ira*.

Ὁ πυρετὸς, θὰ ἔλθῃ *la fièvre s'en ira*.

Ἡ ὠριότης ἀρχίζει νὰ μαραίνεται *commence s'en aller*.

Πλησιάζει μεσημέριον. *Il s'en va midi*.

Τὸ πρᾶγμα αὐτὸ εἶναι πρόδηλον *cela s'en va sans dire*.

Δὲν χορατεύει, κτυπᾷ μὲ τὰ σωστά του. *Il n'y va pas de main
morte*.

Δὲν ἐπιθυμῶ εἰρή. . . *Tous mes vœux vont à . . .*

Ἰσχύει τὰ πάντα ὀρθῶς. *Il va droit en tout*.

Ἄντὶ τοῦ ῥῆμ. αὐτὸ πῶς στέκει καλὰ (δηλαδ. τὸ φόρεμα), *cet ha-
bit vous va, ἢ vous sied bien*.

Κινδυνεύει ἡ ζωὴ. . . *Il y va de la vie*.

Ἄν καὶ ἐκινδύνευεν ὅλη ἡ περιουσία του, *quand il irait de tout
ce qu'il possède*.

Ἀφίνει νὰ τὸν σύρουν ἀπὸ τὴν μύτην *Il se laisse aller*.

Μὴ φαντασθῆς ὅτι. . . *n'allez pas vous imaginer. . .* (πρὸς μα-
γαλειτέραν ἔμφρασιν).

Τέλος πάντων - ἐὰν ἐξακολουθῆ οὕτω - εἰς τὰ τελευταῖα - τὸ κάτω
κάτω - τὸ χειρότερον καὶ ἂν συνέβῃ. . . (κοινῶς). . . *au long aller*.

Χάνεται - θ' ἀρχίσῃ - τελειώνει - ἐγρήγορα - *s'en va - s'en va
commencer - s'en va finir - bientôt*.

Διὰ νὰ ἐβγάλωμεν κηλίδας, *faire s'en aller les taches*.

Aller au trot, τρηποδισμός· *au reculon*, πίσωκῶλα *de
côté*, πλαγίως *au devant de . . .* ἔμπροσθεν του. . . *προὔπαντῶ τινα*.

Τὸ πῦρ προχωρεῖ. . . *le feu va*.

Τὸ φόρεμα αὐτὸ σοῦ τεριάζει, *cet habit vous va bien*.

Αὐτὰ τὰ χειρόκτια εἶναι ὁμόζυγα. *Ces gants là vont ensemble*.
Μὴ ἀμφισβᾶλλῃς, μὴ σὲ μέλλει, θὰ ἐπιτύχωμεν, *allez, nous en
viendrons à bout*.

Τώρα θὰ ὑπάγω εἰς μίαν στιγμὴν θὰ ὑπάγω *je vais y aller*.

Φράσεις ἢ ἰδιωτισμοὶ τοῦ Être.

A même, νὰ ᾄται τις εἰς θέσιν, εἰς κατάστασιν, je suis à même de εἶμαι εἰς. . . νά. . .

Après quelqu' un ἀκολουθεῖ ὀπισθέν τινος, je fus. . . j'allai après lui ὑπῆγον ἀκολουθῶν αὐτόν.

Je suis au bout de voie. Δὲν ἐμποδίζω πλέον τίποτε.

Ma patience est au bout, ἔχασα τὴν ὑπομονήν.

A bout, je suis à bout, ἀπὸδῆσα κ.τ.λ.

Long temps, ἀργοπορῶ, vous fûtes long temps ἠργοπορήσατε.

Hors d'haleine, δυσκολία στεναγμοῦ, je suis maintenant en haleine. Τώρα ἔχω ἔργον.

Épouménté; τῆς τάξεως, après καὶ τῆς αἰτιατικῆς, εἶμαι εἰς ἔργον διὰ τὴν ὑπόθεσιν σου, je suis apres l'ouvrage de votre affaire.

Ἀκολουθῶ ὀπισθεν τοῦ κοινοῦ ἡμῶν φίλου. Je suis apres notre commun ami.

Être aux abois. Ὅταν ᾄται τις εἰς τὰ ὀλίσθια, votre vieux bon homme est aux abois, ὁ εὐήθης γέρον σου, εἶναι εἰς τὰ ὀλίσθια.

Bien aise, ὅταν εὐχαριστῆταί τις ἢ χαιρεῖ πολὺ je suis bien aise de vous voir honoré, χαιρῶ πολὺ βλέπων σε τιμημένον.

A quel qu'un, τώρα ἔρχομαι, ἔρχομαι ἀμέσως je suis à vous ἔρχομαι εὐθύς.

En être la. Ἐπιμένω ἐκεῖ, μένω ἐκεῖ, ἐκαρφώθηκα ἐκεῖ j'en suis logé là.

Y être. Μαντεύω, vous n'y êtes pas δὲν ἐμάντευσα vous y êtes ἐμάντευσα.

A son aise, προηγουμένως τῶν ἀντωνυμιῶν mon, ton, son, κ.τ.λ. νὰ στέχη τις καλὰ νὰ ᾄται εὐκατάστατος, ἀναπαυτικῶς, je n'étais pas à mon aise, δὲν ἔστεικα καλὰ.

N'aimer trop ses aises, νὰ μὴν ἀγαπᾷ τις παραπολὺ τὴν μαλθακότητά.

Une autre chose que. . . κάθε ἄλλο πράγμα παρ' ὅπως ἐνόμιζα autre chose que je ne croyais.

Ravi d'aise. Εἶναι τις ὅλος περιχαρῆς, je suis ravi d'aise, ὅλος πλήρης χαρᾶς.

Tout est dans l'or, Τὸ χρυσάφι εἶναι τὸ παντοδύναμον.

Qu'est ce? Τί εἶναι. Qui est ce? ποῖος, ποῖα εἶναι.

N'eut pas fait deux pas que voilà δὲν ἔκαμε 40 βήματα, νά-τον πάλιν.

N'était que votre ami. Ἐὰν δὲν ᾄτον φίλος σου.

Il est une heure deux heures, κ.τ.λ. εἶναι μία ὥρα.

Il est moins que généreux, εἶναι κατ' ἄλλο ἢ ἐλευθέριος.

Il y a bientôt dix ans. . . que . . . είναι σχεδόν 40 έτη όπου. . .
Quand j'aurai fait jè vous irai joindre, άμκ κάμω, ή τελειώσω,
τό έργον μου, θά έλθώ νά σέ προσφθάσω

Il s'est bătıt bien des maisons à Athènes φκοδομήθησαν πάμ-
πολλκι οικίαι εις τάς. . .

Διάφοροι άλλοι ιδιωτισμοι ή φράσεις του Avoir.

Μετὰ του ρήματος à faire (νά κάμω) έχει την έννοιαν
του έχει εργασία.

Δέν ήλθον, διότι είχον εργασίαν πολλήν je n'y allai, ή je n'y vins
pour ce que j'avais à faire

μέ τό à choisir (νά εκλέξω)

Δέν μένει άλλο ή νά εκλέξωμεν. Il ne nous reste, nous n'avons,
qu'à choisir.

μέ τό à se plaindre κεί τας άνωτου. me, te, se, nous, vous, se.

J'ai à me, tu as à te, il, ή elle a à se, nous'avons à nous, vous
avez à vous ils, ή, elles ont à se plaindre.

Έχω αίτίαν νά παραπονεθώ έχω αίτίαν νά. . .

Μέ τό n'avoir que faire δέν έχω νά κάμω.

Δέν έχω νά κάμω τίποτε έδω, je n'ai à faire rien ici.

μέ την de. . .

Δέν έχω ανάγκην του βιβλίου κ.τ.λ. je n'ai que faire de votre
livre je n'ai que de vous dire de vous faire savoir, de vous re-
commender κ.τ.λ. δέν έχω άλλου ανάγκην ειμή νά σέ είπω, νά σέ
κάμω γνωστόν, νά σέ συστήσω κ.τ.λ.

μέ τό de quoi vivre (τά πρός τό ζην).

J'ai, tu as, il ή elle a, nous avons, vous avez, ils ή elles ont,
de quoi vivre, έχω, έχεις, έχει, κ.τ.λ. τά πρός τό ζην.

μέ τό en avoir à. . . Τό νά ήναί τις ένοχλημένος
μετ' άλλου.

Έχω λόγους, έχεις, έχει κ.τ.λ. νά τά έχω, νά τά έχεις, κ.τ.λ. μέ
αυτόν, μέ αυτήν, μέ αυτούς, μέ αυτές.

J'ai des raisons en avoir à lui, à elle, à eux, à elles.

Avoir des chances

Τό λαμβάνειν άποτυχίαν περιστάσεως.

Il eut des chances dans toute sa vie. Έλαβεν άποτυχίαις ει, δ-
λην του την ζοήν.

Avoir, de la reconnaissance de . . .

Εὐγνωμονεῖν εἰς τινα.

J'ai de la reconnaissance de vos bienfaits. Εὐγνωμονῶ ὑπὲρ τῶν ὑμετέρων εὐεργεσιῶν.

μὲ τὸ ἀναφορ. μόριον ἐν προσηγουμένων τῶν ἀντωνυμιῶν
vous, lui, elle, leur.

en avoir.	Je vous en aurai	pour	tou-	jours	θέλω διατηρεῖ εὐγνωμοσύνην		
						Je lui en aurai	δι' ὑμᾶς, αὐτὸν, αὐτήν, ἀ-
							Je leur en aurai

μὲ τὸ point de, ἢ point de l' . . .

Il n'a point d'esprit. Εἶναι ζῶον.

Il n'a point de l'esprit. Δὲν ἔχει πνεῦμα.

μὲ τὸ point, καὶ μὲ τὸ pas, ἐρωτηματικῶς καὶ ἀρνητικῶς.

N'avez-vous point vu? εἶδες ἢ ἀπάντ. ἢ ἀρνητικὴ ἢ καταφατικὴ.

N'avez-vous pas . . . vu? δὲν εἶδες ἀκολουθεῖ ἢ ἀπάντησις καταφατικὴ.

N'avez-vous point pris? ἐπῆρες ἢ ἀρνητικὴν, ἢ καταφατικὴν;

N'avez-vous pas pris? δὲν ἐπῆρες; καταφατικὴν.

μὲ τὸ que faire à . . . (ἀρνητικῶς ἔχειν βᾶρος κατὰ τινος.

Je n'ai que faire à votre maître, κ.τ.λ. Δὲν ἔχω τίποτε κατὰ τοῦ Διδασκάλου σου.

μὲ τὰς ἀντωνυμίας mon, ton, son; notre, votre, leur
ἔχει τὴν ἔννοιαν περιουσίας.

Voici-mon, ton, son, notre, leur Avoir ἰδοὺ ἡ περιουσία μου σου-του-της-μας-σας-των.

μὲ τὸ pain cuit (ψωμί ψημένο).

Αὐτὸς εἶναι πολὺ δεινὸς καὶ κοινὸς ἰδιωτισμὸς, διαλαμβάνει τὴν ἔννοιαν τοῦ ζῆν ἐν ἀπόσει εἶναι εἰς χρῆσιν προσηγουμένων τῶν ἀντωνυμιῶν mon, ton, son, notre, votre, leur.

j'ai mon	pain cuit	ζῶ	ἡμεῖς	nous avons notre	} ζῶμεν	
tu as ton		ζῆς	ὑμεῖς	vous avez votre		} ζῆτε
il a, ἢ elle a son		ζῆ	αὐτοὶ	ils, ἢ elles ont leur		
			ἐν ἀνέσει			

μὲ τὸ beau faire καὶ beau dire

ματαιῶς ἐργάζεσαι, πράττεις, ἐνεργεῖς, συμβουλ. κ.τ.λ.

Vous avez beau dire, beau faire, dele conseiller de le presser κ.τ.λ. ματαιῶς τὸν συμβουλεύεις τὸν παραινεῖς κ.τ.λ.

μετὰ τοῦ bientôt ἐπομένου (ἐπιρῶρημ.) ἐρωτηματ.

Avez vous bientôt fini d'écrire de lire de θὰ τελειώσης ἐγγρή-
γορα τὴν γραφὴν, τὴν ἀνάγνωσιν, κ.τ.λ. (μετεχειρίζοντο τὸν ἀόρι-
στον ἀντὶ τοῦ ἐνεστ. τῆς ὀριστικῆς.

Mè τὸ vent d'une affaire, ἄνεμον ὑποθέσεως (κατὰ λέξιν)

ἔχει δὲ καὶ τὴν ἔννοιαν «γνώσιν περὶ ὑποθέσεως».

Avez vous eu vent de l'affaire? ἔλαβες γνώσιν περὶ τῆς ὑπο-
θέσεως;

Mè τὸ bon pied bon oeil.

(Νὰ ἔχη τις μάτι πόδι καὶ αὐτὶ μὲ ὑποκειμένον τι).

Vous devez avoir bon pied bon oeil avec un individu pareil
πρέπει νὰ ἐνθυμῆσαι μὲ ὁποῖον ὑποκειμένον ἔχεις νὰ κάμης.

Mè τὸ motif à craindre. (νὰ ἔχη τις αἰτίαν λόγους, κ.τ.λ.
νὰ φοβῆται τὴν. . . συντάττεται μὲ αἰτιατικὴν).

J'eus à craindre son inconstance, ἔλαβον αἰτίαν, λόγους, κ.τ.λ.
νὰ φοβῆθῶ τὴν ἀστασίαν τοῦ, τῆς διαγωγῆν σου κ.τ.λ.

Μ Α Θ Η Μ Α 33.

Συλλογὴ ἰδιωτισμῶν διαφόρων, διὰ λέξεων

ἀπλῶν καὶ συνθέτων.

Un courtisan ἄρσ. αὐλικὸς γυναικοκόλαξ.

Une courtisane θηλ. δημοσία πόρνη.

Bon homme, ἀπλοῦς μὲ ὀλίγον πνεῦμα εὐαπάτητος.

Homme bon, καλὸς, εὐνοϊκὸς ἐλεήμων.

Certaine nouvelle, εἰδησίς τις.

Nouvelle certaine, εἰδησίς βεβαία.

Et vous voila, σεις οἱ ἄλλοι.

Le voila bien, νάτον ἐδῶ.

Nous voila quittes, ἰδοῦ, εἴμεθα ἴσια ἴσια.

Ne nous voila pas mal, δὲν πηγαίνομεν κακὰ.

Voila parler, ἰδοῦ τρόπος τοῦ ὁμιλεῖν.

A cela près, ἐκτὸς τούτου.

A une grande vanité près les heros sont faits comme les au-
tres hommes, ἐξαιρουμένης τῆς μεγάλης ματαιοφροσύνης, οἱ ἥρωες
εἶναι ὡς οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι.

Rompre la visiere à quelqu'un, λέγω κατὰ πρόσωπον δυσά-
ρεστόν τι.

- Les joutes παιγνίδιον μονομαχίας.
Les tournois, μονομαχία ὑπὸ τῶν ἀγωνιστῶν.
A bout devoie, ἐξάντλησις ὄλων τῶν μέσων δὲν ἐλπίζω τίπο-
τε ἄλλο.
Fraser la corde, ὀλίγον ἔλειψε νὰ καταδικασθῆ εἰς θάνατον.
La bailler bonne, μᾶς τὴν ἐπώλησεν ἐξαίρετα.
Il me la donna belle, μᾶς τὰ πῶλει καθὼς ἤξεύρει.
Empaumer une affaire, ἀναλαμβάνω ὑπόθεσιν τινα καὶ τὴν ἐξα-
κολουθῶ δραστηρίως.
Servir sur les deux toits, βοηθῶ τινα διὰ νὰ ἐπιτύχη.
Il n'était moins que généreux, εἶναι κάθις ἄλλο ἢ γενναῖος.
On ne laisse pas de s'amuser malgré, δὲν παύουν τοῦ νὰ . . .
ἀκοντες.
A ce qu'il me semble, καθὼς μοι φαίνεται.
Nous voila à nous lamenter, ἰδοὺ πάλιν παράπονα.
De vous dire comment! . . νὰ σὲ εἶπω πῶς! . . . αὐτὸ εἶναι ἴσια
ἴσα ὅπου δὲν ἤξεύρω.
Qu'est ce que de nous, τί ἔχομεν νὰ κάμωμεν.
Trouver quelqu'un ou quelque chose à dire, μέμφομαι παρα-
τηρῶ ἔλλειψιν.
Un fou rire, γέλωτος τοῦ ὁποῖου δὲν εἴμεθα κύριοι.
Un rire fou, γέλωτος ἀνευ αἰτίας.
Termes propres, λέξεις φανερόνουςσι σαφῶς τὴν ιδέαν. . .
Propres termes, τὰς ἰδίας λέξεις αἱ εἶπον.
Quell'est votre erreur! εἰς τί ἔσφαλες ἠπατήθης.
Quelle erreur est la vôtre, πῶς ἔπεσε εἰς ἐν τοιοῦτον λάθος.
Air grand, εὐγενῆς, φυσιογνωμία.
Grand air, μεγάλου ἄρχοντος.
Un homme petit, μικροῦ ἀναστήματος.
Un petit homme, μὴ πράττων πρεπόντος.
Un grand homme, μὲ μεγάλην εὐφυΐαν.
Un homme grand, ὑψηλός.
Un homme brave, ἀτρόμητος γενναῖος.
Un brave homme, καλὸς ἄνθρωπος γλυκὺς τὸν τρόπον, καλοκάγαθος.
Une fausse clef, ἀντικλειδί.
Une clef fausse, ἄλλο κλειδί.
Une eau morte, ὅπου δὲν κινεῖται.
Une femme sage, φρόνιμος.
Une sage femme, μαία.
Donner dans la visiere, ἐμπιέειν ἔρωτα.
Femme grosse, ἔγκυος.
Grosse femme χονδρὰ, παχεῖα.

Galant homme, εύγενής.

Homme galant, γυναικικόλαξ.

Gentil homme, εύγενής.

Homme gentil, κομψός.

Malhonête homme, άνευ τιμής μήτε αισθήματος.

Homme malhonête, μη πράττων κατά τὸ πρέπον.

Nouvel habit, καινούριον φόρεμα.

Habit nouveau, habit neuf, νέου συρμού.

Vin nouveau, κρασί νέον.

Nouveau vin, νεωστὶ τρυπημένον τὸ βαρέλι.

Homme pauvre, πτωχὸς ἄνθρωπος.

Pauvre homme, άνευ ἀξιοτήτος, ἄθλιος ἀνίκανος.

Pauvre Auteur, συγγραφεὺς ἀνίκανος.

Auteur pauvre, συγγραφεὺς πτωχός.

Langue pauvre, οὐχὶ ἐκφραστικὴ καλῶς.

Pauvre langue, άνευ γλυκύτητος λέξεων, ἐνεργητικότητος, ωπαισθητικότητος.

Plaisant homme, νόστιμος ἄστειος.

Homme plaisant, χαρῖεν.

Plaisant personnage, προπέτης, ἀξιοκαταφρόνητος.

Personage plaisant, ἄστειος πνευματώδης.

Plaisante comédie, καινὴ κωμωδία.

Comédie plaisante πλήρης νοστιμάδας, λεπτότης.

Haut ton, προπέτης, αὐθάδης.

Ton haut, φωνὴ ὑψηλή.

Honête homme, εύγενής, μετρώπους τιμίους.

Homme honête, μετῆθικὴν καὶ εύγένειαν.

Mortel, ἢ mortelle, αὐτὸ τὸ ἐπίθετον πρὸ οὐσιαστικοῦ φανερώνει ἰδέαν ὑπερβολῆς μεγίστης. Il va vingt mortelles lieues. . . ὑπάρχουσιν 20 (κοτζά) λεύγα.

Σημείωσις. Ὅσάκις τὸ mortel προηγείται οὐσιαστικοῦ σημαίνει ὑπερβολήν, ὅταν δὲ ἔπεται αὐτοῦ σημαίνει θνητός, ἢ θνητόν.

Nous avons marché quatre mortelles lieues, ἐπεριπατήσαμεν 4. ὀλοκλήρους λεύγας.

La vie presente est mortelle, ἡ παροῦσα ζωὴ θνητή.

μέ τὸ que.

C'est une terrible passion que le jeu, δὲν εἶναι οὐδὲν φοβερώτερον τοῦ χαρτοπαίξιν.

Cen'est pas trop que cela, αὐτὸ δὲν εἶναι ὑπερβολικόν.

Il n'est que d'avoir du courage, δὲν ἔλλειπει ἢ ἡ γενναϊότης.

Si j'étais que de vous, εἰάν ἦμην εἰς τῆν θέσιν σου.

- C'est à faire à moi que de . . . εἶναι ἐδική μου φροντίς νά . . .
 A qui mieux mieux, ὅποιοι καλλίτερον τοῦ ἄλλου.
 Que plus est, καὶ τὸ περισσότερον | ὁμιλοῦντες
 Que pis est, καὶ τὸ χειρότερον | ἀλλήλοις
 Voyons à qui l'aura, ἀς ἴδωμεν ποῖος πρῶτος θὰ λάβῃ αὐτό.
 Que ça, que là, ὁ μὲν ἐδῶ, ὁ δὲ ἐκεῖ.
 Le mas que, προσωπίς (γένους ἀρσενικοῦ).
 La masque, ἄσχημοι, γραῖα πονηρά (γένους θηλ.).
 La souris, ποντικὸς (γένους θηλ.).
 Le souris, μαιδιάμα (γένους ἀρσενικοῦ).
 Entre sol, κατωγείου τὸ ἐπάνω μέρος.
 Il n'y a pas jus qu'aux enfans que ne s'en mêlent, καὶ τὰ
 παιδία αὐτὰ ἀναμιγνύονται.
 Entrer bien dans, son rôle, τὸ ἀρχίζειν καλῶς ἐν ἔργον.
 Se panser, σφογγίζω τὴν πληγὴν.
 Obseder, στενεχωρῶ τινα ἐκ τοῦ πλησίον πικραπολύ.
 S'en passer, τὸ νὰ ἦναι ἀδιάφορον πρᾶγμα τι.
 Vous vous en passez, αὐτὸ σὲ εἶναι ἀδιάφορον.
 C'est vous qui a pris mon livre mais je m'en possèrai, τὸ νὰ
 μὴ συναισθάνεσθε τὴν ἔλλειψιν πρᾶγματός τινος.
 Tenir aux principes, προσκαλοῦμαι εἰς τὰς ἀρχάς.
 Je tiens toujours à vos principes, προσκαλοῦμαι εἰς τὰς ἀρ-
 χάς σου
 Assises, Σύνοδοι Δικαστικῆ Συνέδρων.
 La Cour d'Assises de Paris, τὸ Δικαστ. τῶν Συν. τῶν Παρισίων.
 Besicles, ματουάλια.
 Brussailles, χαμόκλαδα.
 Britelles, ἀναρτῆρ ἐξαρτῶν τὰ βρακία ἀπὸ τῶν ὤμων.
 Décombres, κρεμάσματα.
 Entraves, κωλύματα.
 Dans ces entrefaites, εἰς αὐτὸ τὸ ἀναμεταξύ.
 Proches | Συγγενής.
 Alies |
 Entre-sol, τὸ ἐπάνω πάτωμα.
 Brise-cou, σιάλα παλαιὰ κινδυνώδης.
 Abat-jour, φεγγίτης.
 Coup-gorge, κλεπτότοπος.
 Creve-cœur, βασανισμός.
 Gripe-sou, χρηματολόγοι.
 Hausse-Col, περιδέραιον εἰς τὸν λαιμὸν ἀξιοματικοῦ.
 Premices, ἀπαρχαί.
 Vergeter, ραβδίζω τὰ φορέματα.

Matou, γάτος

Loup grrou, ἀκοινώνητος ἄνθρωπος.

Devenir assomant avec. . . ζαλίζει τις μὲ τὰς . . .

Il devient assomant avec ses sottises, ζαλίζει μὲ τὰς ἀνοησίας του.

Quant il l'aurait maltraites qu'en serait il? ἂν καὶ ἤθελε τὸν μεταχειρισθῆ κακῶς τί ἤθελε συμβῆ.

Il fait cher vivre, εἶναι ἀκριβεία.

Se mettre à bailler, ἀρχίζουν νὰ χασμουρίζουν.

Emporter, ἔχει δύο διαφόρους ἐννοίας, παραφέρομαι, ὑπερβαίνω, καὶ ἰσχύω. Ἡ πρώτη αὐτοπαθῶς τὸ ῥῆμα διὰ τῶν ἀντωνυμικῶν, me, te, se, κ.τ.λ. Ἡ δευτέρα ἐνεργητικῶς διὰ τῆς ἀναφορικῆς ἀντωνυμίας, le, la, les.

Ἡ ἀθωότης του ὑπέρισχε τῆς ἀδικίας. Son innocence l'emporta sur l'injustice.

Παραφέρθη τόνον πολὺ ὥστε ἐπιάσθημεν. Il s'emporta autant que nous fûmes aux prises.

Pour le coup, διὰ ταύτην τὴν φορὰν μόνον, διὰ τελευταίαν φορὰν.

Je lui en parlerai pour le coup, θέλω τοῦ ὁμιλῆσαι περὶ τούτου διὰ τελευταίαν φορὰν,

Κατάλογος τῶν λέξεων ὅσαι δὲν ὑπόκεινται εἰς
τοὺς γενικοὺς κανόνας τῆς προφορᾶς καὶ
ἔχουσιν ἄφωνα γράμματα.

B.	Achaïe.	Cerf.
ἄφωνον ἐν τέλ. λέξεως.	Achellous.	Boeufs.
Plomb.	Alchimelec.	Oeufs.
Aplomb.	Archéologie.	Neufs.
Surplomb.	Archeographie.	Chef d'Oeuvre.
	Archetype,	Nerf de Boeuf.
	Archiepiscopal.	Oeuf frais.
C.	Archonte.	neuf sequins.
ἄφωνον ὡς ἄνωθεν.	Bachanals.	
	Bachus.	G. (ἄφωνον).
	Catechumenes.	
Broc.	Chaos.	Coing.
Clerc.	Chiliarque.	Poing.
Marc.	Acheron.	Étang.
Blanc.	Archab.	Rang.
Franc.	Archange.	Sang.
Jonc.	Chilogone.	Seing.
Accroc.	Chersonese.	Long.
Tronc.	Chanaam.	Bourg.
Almanach.	Chalcedonie.	Faubourg.
Estomach.	Chalidonie.	Doight.
Tabac.	Choeur.	Legs.
Done.	Chirographe.	Vinght.
Laos.	Zacharie.	Vieux oing.
Escroc.	Cholera-Morbus.	
Estanc.	Choristes.	GN. προφέρεται
Flanc.	Chorographie.	ὡς τὸ ἐλλ. γκ.
Cambric.	Eucharistie.	
Sambouc.	Exarch.	Cognat.
Arsenic.	Machabée.	Cognition.
Μὴ τελικὸν προφέρ.	Orchistre.	Agnat.
ὡς ἐλλην. κ.	Psiché.	Diagnose.
CH.	Nabuchodonosor.	Inespugnable.
		Stagnation.
Archangel.	F. (ἄφωνον).	Ignée.
Anachorit.		Ignicole.
Achille.	Clerf.	ignition.

προφέρεται οὕτω καὶ
ἐν ἀρχῇ λέξεως.

L. ἄφωνον.

Baril.
Chenil.
Coutil.
Fils.
Fusil.
Gril.
Fenil.
Fournil.
Fraisil.
Goupil.
Nombriil.
Outil.
pouls.
persil.
Soul.
Sourcil.
Redul.
Verrouil

L. ὑγρόν.

Vaillant.
Émail.
Treile.
Trenet.
Senes.
Eenouil.
Accueil.
Cueillir.
Oeil.
Seille.
Fille.
Coutiller.
Connilliere.
Bequillant.
Etrille.
Ardillon.

Milleret.
Mellet.

L. μὴ ὑγρόν.

Brillant.
Sillon.
Achille.
Anguille.
Capillement.
Capillature.
Codicille.
Destillateur.
Imbecille.
Pupille.
Papille.
Village.
Ville.
Tranquille.

M. ἄφωνον.

Damnable.
Condamnable.
Automne.

P.

ἄφωνον μὴ τελικόν.

Anabaptisme.
Anabaptistes.
Baptême.
Baptiser.
Aaptistere.
Comptabilité.
Comptable.
Comptant.
Compte.
Sept.
Compter.
Domptable.
Compteur.

Compteuse.
Printemps.
Comptoir.
Exempt.
Temps.
Domptable.
Prompte.
Promptement.
Promptuaire.
promptitude.
indomptable.

P.

προφερόμενον ἐν τέλει
λέξεων.

Cap.
Jalap.
Cep.
Sop.
Stoop.

μὴ προφερόμενον.

Beaucoup.
Drap.
Trop.

Q.

Γενική ἀρχὴ
Αἱ συλλαβαὶ qua.
que, qui, quo, προ-
φέρονται ὡς τὸ ἐλλη-
νικὸν κουά, κου, κουί,
κουό.

Adequat.
Equestre.
Equilaterus.

κ. τ. λ.

ἢ συλλαβὴ quai προ-
φέρεται μονοφώνως καὶ
ἢ quoi, προφέρεται
κουά, ἐλληνικόν.

Σημείωσις.

Τὸ τελικὸν η προ-
φέρεται συνήθως εἰς
τὰς λέξεις coq, cing,
μένει δὲ ἄφωνον εἰς τὴν
σύνθετον coq d-Inde,
ὡς καὶ εἰς τὴν λέξιν
cing, πρὸ συμφώνου
cing garçons.

R.

προφέρεται εἰς τὰς κα-
ταλήξεις εἰς er πρὸ
φωνήεντος.

Amer.
Aber.
Asper.
Auster.
Aster.
Hier.
Belveder.
Cuiller.
Cancer.
Cacheter.

Couroeer.

Gester.

Palpiter.

Liber.

Cher.

Ether.

Fer.

Fier.

Frater.

Gester.

Hiver.

Lucifer.

Magister.

Macer.

Mer.

Ver.

Vomer.

ὡς καὶ εἰς τὰ κύρια
ὀνόματα τὸ Γ τελικόν.

S. ἄφωνον.

Fils.

Εἰς αὐτὴν τὴν λέξιν

εἶναι ἄφωνον καὶ τὸ Ι.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν
λέξεων ὡς τὸ σ ἑλλη-
νικόν, ἐν μέτρῳ δὲ λέ-
ξεως μεταξὺ φωνήεν-
τος ὡς ζ ἑλληνικόν.

T.

προφέρεται εἰς τὰς
ἀκολουθούς λέξεις.

Abdest.

Acceptit.

Aconit.

Discapit.

Boot.

Brut.

Christ.

Compost.

Concept.

Contre-punct.

καὶ εἰς πολλὰς λέξεις
ξένων γλωσσῶν.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

ΜΕΡΟΣ Α΄.			
		Choir., με ἰδιωτ.	73
		Clore. τὸ αὐτό.	91
		Confire. τὸ αὐτό.	110
Περὶ τῆς προφορᾶς τῆς Γαλλικ. γλώσσ. 11		Candure. τὸ αὐτό.	115
Περὶ τῆς ἐνεργείας τῶν τριῶν τόνων. 12		Conquerir. τὸ αὐτό.	67
Περὶ τῶν διπλῶν ἢ συνθέτων φωνηέντων 17		Coudre. τὸ αὐτό.	100
Περὶ τῆς ἐπιρρίνου φωνῆς τῶν m καὶ n. 21		Courir. τρεῖς ἰδιωτ.	89
Περὶ τῶν διφθόγγων. 27		Croire. ἄνευ.	111
Περὶ τῶν 17 συμφώνων τῆς Γαλλ. γλώσσ. 27		Cueillir. ἄνευ.	69
Περὶ τῆς προφορᾶς τῶν ch, ge, gi, e, καὶ τοῦ l ὑγροῦ. 37		Cuire. (ὄμαλόν) με ἰδιωτισμ.	88
		D.	
ΜΕΡΟΣ Β΄.			
		Déchoir. με ἰδιωτ.	73
		Dire καὶ redire. τὸ αὐτό.	30
		E.	
Περὶ τῶν ἀνωμάλων ῥημάτων τῶν 4 συζυγιῶν, καὶ περὶ τινῶν ἑμαλῶν τῆς Α΄. συζυγίας. 41		Échoir. με ἰδιωτ.	72
Περὶ τοῦ ῥήματος Aller. 46		Éclorre. τὸ αὐτό.	92
Περὶ τῶν ἀνωμ. ῥημ. τῆς Β΄. συζυγίας 56		Écrire. ἄνευ.	112
Περὶ τῶν ἀνωμ. ῥημ. τῆς Γ΄. συζυγ. 72		Être. με ἰδιωτ.	122
Περὶ τῶν ἀνωμ. ῥημ. τῆς Δ΄ συζυγ. 86		Exclure. ἄνευ.	116
		F.	
<i>Πῶς τῶν ἀνωμ. ῥημάτων.</i>			
		Faire. με ἰδιωτ.	104
		Faillir. ἄνευ.	60
		Falloir. με ἰδιωτ.	73
		Finir. ἄνευ.	56
		Frite: ἄνευ.	113
		Fuire, ἄνευ.	60
		L.	
Absoudre. . . ἄνευ ἰδιωτισμοῦ. 116			
Acquerir. δύο ἰδιωτισμοὺς μόνον. 62			
Aller . . με πολλοὺς ἰδιωτισμοὺς. 46			
Assaillir. . . τὸ αὐτό. 66			
Asseoir, ἢ s'asseoir. ἐλίγους ἰδιωτ. 83		Lire. ἄνευ ἰδιωτ.	114
Avoir. 123		M.	
		Maudire. ἄνευ ἰδιωτ.	111
		Mettre. με ἰδιωτ.	94
		Moudre. ἄνευ.	117
Battre, με ἰδιωτ. 101		Mouvoir. ἄνευ.	81
Boire. τὸ αὐτό. 87		Mourir. με ἰδιωτ.	61
Bouillir. ἄνευ. 87			
Braire. ἄνευ. 106		N.	
Bruire. ἄνευ. 109		Neitre, ἄνευ ἰδιωτ.	108
		Nuire. τὸ αὐτό.	103
		C.	
Circoncire. ἄνευ ἰδιωτ. 109			

	O.		S.	
Ouir. ἄνευ ἰδῶτ.		68	Saillir. μὲ ἰδῶτ.	63
Ouvrir. μὲ ἰδῶτ.		64	Sortir. καὶ Re. Savoir. μὲ ἰδῶτ.	73
	P.		Sentir. τὸ αὐτό.	57
Paitre, ἄνευ ἰδῶτ.			Seoir. τὸ αὐτό.	72
Paraitre. τὸ αὐτό.		109	Suffire. ἄνευ ἰδῶτ.	115
Peindre. τὸ αὐτό.		107	Suivre. μὲ ἰδῶτ.	119
Plaindre. μὲ ἰδῶτ.		118	Surseoir. τοῦς ἰδῶτ. αὐτοῦ εἰς τὸ Reduire. σημ. 87	83
Plaire. ἄνευ.		93		
Pleuvor. ἄνευ		86		
Pourvoir. μὲ ἰδῶτ.		82	T.	
Pouvoir. τὸ αὐτό.		82		
Prendre. τὸ αὐτό.		74	Taire. ὁμολ. μὲ ἰδῶτ.	103
	Q.		Traire. ἄνευ.	107
Querir. ἄνευ ἰδῶτ.		96	Tenir. μὲ ἰδῶτ.	63
	R.		Tressaillir, ἄνευ.	67
Rasseoir. μὲ ἰδῶτ.		169	V.	
Recevoir. ἄνευ.			Vaincre. ἄνευ ἰδῶτ.	120
Redire, ἰδὲ καὶ dire.		83	Valoir. μὲ ἰδῶτ.	76
Reduire. μὲ ἰδῶτ.		80	Venir. τὸ αὐτό.	70
Rendre. τὸ αὐτό.		89	Vivre. τὸ αὐτό.	102
Repartir. μὲ ἰδῶτ.		89	Voir. τὸ αὐτό.	77
Ressortir. ἰδῶτ.		87	Vouloir. τὸ αὐτό.	79
Ressoudre. ἄνευ.		98	Vêtir, se vêtir, revêtis, devêtis.	63
Rire, ἴδε καὶ sourire μὲ ἰδῶτ.		63	Περὶ διαφορῶν ἄλλων γαλλισμῶν καὶ φράσεων εὐχρηστών.	123
Rompre. τὸ αὐτό.		117	Περὶ λέξεων ἐξαίρουμένων τῶν γενικῶν κανόνων τῆς προφορᾶς.	130
		102		
		97		

Η Α Ρ Ο Ρ Α Μ Α Τ Α .

Σελ. 44 στίχ. 8 grave.-circonflexe. σελ. 42 στίχ. 9. ζύμη ἀντί
 ζίκη-σάγγα ἀντί πύγμα. 46 ouvert σελ. 43 στίχ. 4 δυνατή, σελ.
 45 στίχ. 2 il de goutte 44 masse. 29 voler, πετώ ἀντί θετώ 37
 Grèce. σελ. 45 στίχ. 4 hais, 6 ὄ,τι 29 aiguille 30 anguille, 31
 sa guise, 47 στίχ. 20 au σελ. 48 στίχ. 4 douarière 43 fesant
 46 il fesait. 47 noas fesions σελ. 49 στίχ. 4 taon ἀντί toon. 7
 obligemment 20 Lyonnais 34 bateau, σελ. 24 στίχ. 17 solennel
 49 sel gemme. σελ. 22 στίχ. 2 que 44 Hibräim. 47 rongeurs
 23 triumvir 29 onest-orrive σελ. 23 στίχ. 19 κεκριμένως σελ.
 24 στίχ. 3 fesais 46 eoire 47 courroie. 24 ondoiemment σελ. 25
 στίχ. 5 ἀκολουθουμένου, μετά ἀντί μεταξύ 42 soit. 47 μπαραγοὺν
 ἀντί μπαραγκουὺν σελ. 26 στίχ. 9 chiourme σελ. 27 στίχ. 6 sur-
 plomb, 27 syndie (συνδικός) 28 ζατρίκιον ἀντί σάκκος σελ. 28
 στίχ. 5 ἄφωνον ὡς 46 aunes 47 neuv 28 αἰγυρε 29 θήζης.-aigu.
 σελ. 29 στίχ. 45 ἀρπάγη, ἀντί ἠρπάγη. 24 housse 22 hausiére
 27 heiduque. σελ. 30 στίχ. 46 βιάζω ἀντί δανάζω, 29 ψήκτρα.
 37. Hollande. σελ. 31. στίχ. 2 ἀνθρωποθήρας. 3 haricot. 40 κη-
 γήτης. 41 hideux. 42 ἰσχομύλη.—σειώ. σελ. 22 στίχ. 10 il ἀντί
 ils. 18 colomuie. σελ. 33 στίχ. 6 impudent. 20 septicisme. σελ.
 34 στίχ. 12 ont. 13 ἀγέρωχος. 44 léger. 47 fier 20 frater. σελ.
 35 στίχ. 18 dessécher. 22 presence, 24 dissemblable ἀνόμοιος.
 σελ. 37 στίχ. 1 φωνῆεν μὲν ἀντί δ'. 3 χροῶμαι. 4 apuyer. 31. ca-
 téchumène. σελ. 38 στίχ. 44 cognat. 49 καττους. 24 Regneaud.
 27 Achille. σελ. 44 στίχ. 5 éler ἀντί eles. 43 ἔγραφον. 24 entre-
 prennes. σελ. 42 στίχ. 4 διὰ ἀντί παρά. 3 διὰ ἀντί παρά. 8 φονεύω.
 40 ἐπὶ ἀντί τόν. 44 κρίνοντες κρίνομεν. 30 Acquerir. σελ. 43 στίχ.
 8 ἀκμάζουσα. 25 πρέπον ἀντί πρεπόντως. σελ. 44 στίχ. 46 οἱ δ' ἐλ-
 λείποντες. 48 γελῶ ἀντί φιλῶ. 25 ἀλέθω ἀντί πλείθω. σελ. 47 στίχ.
 9 allez-vous. 47 n'allerent. σελ. 49 στίχ. 6 fûmes nous. σελ. 52.
 στίχ. 49 nous en irons. σελ. 66 στίχ. 1'éducation. σελ. 74
 στίχ. 6 peuvent. 43 il put. σελ. 88 στίχ. 43 santé. σελ. 95 στίχ.
 34. même.

Πάν αντίτυπον μὴ φέρον τὴν ἰδιοχειρὸν ὑπογρα-
φήν μου εἶναι κλοπιμαῖον καὶ καταδιώκεται.

Γραῖται Δραχ. 2.